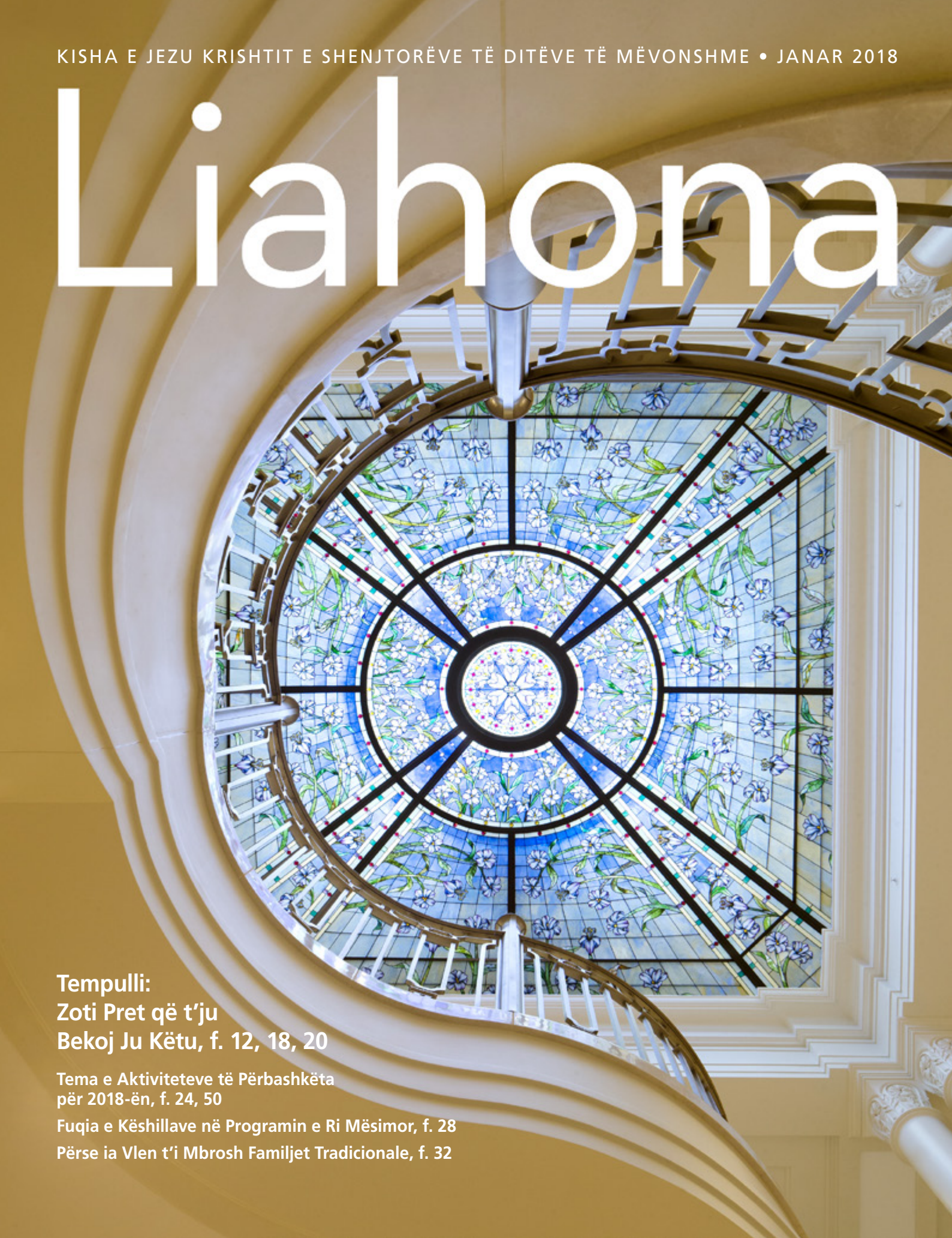


Liahona



Tempulli:
Zoti Pret që t'ju
Bekoj Ju Këtu, f. 12, 18, 20

Tema e Aktiviteteve të Përbashkëta
për 2018-ën, f. 24, 50

Fuqia e Këshillave në Programin e Ri Mësimor, f. 28

Përse ia Vlen t'i Mbrosh Familjet Tradicionale, f. 32

NJË PREJ
**DHURATAVE MË
TË MADHËRISHME**
TË PERËNDISË PËR NE ËSHTË
**GËZIMI I TË PROVUARIT
PËRSËRI**, SEPSE **ASNJË
DËSHTIM** NUK KA PSE TË
JETË KURRË I FUNDIT.

PRESIDENTI TOMAS S. MONSON



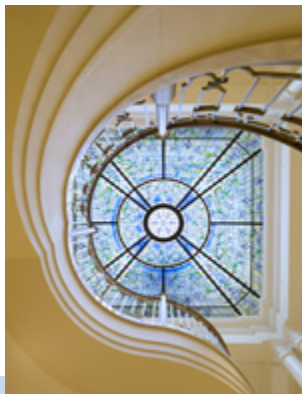
Nga Mesazhi i Presidencës së Parë, faqe 4.



7

MESAZHET

- 4 Mesazhi i Presidencës së Parë: Dhurata e Pendimit**
Nga Presidenti Tomas S. Monson
- 7 Parime të Vizitës Mësimore: Mbajini Lidhjet me Të në Çdo Kohë, në Çdo Vend dhe në Çdo Mënyrë**
Në vend të mesazhit mujor, këtë vit, një përqendrim te parimet e vizitave mësimore do t'ju ndihmojë t'u shërbeni më mirë motrave tuaja me dashuri.



NË KAPAK

Fotografi e kupolës prej xhami në Tempullin e Parisit në Francë nga Christina Smith.

ARTIKUJT KRYESORË

- 8 Shikoni dhe Jetoni**
Nga Plaku W. Mark Baset
Ashtu si bateria e makinës sime, shpirttrave tanë u duhet të mbushen vazhdimisht për të na kthyer te shtëpia jonë qiellore.
- 12 Tempulli na Jep Largpamësi më të Madhe**
Nga Xhin B. Bingham
Zbuloheni se si frekuentimi i tempullit mund t'ju ndihmojë të fitoni paqe e këndvështrim të përjetshëm.
- 20 Një Bekim i Premtuar për Frekuentimin e Tempullit**
Nga Sheri Evans
Si prindër, na u desh të ishim krijues që ta mbanim zotimin tonë – por bekimet e bënë që t'ia vlenë sakrificat e kryer.

- 24 Ju, Rinia dhe Tema e Aktiviteteve të Përbashkëta**
Nga Xhesika Griffith
Hidhuni një sy këshillave për prindërit dhe udhëheqësit mbi mënyrën se si ta përdorni temën e Aktiviteteve të Përbashkëta për vitin 2018 në mësimdhënien dhe veprimtaritë tuaja.

- 28 Të Ulemi në Këshill**
Nga Majkëll Magëllbi
Mënyra se si mund ta përdorim fuqinë e këshillave teksa fillojmë t'i vëmë ato në praktikë në mbledhjet tona të së dielës të Priftërisë Melkizedeke dhe të Shoqatës së Ndihmës.

- 32 Rëndësia e Përjetshme e Familjes**
Nga Plaku M. Rasëll Ballard
Kur ne e kuptojmë se sa të rëndësishme janë familjet tradicionale për planin e Atit Qiellor, ne tubohemi në mbështetje të tyre.

RUBRIKAT

- 18 Muzika: Eja në Tempull**
Nga Jan Pinborough dhe Michael F. Moody
- 38 Portrete Besimi: Amanda Xhiri**
- 40 Zëra të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme**
- 80 Kur Prapë të Takohemi: Qëllimi i Krijimit**
Nga Presidenti N. Eldon Taner



44

44 Në Shtëpi më Herët nga sa e Kisha në Plan

Nga Destini Jarbro

U përpoqa të gjeja domethënie në veprimtaritë e mia të përditshme pas lënies herët të terrenit të misi-onit – por pastaj kuptova se kishte mënyra të tjera në të cilat mund ta vazhdoja shërbimin!

48 Si ju Ndhmon Instituti që ta Mësoni Ungjillin

Nga Po Nien (Felipe) Çou

Tri mundësi të reja studimi për-qendrohen te përdorimi i talenteve, ditarëve dhe pyetjeve të frymëzuarra për ta thelluar studimin tuaj të ungjillit.



Shihni nëse mund ta gjeni Liahonën e fshehur në këtë botim. E dhënë: Kujt mund t'i drejtoheni për përgjigje?



56

50 Tema e Aktiviteteve të Përbashkëta për 2018-ën: Doktrina e Besëlidhje 19:23

Nga Presidencat e Përgjithshme të Të Rinjve dhe Të Rejave

52 Afishe: Paqe në Krisht

53 Rresht pas Rreshti: Doktrina e Besëlidhje 19:23

54 Kënga për Temën e Aktiviteteve të Përbashkëta 2018: Paqe Gjejm' në Krisht

Nga Nik Day

56 Studiojini Fjalët e Shpëtimtarit

Nga Presidenti Rasëll M. Nelson

Pas studimit të të gjitha referencave të shkrimeve të shenjta rreth Krish-tit, ju mund të befasoheni nga fakti se sa mund të rritet dëshmia juaj.

60 Futboll, të Diela dhe Rënie Shpirtërore me Bark në Ujë

Nga Sharlot Larkabal

Zgjedhja për të mos luajtur të dielave, a do të bënte që Uilli ta humbte vendin e tij në skuadër?

63 Fqinji Im i Çuditshëm

Nga Samanta Best

Emta dhe ungji im u përpoqën të më frikësonin që të mos i flisja fqinjit – por ai mund të më ketë shpëtuar jetën.

64 Hapësira Jonë



76

66 Le të Shndritë Drita Juaj: Shpërndarja e Ushqimeve të Lehta dhe Buzëqeshjeve

68 Një Përgjigje për Luçien

Nga Murlen Uatkins

Luçia ishte e pëstjelluar rreth asaj që i kishte dhënë mësim mësuesja e saj, por ajo e dinte se kush mund ta ndihmonte atë që të kuptonte.

70 Le të Shndritë Drita Juaj

Nga Presidenti Tomas S. Monson

Si mund të jeni një dritë për të tjerët nëpërmjet shembullit tuaj?

72 Lukasi dhe 'i Forti'

Nga Erik B. Mërdok

Lukasi e urrente mujshimin, por a bëri ai gjënë e duhur?

74 Moroni dhe Mekaniku

Nga Plaku Klaudio R. M. Kosta

Kur makina jonë u prish, biri im, Moroni, u lut që personi i duhur të vinte për ndihmë.

75 Unë Mund t'i Lexoj Shkrimet e Shenjta: Plani i Perëndisë për Mua

76 Historitë e Jezusit: Krijimi

Nga Kim Ueb Raid

79 Faqe për Ngjyrosje: Unë Jam Pjesë e Një Bote të Bukur

MË SHUMË GJENDEN NË INTERNET



Lexoni artikuj dhe dorëzojeni artikullin tuaj në liahona.lds.org.

Gjeni mesazhe frymëzuese për t'u shpërndarë (në anglisht, portugalisht dhe spanjisht) në facebook.com/liahona.



Dërgoni përshtypje të liahona@ldschurch.org.

Abonohuni në store.lds.org. Ose vizitoni një qendër shpërndarjeje, pyetni një udhëheqës të lagjes apo telefononi në 1-800-537-5971 (SHBA dhe Kanada).



IKONAT NGA GETTY IMAGES

TEMAT NË KËTË BOTIM

Numrat përfaqësojnë faqen e parë të artikullit.

Arsimimi, 44, 48

Bindja, 8, 60

Dashamirësia, 72

Dashuria, 7, 32, 40, 63

Dëshmia, 48, 56, 63, 70, 74

Dita e Shabatit, 60

Familja, 20, 32

Instituti, 48

Jezu Krishti, 24, 56, 66, 68, 75

Këndvështrimi i përjetshëm, 12
Këshillat, 28

Krijimi, 76, 79, 80

Liria fetare, 32

Lutja, 8, 40, 42, 43, 68, 70, 74

Mbledhjet e Kishës, 28

Mirënjohja, 8, 20

Mjetet e komunikimit, 65

Paqja, 12, 24, 41, 50, 52, 53, 54

Pendimi, 4, 38, 72

Përlësia, 24

Plani i shpëtimit, 32

Puna misionare, 12, 40, 44, 63, 64

Studimi i shkrimeve të shenjtë, 8, 24, 48, 56, 68, 70

Shembulli, 65, 70, 72

Shërbimi, 7, 20, 44, 66

Tema e Aktiviteteve të Përbashkëta, 24, 50, 52, 53, 54, 61

Tempujt, 12, 18, 20

Të Rejat, 38, 41, 65

Thirrjet, 41

Vizitat mesimore, 7



Nga Presidenti
Tomas S. Monson

DHURATA E PENDIMIT

Përgjegjësia jonë është të ngrihemi nga të menduarit ngushtë për te vetëzotësia, nga dështimi tek arritja”, ka dhënë mësim Presidenti Tomas S. Monson. “Detyra jonë është të bëhemi vetja jonë më e mirë. Një prej dhuratave më të madhërishme të Perëndisë për ne është gëzimi i të provuarit përsëri, sepse asnjë dështim nuk ka pse të jetë kurrë i fundit.”¹

Ne shpesh e lidhim ardhjen e një viti të ri me qëllime vjetore dhe synime. Ne vëmë si qëllim vjetor të përmirësohemi, të ndryshojmë, të përpiqemi sërish. Ndoshta mënyra më e rëndësishme se si mund të përpiqemi sërish është duke e përqaftuar atë që Presidenti Monson e ka quajtur “dhurata e pendimit”².

Në pjesët e shkëputura vijuese nga mësimet e tij që kur u bë President i Kishës, Presidenti Monson na këshillon ta “përdor[im] gjakun shlyes të Krishtit, që ne të mund të marrim faljen e mëkateve tona dhe zemrat tona të mund të pastrohen”³.

Mrekullia e Faljes

“Ne të gjithë kemi bërë zgjedhje të gabuara. Nëse nuk i kemi korrigjuar tashmë këto zgjedhje, unë ju siguroj se ka një mënyrë për ta bërë këtë. Procesi quhet pendim. Unë lutem që t’i korrigjoni gabimet tuaja. Shpëtimtari ynë vdiq për t’ju siguruar juve dhe mua atë dhuratë të bekuar. Megjithatë, se shtegu nuk është i lehtë, premtimi është i vërtetë: ‘Edhe sikur mëkatet tuaja të ishin të kuqe flakë, do të bëhen të bardha si bora’ [Isaia 1:18]. ‘Dhe unë, Zoti, nuk i kujtoj më

ato’ [DeB 58:42]. Mos e vini në rrezik jetën tuaj të përjetshme. Nëse keni mëkatuar, sa më shpejt të filloni rrugën e kthimit, aq më shpejt ju do të gjeni paqen dhe gëzimin e ëmbël që vijnë me mrekullinë e faljes.”⁴

Kthehuni në Shteg

“Ndonëse është e domosdoshme që të zgjedhim me urtësi, ka momente kur ne do të bëjmë zgjedhje të pamendta. Dhurata e pendimit, e siguruar nga Shpëtimtari ynë, na mundëson ta ndreqim mjedisin e drejtimit tonë, që të mund të kthehemi te rruga që do të na çojë tek ajo lavdi çelestiale që kërkojmë.”⁵

Kthimi Sërish

“Nëse ndokush nga ju është penguar në udhëtimin e tij, ju siguroj se ka një mënyrë kthimi sërish. Procesi quhet pendim. Edhe pse shtegu është i vështirë, shpëtimi juaj i përjetshëm varet prej tij. Çfarë mund të ishte më e vlefshme për përpjekjet tuaja? Ju lutem që të vendosni pikërisht këtu dhe tani që të ndërmerrni hapat e domosdoshëm për t’u penduar plotësisht. Sa më shpejt që ta bëni këtë, aq më shpejt ju do të jeni në gjendje të përjetoni paqen, qetësinë dhe sigurinë për të cilat foli Isaia [shih Isaia 1:18].”⁶

Njerëzit Mund të Ndryshojnë

“Ne duhet ta ngulitim në mendje që njerëzit mund të ndryshojnë. Ata mund t’i lënë pas veset e këqija. Ata mund të pendohen për shkeljet. Ata mund ta mbajnë priftërinë



MËSIMDHËNIA NGA KY MESAZH

Të gjithë ne jemi të papërsosur – vetëm nëpërmjet dhuratës së pendimit të mundësuar nga sakrifica e Jezu Krishtit mund të pastrohemi nga mëkati dhe ta përmirësojmë jetën tonë. Merreni parasysh ta diskutoni me ata të cilëve u jepni mësim, mënyrën se si “ta ndreqim mjedisin e drejtimit tonë” nëpërmjet pendimit. Në ç’mënyrë janë ndier ata më pranë Atit Qiellor dhe Jezu Krishtit nëpërmjet ndryshimeve pozitive që kanë bërë në jetën e tyre? Mund t’i ftoni ata të cilëve u jepni mësim, që të shkruajnë qëllime vjetore shpirtërore për vitin e ri dhe të jenë të përgjegjshëm për përparimin e tyre ndaj një miku/eje, bashkëshorti/eje ose pjesëtar/eje tjetër të familjes.

me denjësi. Dhe mund t’i shërbejnë Zotit me zell.”⁷

Bëhuni Përsëri të Pastër

“Nëse ka ndonjë gjë gabim në jetën tuaj, ka një rrugëdalje të hapur për ju. Ndërpreni çfarëdo padrejtësie. Bisedoni me peshkopin tuaj. Cilido qoftë problemi, ai mund të zgjidhet nëpërmjet pendesës së duhur. Ju mund të bëheni përsëri të pastër.”⁸

Roli Thelbësor i Shpëtimtarit

“Thelbësor për planin [e shpëtimit] është Shpëtimtari ynë, Jezu Krishti. Pa flijimin e Tij shlyes, të gjithë do të humbnin. Sidoqoftë, nuk është e mjaftueshme që thjesht të besojmë në Të dhe në misionin e Tij. Duhet të punojmë e të mësojmë, të kërkojmë e të lutemi, të pendohemi e të përmirohem. Kemi nevojë që t’i njohim ligjet e Perëndisë dhe të jetojmë sipas tyre. Kemi nevojë që t’i marrim ordnancat e Tij shpëtuese. Vetëm duke e bërë këtë, ne do të marrim lumturinë e vërtetë, të përgjeshme.”⁹ ■

SHËNIME

1. “The Will Within”, *Ensign*, maj 1987, f. 68.
2. “Zgjedhjet”, *Liahona*, maj 2016, f. 86.
3. Mosia 4:2.
4. “Tre Parimet e Zgjedhjes”, *Liahona*, nëntor 2010, f. 69.
5. “Zgjedhjet”, f. 86.
6. “Zbatojini Urdhërimet”, *Liahona*, nëntor 2015, f. 85.
7. “Shihini të Tjerët ashtu siç Mund të Bëhen”, *Liahona*, nëntor 2012, f. 68.
8. “Fuqia e Priftërisë”, *Liahona*, maj 2011, f. 67.
9. “Shtegu i Përsosur drejt Lumturisë”, *Liahona*, nëntor 2016, f. 80–81.



Shih edhe "Eight Myths about Repentance" në lds.org/go/1186.

Vendosni për t'u Penduar

Ndërkohë që qëllimet për vitin e ri mund të na ndihmojnë të rritemi, mënyra më e mirë për të ndryshuar është nëpërmjet pendimit.

Presidenti Monson shpjegon se "përgjegjësia jonë është të ngrihemi nga të menduarit ngushtë për te vetëzotësia, nga dështimi tek arritja. Detyra jonë është të bëhemi vetja jonë më e mirë." Shumë njerëz ia përkushtojnë muajin janar vendosjes së synimeve dhe qëllimeve për përmirësim: të buzëqeshin më shumë, të ushqehen më shëndetshëm apo të mësojnë një aftësi të re. Ndërkohë që këto qëllime mund t'ju ndihmojnë të ndryshoni për mirë, mënyra më e

mirë për të ndryshuar është nëpërmjet pendimit.

Edhe pse pendimi mund të jetë i vështirë, ai është një dhuratë! Kur mbështetemi te Jezu Krishti duke u penduar për mëkatet tona, ne jemi në gjendje të rritemi dhe të përparojmë. Presidenti Monson tha: "Thelbësor për planin [e shpëtimit] është Shpëtimtari ynë, Jezu Krishti. Pa flijimin e Tij shlyes, të gjithë do të humbnin." Nëpërmjet pendimit, ju mund të laheni e të jeni të

pastër nga mëkatet tuaja dhe të përparoni e të bëheni më shumë si Ai.

Mendoni për diçka që mund të jetë duke ju penguar të bëheni si Shpëtimtari. A është e folura juaj? A është mënyra si i trajtoni miqtë apo familjen tuaj? Pasi të keni menduar në çfarë mund të përmirësoheni, lutuni Atit Qiellor dhe shprehni dëshirën tuaj për t'u ndryshuar. Kujtoni që, nëpërmjet fuqisë së Shlyerjes së Tij, Jezu Krishti mund t'ju ndihmojë për ta mposhtur dobësinë tuaj. Sikurse Presidenti Monson dha mësim: "Dhurata e pendimit, e siguruar nga Shpëtimtari ynë, na mundëson ta ndreqim mjedisin e drejtimit tonë".

FËMIJËT

Pendimi Është një Dhuratë

Dhurata e pendimit nuk është një dhuratë që mund ta shohësh apo ta prekësh. Përkundrazi, është një dhuratë që mund ta ndiesh. Kjo do të thotë që, kur bëjmë një zgjedhje të gabuar, ne mund të pendohejmë dhe të ndiejmë paqe dhe lumturi përsëri.

Ati Qiellor dhe Jezusi gjithmonë do të na ndihmojnë të pendohejmë. Përputheni secilën figurë me një hap të ndryshëm të pendimit.

Na vjen keq.

Ne i lutemi Atit Qiellor, i tregojmë Atij çfarë ndodhi dhe kërkojmë ndihmën e Tij për të bërë zgjedhje më të mirë herën tjetër.

Ne kërkojmë falje dhe përpiqemi të veprojmë më mirë.

Ne ndiejmë paqe dhe dimë se kemi marrë falje.



Mbajini Lidhjet me Të në Çdo Kohë, në Çdo Vend dhe në Çdo Mënyrë

Vizita mësimore është rreth shërbimit. Jezusi shërbeu në çdo kohë dhe në çdo vend. Ne mund të bëjmë të njëjtën gjë.



Besim, Familje, Ndihmë

Të “shërbesh” do të thotë të japësh shërbim, të kujdesesh ose të ndihmosh, gjë që kontribuon në ngushëllimin apo lumturinë e dikujt tjetër. Vizita mësimore ka të bëjë me zbulimin e mënyrave për t’u shërbyer njerëzve që ne vizitojmë. Jezu Krishti u shërbeu të gjithëve – në çdo kohë dhe në çdo vend. Ai ushqeui të 5 000 vetët, ngushëlloi Marien dhe Martën në vdekjen e vëllait të tyre dhe i mësoi ungjillin e Tij gruas te pusi. Ai e bëri atë për shkak të dashurisë së Tij të sinqertë.

Duke e ndjekur shembullin e Tij, si mësuese vizitore ne mund të arrijmë ta njohim e ta duam çdo motër që vizitojmë, duke mbajtur mend se dashuria është themeli i gjithçkaje që bëjmë. Kur lutemi për frymëzim që të dimë se si t’i shërbejmë asaj dhe se si ta ndihmojmë që ta forcojë

besimin e saj, “engjëjt nuk do të ngurrojnë të bëhen shoqëruesit [tanë]”¹.

Që prej organizimit të Shoqatës së Ndihmës në vitin 1842 e deri më sot, shërbesa e grave i ka bekuar njerëzit. Për shembull, Xhohana Xhonson, një e ve 82-vjeçare dhe shoqja e saj e vizitave mësimore e vizitojnë fqinjën e tyre e cila është 89 vjeçe dhe ka pneumoni. Ato mund ta shihnin se fqinja e tyre nuk kishte nevojë për to vetëm një herë në muaj, kështu që filluan ta kontaktonin çdo javë duke shkuar vetë ose me anë të telefonit.

Për mësuese të tjera vizitore, dërgimi i një mesazhi me celular apo me postë elektronike që jep nxitje, mund të jetë gjëja më e mirë që bëjnë për një motër atë muaj. Krijimi i lidhjeve vetjake dhe dëgjimi me një qëndrim plot

dashuri është thelbi i vizitës mësimore. Teknologjia bashkëkohore dhe vizitat ballë për ballë, një mënyrë e rrënjësor prej kohësh, na ndihmojnë që ta bëjmë atë në çdo kohë, në çdo vend dhe në shumë mënyra.² Kjo do të thotë të shërbesh siç shërbeu Jezusi.

SHËNIME

1. *Mësimet e Presidentëve të Kishës: Jozef Smith* (2009), f. 484.
2. *Shih Handbook 2: Administering the Church* (2010), 9.5.1.



Merreni Parasysh Këtë

Si rreshtim së shqetësuarit rreth asaj “që llogaritet” si vizitë mësimore, dhe në vend të kësaj të përqendrohemi tek ajo që ka nevojë çdo motër nga mësueset e saj vizitore?

Shërbesa

Në vend të një mesazhi të veçantë, kjo faqe do të paraqesë një parim të ndryshëm çdo muaj që të na ndihmojë t’i shërbejmë me më efektshmëri njëra-tjetrës. Ndërsa luteni dhe kërkonit frymëzim, ju do ta dini mesazhin shpirtëror dhe shërbimin që i nevojitet çdo motre.

Një dinamo i bashkëngjitet motorit. Është thelbësore për ta mbajtur makinën në lëvizje.

Dinamoja është një gjenerator që e kthen energjinë mekanike në energji elektrike.

Në qoftë se dinamoja ime nuk riparohej ose zëvendësohej, unë nuk mund ta vazhdoja udhëtimin tim.





Nga Plaku
W. Mark Baset,
i Të Shtatëdhjetëve

Shikoni dhe Jetoni

*Kur kthehemi drejt Perëndisë,
ne krijojmë një burim të
vazhdueshëm ripërtëritjeje
shpirtërore.*

Teksa po rritesha, ishte një ngjarje e përhershme për familjen time që të udhëtonim me makinë midis Kalifornisë Veriore dhe Jutës në SHBA. Nuk ishte udhëtimi përmes shkretëtirës që na kënaqte; ishte arritja në vendmbërritje dhe gëzimi për vizitat te pjesëtarë të familjes atje.

Verën përpara se të nisesha për misionin tim kohëplotë, udhëtova edhe një herë për të vizituar të afërmit në Jutë. Por këtë herë unë dhe vëllai im më i vogël, Dejvidi, udhëtuam vetëm. Ne ishim 18 dhe 16 vjeç në atë kohë. E kishim bërë udhëtimin prej 10-orësh me familjen tonë shumë shpesh sa kishim vetëbesim të madh në aftësinë tonë për të udhëtuar pa problem.

Vizituam xhaxhanë tonë, Kein, teto Dajenën dhe kushërirën tonë, Mishelën. Më pas, ndërsa Dejvidi e zgjati vizitën e tij, mua m'u desh të kthehesha vetëm në Kaliforni për një vizitë te dentisti.

Nata po afrohej kur u largova nga Spanish-Forku në Jutë, për të filluar një udhëtim gjatë gjithë natës me makinë. Gjithçka shkoi mirë në fillim. Shpejt u largova nga autostrada që shkonte nga jugu në veri dhe mora atë që shkonte nga lindja për në perëndim. Ndeza dritat e përparme të makinës dhe udhëtova me nxitim përmes Jutës perëndimore. Teksa kilometrat kalonin dhe nata përmes shkretëtirës bëhej gjithnjë dhe më e errët, vura re se e pata gjithnjë e më të vështirë që ta shihja rrugën. Më së fundi, e kuptova se dritat e përparme po bëheshin gjithnjë e më të zbehta.

Ato më së fundi u shuan, motori ndaloi dhe makina lëvizte derisa mbeti në vend në anë të autostradës.

Bateria u shkarkua. Makina nuk mund të lëvizte më tej. Edhe pse kisha qenë i kujdesshëm që të sigurohesha për të pasur mjaft benzinë dhe madje e kisha menduar se ku do të ndaloja për benzinë, nuk isha i përgatitur për humbjen e plotë të fuqisë elektrike.

Çfarë Është një Dinamo?

Unë u rrita nga një baba që krenohej se i mirëmbante vetë makinat e familjes sonë. Ai na mësoi rreth anës automekanike, kështu që e dija se një bateri e mirë nuk do të shkarkohej teksa makina lëvizte, në qoftë se nuk kishte një problem me dinamon. Dinamoja është një gjenerator elektrik që e kthen energjinë mekanike në energji elektrike. Ajo e përdor energjinë kinetike të motorit të ndezur për të prodhuar energji magnetike, e cila shndërrohet në rrymë elektrike që e rimbush vazhdimisht baterinë. Kjo i lejon dritat, radion, kondicionerin e ajrit dhe pajisje të tjera elektrike që të punojnë pa ndërprerje. Ajo gjithashtu e mban motorin të ndezur.

Tani diçka nuk shkonte në dinamon e makinës sime. Duhej të riparohej ose zëvendësohej përpara se të mund ta vazhdoja udhëtimin.

Në një epokë përpara telefonave celularë, zgjedhja ime e vetme ishte të filloja të ecja. Më së fundi, një burrë më mori në makinë dhe më çoi deri në qytezën pranë. Te një

kabinë telefonike mora në telefon për një kamion rimorkiues. U ula në kabinë me shoferin gjatë udhëtimit njëorësh për t'u kthyer te makina. Më pas u ula me të sërish teksa u kthyem në qytezën e vogël me makinën time të rimorkiuar. Më së fundi, katër orë pasi u largova fillimisht nga makina ime, isha sërish brenda saj, duke fjetur përpara një ofçine mekanike derisa të hapej.

Kur erdhi përgjegjësi, ai qeshi me idenë se qyteza e tij e vogël do ta kishte pjesën që më nevojitej mua. Ai mund të bënte një porosi, por nuk do të mbërrinte përpara dy ose tri ditësh. Pastaj atij i erdhi keq për mua. Më tha se mund ta fustate baterinë time të rimbushesh për gati tri orë. Ajo mund të më jepte fuqi të mjaftueshme për ta ngarë makinën deri në qytezën tjetër. Ndoshta ata do ta kishin pjesën që më nevojitej.

Me baterinë të ngarkuar, u nisa pa ndezur asgjë që mund ta harxhonte kot elektricitetin e paçmueshëm. Mbërrita në qytezën tjetër, por as ata nuk e kishin pjesën që më nevojitej. Ky cikël vazhdoi – një rimbushje treorëshe për një udhëtim dyorësh nga një qytezë në tjetrën. Pasi gjeta njerëz mirëdashës në qytezat përgjatë rrugës, më së fundi mbërrita në parkimin para shtëpisë së prindërve të mi, i stërmunduar pas një udhëtimi 30-orësh, por i sigurt në shtëpi.

Mana Shpirtërore

Ka një paralelizëm midis udhëtimit tim dhe udhëtimit nëpër shkretëtirë të izraelitëve në kohët e Dhiatës së Vjetër. Për 40 vjet izraelitët u furnizuan vazhdimisht me ushqim nga qielli, të quajtur *mana*. (Shih Eksodi kapitulli 16 dhe Numrat kapitulli 11.)

Në kohën tonë, ne kemi një nevojë të ngjashme për ushqim nga qielli, për ushqim shpirtëror. Fatmirësisht, ne mund të krijojmë një “dinamo shpirtërore” e cila do të “prodhojë manën shpirtërore” që na nevojitet. Përderisa nevojat tona shpirtërore plotësohen nëpërmjet ruajtjes së marrëdhënies sonë me Atin tonë në Qiell dhe me Birin e Tij, Jezu Krishtin, atëherë, po ashtu si izraelitët që harxhuan kohë çdo ditë duke mbledhur manën fizike, ne sot duhet të mbledhim manë shpirtërore nëpërmjet lutjes, studimit të ungjillit dhe përpjekjes së madhe për shoqërimin e vazhdueshëm të Frymës së Shenjtë.

Izraelitët më së fundi u lodhën së mbledhuri manën fizike dhe i “pushtoi një lakmi e madhe” për gjërat që i lanë pas (Numrat 11:4). Nëse e lejojmë veten tonë që të lodhemi nga mbledhja e manës shpirtërore, ne mund ta gjejmë

veten duke dëshiruar shumë gjëra që nuk janë në interesin tonë më të mirë shpirtëror. Si izraelitët e pashpresë, ne ka rrezik që ta humbasim përqendrimin tonë te qëllimi ynë fillestar – që të arrijmë në tokën e premtuar. Ne madje mund të dëshirojmë që të mos ishim larguar kurrë nga “Egjipt[i]” ynë (shih Numrat 11:5–6). Si përfundim, dinamoja jonë shpirtërore ndalon së krijuari energji dhe ne nuk mund të përparojmë. E gjejmë veten duke u endur, duke vuajtur nga uria dhe duke e dëshiruar shumë shpëtimin.

Të Shikuarit e Mrekullisë

Presidenti Spenser W. Kimball (1895–1985) dha mësim: “Nganjëherë duket se i shohim shkrimet e shenjta si tepër të mirëqena, sepse nuk e vlerësojmë tërësisht se sa gjë e rrallë është që t'i kemi ato në zotërim dhe sa të bekuar jemi ngaqë vërtet i kemi ato. Duket se jemi përshtatur kaq rehatshëm me përvojat tona në këtë botë dhe na është bërë shumë zakon që ta dëgjojmë ungjillin të jepet mësim mes nesh, sa është e vështirë për ne që të përfytyrojmë se mund të kishte qenë ndonjëherë ndryshe.”¹

Kurrë nuk duhet ta shohim si të mirëqenë nevojën tonë për studimin e vazhdueshëm të shkrimeve të shenjta, lutjen e bindjen, sepse ato na ndihmojnë që ta ruajmë shoqërimin e Frymës së Shenjtë. Nëse i lëmë pas dore veprimtaritë që na mbushin shpirtërisht në jetë, nëse ato na bëhen të mërzitshme ose thjesht i kryejmë si rutinë, atëherë dinamoja jonë shpirtërore nuk po funksionon plotësisht. Dalëngadalë ne mund të bëhemi të pambushur shpirtërisht, ndoshta



kaq gradualisht sa vështirë se e kuptojmë. Në një kohë të tillë, e vetmja mënyrë për t'u shëruar është të kthehemi te Jezu Krishti dhe të pendohemi. Nëpërmjet Shlyerjes së Jezu Krishtit dhe pendimit të sinqertë, të gjitha gjërat mund të rivendosen.

Shikoni dhe Jetoni

Kur izraelitët u ankuan, ata e humbën mirënjohjen e tyre për bekimin e ushqyerjes. Si ndëshkim, “Zoti dërgoi midis popullit gjarpërinj flakërues, të cilët kafshonin njerëzit, dhe shumë Izraelitë vdiqën” (Numrat 21:6).

Më së fundi, “populli shkoi te Moisiu dhe i tha: ‘Kemi mëkatuar, sepse kemi folur kundër Zotit dhe kundër teje; lutju Zotit që të largojë nga ne këta gjarpërinj’. Dhe Moisiu u lut për popullin.

Pastaj Zoti i tha Moisiut: ‘Bëj një gjarpër flakërues dhe vëre mbi një shtizë; kështu çdo njeri që do të kafshohet prej tij dhe do ta shikojë, ka për të jetuar’.

Moisiu bëri atëherë një gjarpër prej bronzi dhe e vuri mbi një shtizë, dhe ndodhte që, kur një gjarpër kafshonte dikë, në rast se ky shikonte gjarpërin prej bronzi, ai vazhonte të jetonte” (Numrat 21:7–9).

Gjarpërinjtë e Sotëm prej Bronzi

Gjarpri prej bronzi është një simbol i Krishtit që do të ngrihej në kryq (shih Gjoni 3:14–15). Kur shohim drejt këshillës së profetëve të kohës moderne, ne po shohim drejt Krishtit, sepse ata na e kthejnë përqendrimin tonë te plani i Atit tonë dhe roli thelbësor i Jezu Krishtit. Ashtu si njerëzit zemërgjerë që më lejuan ta rimbushja baterinë time, profetët, shikuesit dhe zbuluesit e gjallë na rimbushin shpirtërisht duke na kujtuar se jemi fëmijë të Atit tonë në Qiell dhe se kjo është “vepra . . . dhe lavdia [e Tij] – të bëj[ë] të ndodhë pavdekësia dhe jeta e përjetshme e njeriut” (Moisiu 1:39). Ata na kanë këshilluar veçanërisht që, kur adhurojmë më me efektshmëri në ditën e Shabatit, ne do ta rritim besimin tonë tek Ati Qjellor, te plani i Tij për lumturinë, te Jezu Krishti dhe Shlyerja e Tij.

Historia e Moisiut dhe e gjarpërit prej bronzi gjithashtu përmendet në Librin e Mormonit, ku na thuhet se “shumë shikuan dhe jetuan” (Alma 33:19; shih edhe vargjet 20–22). Të tjerët, megjithatë, nuk pranuan të shikonin. “Puna që ata duhet të kryenin, ishte të shikonin; dhe për shkak të thjeshtësisë së udhës ose lehtësisë së saj, kishte shumë që



mbaruan” (1 Nefi 17:41). A mund të thuhet për ne një ditë se nuk pranuan të shikonim te profetët dhe këshilla e tyre për shkak të lehtësisë së udhës?

“Në qoftë se ju mund të shëroheshit vetëm duke i hedhur sytë diçkaje që të shëroheshit, a nuk do t'i hidhnit sytë me të shpejtë[?] . . .

. . . Atëherë hidhni sytë dhe filloni të besoni në Birin e Perëndisë” (Alma 33:21, 22).

Jam mirënjohës për bekimet që na vijnë ndërkohë që vazhdojmë përgjatë “autostradës sonë drejt qiellit” dhe i nxitim të tjerët të bëjnë të njëjtën gjë. Jam po aq mirënjohës për mundësinë, kur jemi në udhë të gabuar, që të pendohemi, t'i lëmë pas zakonet e këqija dhe të kthehemi te një shteg i duhur. Bekimet janë të pamatshme.

Një tjetër fragment në Librin e Mormonit që flet për përvojën e izraelitëve, përfundon: “Dhe sikurse të gjithë ata që do të shikonin atë gjarpër do të jetonin, ashtu madje të gjithë ata që do t[ë] shikojnë në Birin e Perëndisë me besim, me shpirt të penduar, do të mund të jetojnë madje gjithashtu në atë jetë që është e përjetshme” (Helamani 8:15).

Dëgjimi me vëmendje i këshillës së profetëve modernë i ushtron zemrat tona që të kenë besim. Ai na forcon që të kapërcejmë pengesa përgjatë udhëtimit tonë, ashtu siç m'u desh mua të ecja përpara atë natë vere në shkretëtirë. Unë dëshmoj se, kur shikojmë tek Ati ynë në Qiell dhe Biri i Tij, Jezu Krishti, ne do të gjejmë domethënie dhe qëllim në udhëtimin tonë. ■

Ju mund të gjeni ide për mbrëmjen familjare për këtë artikull te lds.org/go/11811.

SHËNIM

1. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), f. 61.



Nga Xhin B. Bingham,
Presidente e
Përgjithshme
e Shoqatës së
Ndhmës

Tempulli na JEP

Largpamësi më të Madhe

Disa nga kujtimet më të gjalla dhe më domethënëse gjatë jetesës në shtetet qendrore të Shteteve të Bashkuara si prindër të rinj, janë vizitat vjetore në tempullin e Uashingtonit, D.K. Në atë kohë, ai ishte i vetmi tempull në funksionim në lindje të lumit Misisipi. Njohuria që ordinancat e tempullit janë thelbësore për të gjithë fëmijët e Atit Qiellor, u dha një ndjenjë ngutjeje përpjekjeve tona.

Si shumë prej jush, ne e rregullonim që miqtë të kujdeseshin për fëmijët tanë të vegjël, udhëtonim gjatë gjithë natës me një autobus plot me anëtarë të tjerë të Kishës, kalonim nja dy ditë të çmuara duke bërë sa më shumë punë në tempull që mundeshim, dhe më pas udhëtonim me autobus për në shtëpi gjatë natës që të mund të frekuentonim mbledhjet tona të Kishës të dielën. Ato udhëtime nuk na dukeshin se qenë sakrificë; ato na gëzonin për shkak të lartësimit shpirtëror që na i ushqente shpirtat tanë për muaj më pas.

Pak vite më vonë, ne u ngazëlluam kur mirëpritëm Tempullin e Çikagos në Illinois, tempullin e parë të ndërtuar në zonën qendrore të Amerikës së Veriut, që kur u ndërtua Tempulli i Kardstonit në Alberta të Kanadasë 62 vjet më parë. Me një tempull vetëm 45 minuta larg nga shtëpia jonë, ishte gëzim për ne që ta frekuentonim më shpesh se një herë në vit dhe që ta mernim atë ushqim shpirtëror rregullisht.

Prapëseprapë sot, edhe pse disa nga ne jetojnë më pranë një tempulli, ne ende mund ta kemi të vështirë që ta frekuentojmë shpesh. Mund të jetë që mundësia më e lehtë për të shkuar në tempull na mashtron të mendojmë: “Do të shkoj nesër, kur të kem më shumë kohë”. Është e lehtë të na largohet vëmendja nga trysnitë e tanishme dhe t’i lëmë mundësitë më të rëndësishme të na rrëshqasin. Plaku Riçard G. Skot (1928–2015), i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve, tha: “Ju nxis të vendosni qëllimin tuaj për shpeshhtësinë se kur do të shfrytëzoni për vete ordinancat e ofruara në tempull tanë në funksionim”¹.

Majtas: Dhoma
çelestiale e Tem-
pullit të Hartfordit
në Konektikat

Me lartësinë 88 metra,
Tempulli i Uashingtonit, D.K.
është tempulli më i lartë.



*Si një teleskop i
përqendruar tek yjet
përtej shikimit tonë,
tempulli i hap mendjet
tona drejt një largpamësie
më të lartë e më të gjerë.*



Lart: dritare me artin e
vitrazhit në Tempullin e
Gilbertit në Arizonë; dyert
dhe dritaret e Tempullit
të Provo-Siti-Sentërit;
dorezë e derës së
Tempullit të Solt-Lejkut

Sfondi: dhoma çeles-
tiale e Tempullit të
Kievit në Ukrainë



Dritare me artin e
vitrazhit në Tempullin e
Frajbergut në Gjermani



Tempulli i
Kansas-Sitit në Misuri



Nëse e lëmë pas dore mundësinë për të frekuentuar sa më shpesh që e lejojnë rrethanat tona, nëse e nënvlerësojmë mundësinë për të shkuar në tempull kur është pikërisht prapa shtëpisë sonë, si të themi, ne mund të humbasim bekime dhe mundësi të ardhshme që Ati ynë dhe Biri i Tij i kanë ruajtur për ne. “Unë, Zoti”, tha Ai, “lidhem kur ju bëni çfarë ju them; por kur nuk e bëni çfarë ju them, ju nuk keni premtim” (DeB 82:10).

Kur duket se ngjarjet po komplotojnë për të na penguar që të shkojmë në tempull, ne mund të kujtojmë sigurinë e dhënë nga Jezu Krishti:

“Jua kam thënë këto gjëra, që ta keni paqen në

mua; në botë do të keni mundime, por merrni zemër, unë e munda botën”

(Gjoni 16:33). Kur këmbëngulim

dhe e frekuentojmë tempullin pavarësisht nga pengesat, do të kemi

ndihmën e Shpëtimtarit për ta mposhtur

botën në të cilën *ne* jetojmë. Një herë,

tekta unë dhe burri im po përgatiteshim

për të shkuar në tempull, na ndodhën një

varg problemesh njëri pas tjetrit. Më së

fundi, tekta po dilnim nga dera, patëm një

“çast martesor” të tensionuar. Ndërsa ne të dy ecëm në heshtje drejt makinës, mundëm ta dëgjonim bijën tonë më të madhe duke e siguruar sërish motrën e saj: “Mos u shqetëso; ata gjithmonë vijnë të lumtur në shtëpi nga tempulli”. Dhe kishte të drejtë!

Tempujt na Kujtojnë për Pafundësinë e Përjetësisë

Qoftë kur vijmë në tempull me zemra plot gëzim apo të rënduara nga hidhërimi, tempulli është vendi për *çdo* anëtar të denjë, me një zemër të çiltër, që të lartësohet e forcohet.

Unë kam ardhur në tempull gati e pushtuar nga mirënjohja e thellë për një bekim të dhënë një njeriu të dashur që po vuante; gjithashtu kam derdhur lot të

Nga e majta: shkallë në Tempullin e Navusë në Illinois, e cila u përkushtua në përvjetorin e 158-të të vrasjes së Jozef e Hajrëm Smithit; dhoma e kopshtit në Tempullin e Ajdaho-Follsit në Ajdaho; doreza e derës së Tempullit të Kalgarit në Alberta të Kanadasë; pjesa e brendshme (sfondi) e Tempullit të Hartfordit në Konektikat



Majtas: Presidenti Dejvid O. Mek-Kei, Motra Ema Mek-Kei dhe udhëheqës të tjerë të Kishës morën pjesë në përkushtimin e vitit 1955 të Tempullit të Bernës në Zvicër, tempulli i parë i ndërtuar në Europë.

Poshtë: dritare me artin e vitrazhit në Tempullin e Star-Vallit në Uajomi

qetë hidhërimi të madh për vetë dështimet e mia. Kam marrë nxitje, udhëzim dhe madje qortime nga Shpirti ndërkohë që shërbeja si mëkëmbëse për dikë që po merrte ordinancat, të cilat do ta lejonin të përparonte përmes përjetësisë. Gjithë ato përvoja më kanë lartësuar e forcuar. Dhe po, jam ulur për shumë orë në tempull si pjesë e një “detyrë”, thjesht duke përmbushur përgjegjësinë time, dhe madje e gjeta veten duke dremitur gjatë sesioneve të tempullit në vitet e mia si mësuese e seminarit herët në mëngjes! Por çdo herë pa përjashtim që kam shkuar në tempull, unë jam bekuar. Qoftë kur na jepet një bekim i menjëhershëm ose përpjekjet tona grumbullohen drejt bekimeve të mëvonshme, çdo pjesëz kohe që e kalojmë në tempull, përfundon në njëfarë rritje vetjake.

Të qenit brenda në tempull na kujton pafundësinë e përjetësisë, kur e hedhim vështrimin pas te paraardhësit tanë ashtu edhe kur shohim përpara drejt fëmijëve tanë. Edhe fëmijët tanë forcohen në këndvështrimin e tyre të përjetshëm kur përqendrohen tek tempulli. Si mund t'i përgatitim ata më mirë për tempullin – një hap jetik në përparimin e tyre të përjetshëm? Presidenti Rasëll M. Nelson, President i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve, këshilloi: “Prindërit duhet të japin mësim për rëndësinë e tempullit që nga ditët më të hershme të një fëmije”². Presidenti Spenser W. Kimball (1895–1985) i këshilloi prindërit që të vendosin një figurë të tempullit në dhomën e gjumit të fëmijëve të tyre, kështu që ata të mund ta shohin atë kujtues të shenjtë çdo ditë derisa ai të bëhet pjesë e tyre.³ Ju gjithashtu mund t'u tregoni fëmijëve tuaj për bekimet

që i merrni nga frekuentimi i tempullit, si edhe t'u jepni dëshmi në tuaj për gëzimin që e parapritni në marrëdhëniet e përjetshme me ta. Dhe mund t'i mbështetni adoleshentët tuaj në dëshirën e tyre për të kryer pagëzime për të vdekurit. Mbani mend në mësimet e mbrëmjes suaj familjare dhe në çastet e mësimdhënies që “tempulli është objekti i çdo aktiviteti, çdo mësimi, çdo hapi përparues në Kishë”⁴.

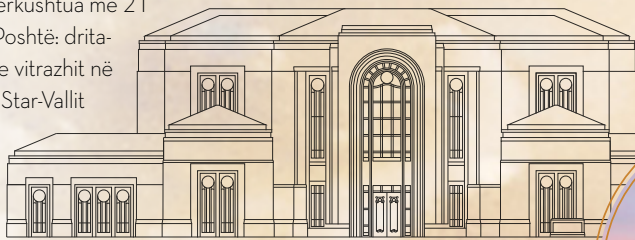
Teksa këndon me fëmijët tuaj: “Shum’ tempullin dua t’shoh, Një dit’ brenda do shkoj, Me Atin tim do bes’lidh; Të bindem do premtoj”⁵, ju do t'i ndihmoni të ndiejnë dëshirë që të futen në shtëpinë e shenjtë të Zotit. Dhe vetë zemra juaj do të mbushet plot me mirënjohje për Atin Qiellor, për planin e Tij të shpëtimit, për Shpëtimtarin dhe Shlyerjen e Tij, të cilët e kanë bërë të mundur për ju që të jeni me njerëzit tuaj të dashur përgjithmonë. “Udha e [Shpëtimtarit] është shtegu që të çon drejt lumturisë në këtë jetë dhe jetës së përjetshme në botën që vjen.”⁶ Ai shteg çon drejt dhe përmes tempullit!

Tempujt Janë një Strehë nga Bota

Ndikimet e botës mund të na largojnë nga tempulli. Një mik i dashur, i ri në moshë, u shqetësua nga opinionet dhe spekulimet rreth Kishës që i lexoi në internet. Ai vendosi të hiqte dorë nga frekuentimi i tempullit derisa pyetjet e tij të merrnin përgjigje. Me gjithë zemrën time, ju lutem juve që mund të keni pyetje, të cilat mund ta ndikojnë dëshminë tuaj, që të vazhdoni të merrni pjesë në lutje e studim vetjak të shkrimeve të shenjta dhe të vazhdoni ta frekuentoni tempullin teksa vepëroni për të gjetur përgjigjet që do t'ju sjellin

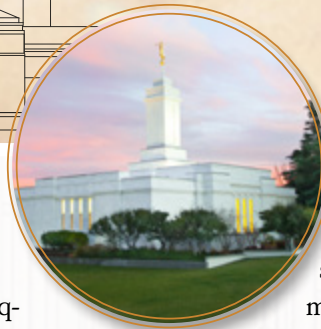


Tempulli i 156-të në funksionim, Tempulli i Parisit në Francë, u përkushtua më 21 maj 2017. Poshtë: dritare me artin e vitrazhit në Tempullin e Star-Vallit në Uajomi



Djathtas: gdhendje në Tempullin e Papitit në Tahiti; Tempulli i Fort-Loderdejllit në Florida; pjesa e brendshme e Tempullit të Hartfordit në Konektikat

Poshtë, majtas: Tempulli më i vogël është Tempulli i Kolonia-Huarezit në Çiuaua të Meksikës.



paqe. Qëndroni të përqendruar tek ungjilli që ta shmangni tërheqjen e vëmendjes nga ideologjitë mendjemprehta, por të rreme. Një njeri nuk do të përpiqej ta shëronte një sëmundje fizike duke i kërkuar këshillë mjekësore një lojtar të famshëm futbolli, ashtu sikurse nuk mund të zgjidhen siç duhet pyetjet e rëndësishme shpirtërore prej dikujt që ka kuptueshmëri të kufizuar të ungjillit të rivendosur të Jezui Krishtit. Fryma e Shenjtë, që jep dëshmi për “të vërtetën e të gjitha gjërave” (Moroni 10:5), “do të [na thotë] në mendjen [tonë] dhe në zemrën [tonë]” (DeB 8:2) atë që është e vërtetë e përvetshme.

Një nga vendet ku mund ta merrni atë Shpirt me mjaft bollëk, është në tempull. Nëse jeni të denjë të hyni në shtëpinë e Zotit (siç përcaktohet nga ju dhe peshkopi juaj), ju lutemi ejani në tempull me pyetjet tuaja dhe merrni sigurinë që, edhe po qe se nuk i kuptoni të gjitha gjërat tani, Zoti i kupton. Kujtoni gjithçka që *vërtet* e dini dhe e kuptoni. Gjërat që ju *vërtet* i dini dhe për të cilat keni marrë dëshmi shpirtërore, do t’ju çojnë drejt “paq[es së] Perëndisë, që ia tejkalon çdo zgjuarsie, do të ruajë zemrat tuaja dhe mendjet tuaja në Krishtin Jezus” (Filipianëve 4:7). Unë dëshmoj se zgjuarsia dhe paqja që ju kërkon, do të vijnë teksa vazhdoni të keni besim se Ati juaj në Qiell do t’ju udhëheqë dhe udhërrëfjë drejt së vërtetës.

Isaia na kujton se tempulli është një “strehtë . . . kundër furtunës” (Isaia 4:6). Fjalët e Presidentit Tomas S. Monson janë po aq sigurose: “Teksa hyjmë përmes dyerve të tempullit, ne lëmë pas shpërqendrimet dhe pështjellimin e botës. Brenda kësaj

shenjtëroreje të shenjtë, ne gjejmë bukuri dhe rregull. Gjendet prehje për shpirtat tanë dhe një pushim prej halleve të jetës sonë.”⁷

Ndërkohë që rriten shqetësimet në botë dhe shtohen trysnitë e jetës së përditshme, ne duhet ta mbajmë përqendrimin tonë te gjërat që me të vërtetë janë të rëndësishme. Është e lehtë të përqendrohemi te negativja dhe te shqetësimet e botës, sikur t’i shihnim dështimet e problemet tona nëpërmjet një mikroskopi. Të qenit brenda në tempull na kujton që të ruajmë një këndvështrim të përvetshëm. Si një teleskop i stërmadh, i përqendruar tek yjet përtej shikimit tonë të tanishëm, tempulli i hap mendjet tona drejt një largpamësie më të lartë e më të gjerë. Na lejon të shohim, shpresojmë e punojmë që të bëhemi gjithçka që Ati Qiellor na ka krijuar që të jemi. Na ndihmon të përqendrohemi tek të vërteta të përvetshme – te Prindërit Qiellorë që na duan e dëshirojnë të na ndihmojnë, te vlera jonë e vërtetë si fëmijët e Tyre dhe tek ajo që jemi në gjendje të bëhemi si “trashëgimtarë të Perëndisë dhe bashkëtrashëgimtarë të Krishtit” (Romakëve 8:17). Në tempull jepet mësim plani i Perëndisë dhe bëhen besëlidhje të përvetshme. Në tempull na jepen mjetet që ne të bëhemi vetja jonë e përvetshme, më e lartësuar dhe më e mirë.

“Teksa e frekuentojmë tempullin”, këshilloi Presidenti Monson, “mund të na vijë një përmasë shpirtshmërie dhe një ndjenjë paqeje, të cilat do ta kapërcejnë çdo ndjenjë tjetër që mund të lindë brenda zemrës njerëzore. Ne do ta rrokim mirë domethënien e vërtetë të fjalëve të Shpëtimtarit, kur Ai tha: ‘Unë po ju lë paqen, po ju jap paqen



time. . . . Zemra juaj mos u trondittë dhe mos u frikë-softë' [Gjoni 14:27]."⁸

Shërbimi Juaj në Tempull do t'i Prekë të Tjerët

Shpirti që sillni nga shërbimi juaj në tempull, do të prekë shumë njerëz brenda rrethit tuaj të ndikimit – disa që madje mund të mos i keni pasur parasysh. Në përfundim të njëres prej vizitave tona në tempullin e Uashingtonit, D.K., grupi i anëtarëve dha dëshmi teksa autobusi ecte përgjatë kilometrave drejt shtëpisë. Njëri pas tjetrit, pjesëmarrësit treguan për gëzimin dhe mirënjohjen e tyre për bekimet e tanishme dhe të përjetshme të tempullit. Shoferi ynë i autobusit, që nuk ishte anëtar i Kishës, më së fundi nuk mundi të duronte më gjatë. Ai e rrëmbeu mikrofonin dhe shprehu kënaqësinë që ishte me ne. Më pas ai tha: “Nuk e di se çfarë keni ju njerëz, por ndiej diçka të ndryshme këtu”. Sigurisht, një udhëheqës i misionit të lagjes në autobus e mori informacionin e tij të kontaktit dhe më vonë ua dha atë misionarëve.

Më lejoni t'ju ftoj të përfitoni nga dhurata e tempullit pranë jush aq shpesh sa jua lejojnë rrethanat tuaja. Ju do të forcoheni e gjeni paqe në shtëpinë e Zotit Jezu Krisht, sepse Ai është drita, jeta dhe shpresa e botës. Teksa këto ditë të mëvonshme përparojnë drejt kthimit të Tij të premtuar, e marrshi dritën e Tij dhe e ndjefshi shpresën që ofrohet në tempujt e Tij të shenjtë. ■

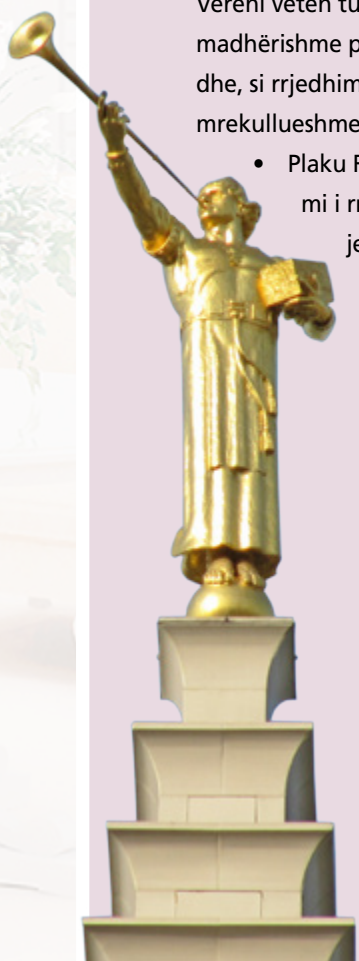
SHËNIME

1. Riçard G. Skot, “Adhurimi në Tempull: Burimi i Forcës dhe Fuqisë në Kohë Nevoje”, *Liahona*, maj 2009, f. 43–45.
2. Russell M. Nelson, “Prepare for Blessings of the Temple”, *Ensign*, mars 2002, f. 17.
3. Shih *The Teachings of Spencer W. Kimball* (1982), f. 301.
4. Russell M. Nelson, “Prepare for Blessings of the Temple”, f. 17.
5. “I Love to See the Temple” [“Shumë Tempullin Dua t'Shoh”], *Children's Songbook [Libri i Këngëve të Fëmijëve]*, f. 95.
6. “Krishti i Gjallë: Dëshmia e Apostujve”, *Liahona*, prill 2000, f. 2.
7. Tomas S. Monson, “Bekimet e Tempullit”, *Liahona*, maj 2015, f. 91.
8. Tomas S. Monson, “Bekimet e Tempullit”, f. 91–92.
9. Tomas S. Monson, “Bekimet e Tempullit”, *Liahona*, tetor 2010, f. 15; theksimi i shtuar.
10. “Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley”, *Ensign*, korrik 1997, f. 73; theksimi i shtuar.
11. Richard G. Scott, “Receive the Temple Blessings”, *Ensign*, maj 1999, f. 26; theksimi i shtuar.

PREMTIME TË VEÇANTA

Profetët dhe apostujt u kanë dhënë premtime të veçanta atyre që e frekuentojnë tempullin. Mbani mend që Perëndia lidhet kur ne bëjmë çfarë thotë Ai, por kur nuk e bëjmë çfarë thotë Ai, ne nuk kemi asnjë premtim (shih DeB 82:10).

- Presidenti Tomas S. Monson ka premtuar: “Kur shkojmë te shtëpia e shenjtë, kur kujtojmë besëlidhjet që bëjmë atje, ne do të jemi në gjendje të *durojmë çdo sprovë dhe të kapërcejmë çdo tundim*”⁹.
- Presidenti Gordon B. Hinkli (1910–2008) premtoi: “Nëse do të shkoni në shtëpinë e Zotit, ju do të bekoheni, *jeta do të jetë më e mirë për ju*. . . . Vëreni veten tuaj në dispozicion të mundësisë së madhërishtme për të shkuar në shtëpinë e Zotit dhe, si rrjedhim, për të marrë të gjitha bekimet e mrekullueshme që janë tuajat për t'u marrë atje.”¹⁰
- Plaku Riçard G. Skot premtoi: “Frekuentimi i rregullt [i tempullit] do ta pasurojë jetën tuaj me *qëllim më të madh*”¹¹.

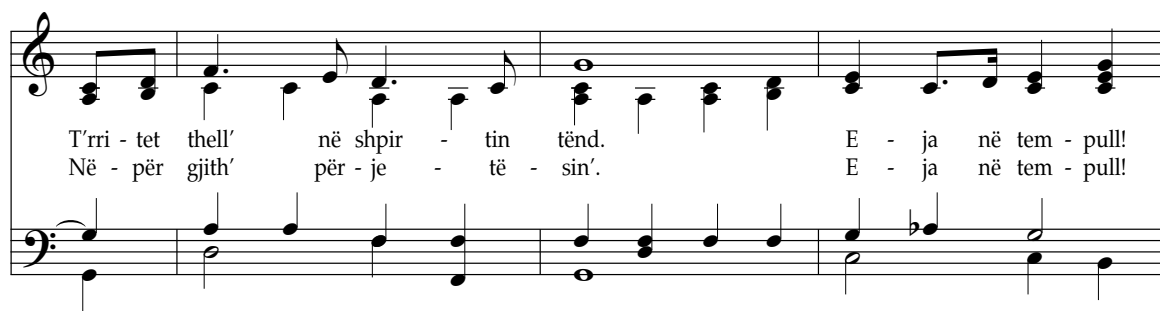
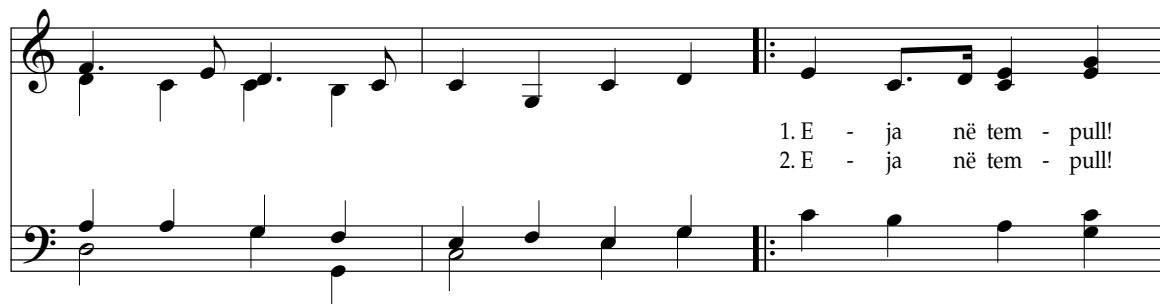
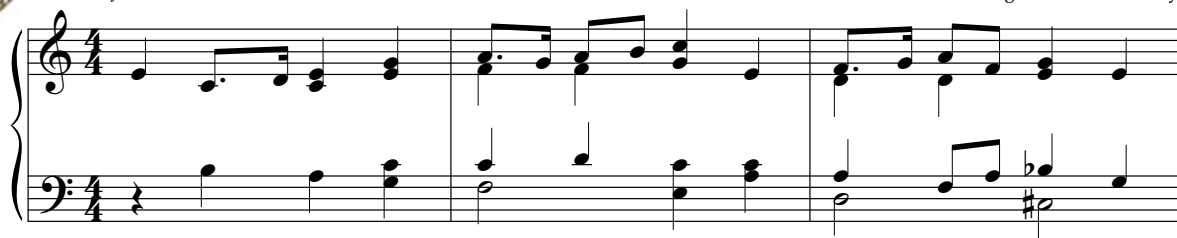


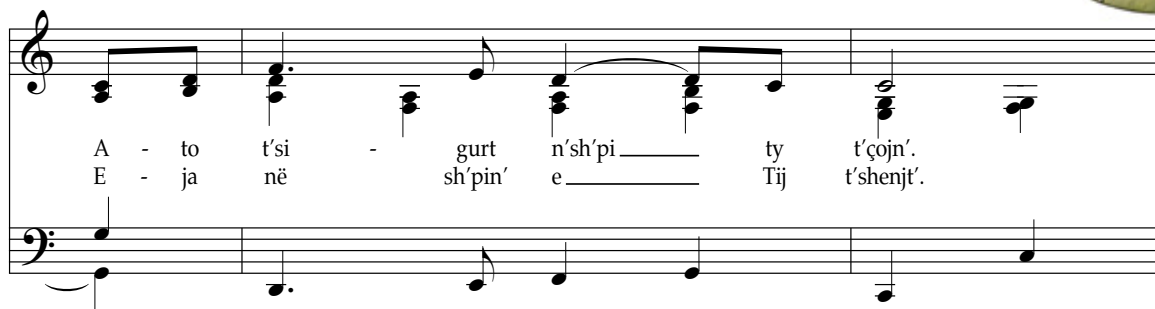
Pesë tempuj kanë një statujë të engjëllit Moroni duke mbajtur fletët e arta: Tempulli i Los Anxhelosit në Kaliforni (majtas), Tempulli i Uashingtonit D.K., Tempulli i Siatëllit në Uashington, Tempulli i Xhordan Riverit në Jutë dhe Tempulli i Meksiko-Sitit në Meksikë. Për më shumë informacion, vizitoni temples.lds.org.

Eja në Tempull

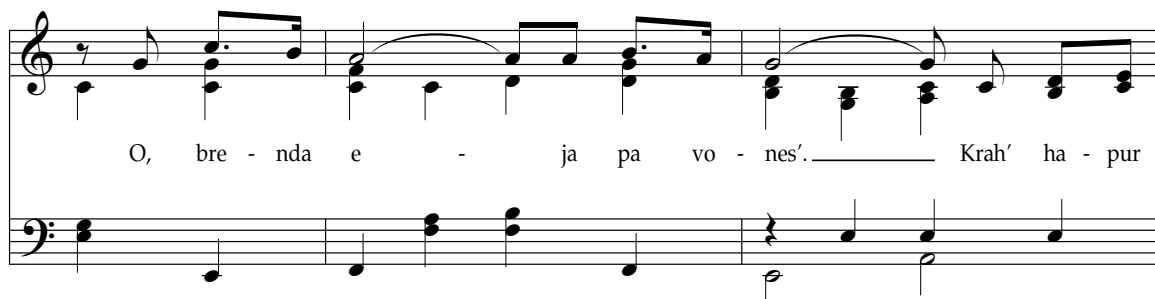
Me fisnikëri ♩ = 63-69

Fjalët nga Jan Pinborough
Muzika nga Michael F. Moody





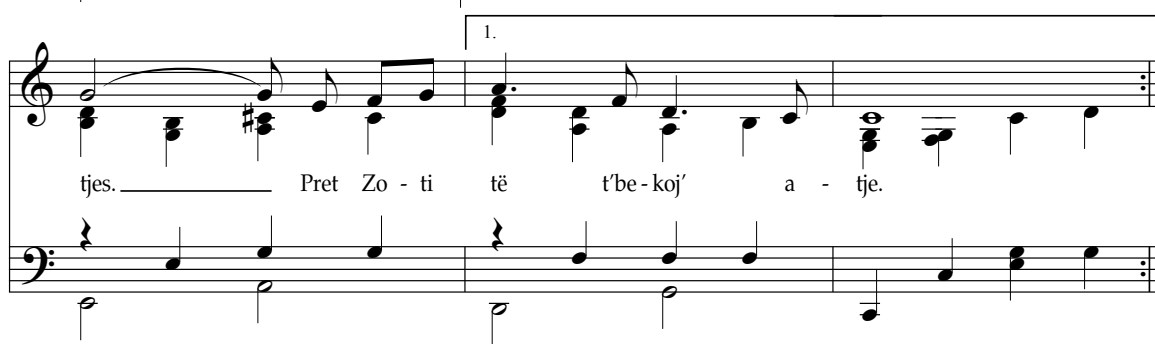
A - to t'si - gurt n'sh'pi____ ty t'çojn'.
E - ja në sh'pin' e____ Tij t'shenjt'.



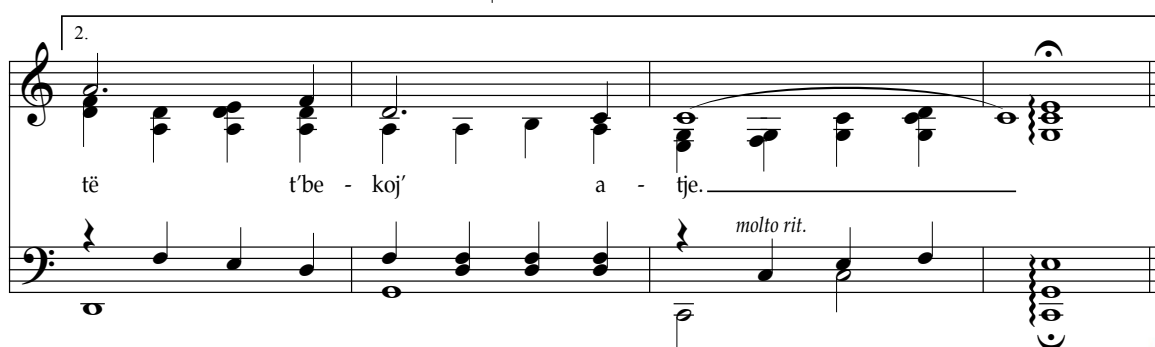
O, bre - nda e - ja pa vo - nes'.____ Krah' ha - pur



A - i po t'mir-pret; Me ze - mër t'fton, të rrish. E - ja në sh'pi____ t'pa-qes, t'lu-



tjes.____ Pret Zo - ti të t'be-koj' a - tje.



të t'be - koj' a - tje.
molto rit.



Një Bekim i Premtuar për Frekuentimin e Tempullit

*Kisha dashur ta frekuentoja më
shumë tempullin – pak e dija se sa shumë
do ta bekonte familjen time.*

Nga Sheri Evans

Disa vite më parë, Presidenti Olldroid, një anëtar i presidencës së kunjit, vizitoi lagjen time dhe tha diçka që nuk do ta harroj kurrë: “Ju premtoj që, në qoftë se e frekuentoni tempullin, *çdo* pjesë e jetës suaj do të bekohet”.

Ndërsa mendoja rreth kësaj, nuk mund ta përfytyroja se si frekuentimi i tempullit mund ta prekte çdo pjesë të jetës sime. Por pas kishës, vendosa që prapëseprapë do ta pranoja sfidën e tij dhe do ta frekuentoja tempullin në mënyrë më të rregullt. Doja ta vija në provë premtimin e tij. Bashkëshorti im kishte dashur të shkonim në tempull më shpesh, por unë ngurroja pasi kishim fëmijë të vegjël. Do të na duhej të udhëtonim me makinë një orë e gjysmë për tek tempulli në San-Antonio të Teksasit në SHBA, të kryenim një sesion dhurimi [indaumenti] dhe më pas të ktheheshim me makinë në shtëpi. Nuk shkonte që t'i kërkonim dikujt të na i mbante fëmijët për shtatë ose tetë orë.

Fillimi i një Bekimi

Në fillim u përpoqëm ta shkëmbenim mbajtjen e fëmijëve me një familje tjetër, por në mënyrë të pashmangshme dikush sëmurej ose diçka tjetër ndodhte. Vendosëm që thjesht na duhej të caktonim datat për tërë vitin dhe të *shkonim!* Atëherë patëm idenë e metodës “pica dhe lojë”. Ne do të shkonim me makinë së bashku për në tempull. Njëri prind do të shkonte në një sesion tempulli, ndërkohë që tjetri do t'i çonte fëmijët të hanin pica. Më pas do të

ndryshonim vendet: prindi i dytë do të bënte punë në tempull ndërkohë që prindi tjetër ecte me fëmijët nëpër mjediset rrethuese të tempullit. Kjo funksionoi mirë. Fëmijët tanë e dinin se tempulli ishte i rëndësishëm për ne – ata i dinin të gjitha gjërat e tjera që mund t'i kishim bërë në një të shtunë – dhe ne arritëm të shpenzonim kohë si familje.

Nuk ma merrte mendja se sa shumë vajta në tempull do ta bekonte familjen time. Pasi kishim shkuar më shpesh për më shumë se një vit, unë isha e

ulur në një sesion kur vura re një burrë tërësisht të paralizuar. Mendova se që mahnitëse që ai ishte atje. Duke dalë nga tempulli, e pashë atë të ulur pranë vendparkimit, kështu që unë dhe burri im menduam ta përshëndetnim.

Burri na kërkoi mua dhe bashkëshortit tim, Çadit, nëse mund ta ndihmonim që të bënte një telefonatë. Ramë dakord ta ndihmonim dhe burri i tha Çadit se ku ishte telefoni i tij. Çadi i ra numrit për të dhe më pas ia dha atij telefonin. Burri nuk mund ta kapte atë, megjithatë buzëqeshi me mirësi. Çadi hodhi vështrimin te krahët e burrit që ishin të lidhura te karrigia e tij me rrota dhe me të shpejtë e kuptoi se i duhej t'i a ngrinte telefonin te veshi. Shërbimi i autobusëve të qytetit, që duhej ta merrte burrin, ishte me vonesë. Qëndruam me të dhe folëm derisa erdhi autobusi. U mahnitëm që, pavarësisht nga sfidat e tij, ai ishte në tempull. Ai kishte një sjellje kaq pozitive. Kishte një buzëqeshje të shndritshme. Përpara se të largohej, ne shkëmbyem informacionin për kontakte dhe mësuam se ai quhej Maks Para.

Nëse Vëllai Para mund të shkonte në tempull, ne mund të shkonim në tempull – pa asnjë justifikim!

Shembulli i Vëllait Para

Vendosëm ta vizitonim atë muajin e ardhshëm si pjesë e vizitës sonë në tempull. E morëm në telefon që më parë dhe ai tha se mund të hynim brenda kur të mbërrinim te shtëpia e tij. Ne shkua me makinë për në San-Antonio dhe e gjetëm shtëpinë e vogël të Vëllait Para. Ishte i shtrirë në shtrat me një çarçaf të bardhë që e mbulonte trupin e tij deri te mjekra.





në tempull duke pritur që një makinë ta merrte. Vëllai Para kishte qenë duke pritur për një kohë të gjatë. Çadi dhe Vëllai Gonzales vendosën ta çonin Vëllanë Para vetë në shtëpi. Vëllai Gonzales kishte një kamionçinë të madhe me ngjyrë të zezë. Pikërisht atëherë, një makinë plot me priftërinj nga kunji ynë mbërriti në tempull dhe ata ndihmuan për ta vendosur karrigen e rëndë me rrota në pjesën e pasme të kamionçinës. Më pas e futën Vëllanë Para në kamionçinë, ia vunë rripin e sigurimit dhe e mbajtën që ai të mos binte anash. Jam e sigurt që ajo ditë ishte e shkëlqyer për Vëllanë Para – a mund ta kishte përfytyruar ai ndonjëherë se do të shkonte në shtëpi nga tempulli me një kamionçinë që e kishte pasur ëndërr!

Të Bekuar në Çdo Mënyrë

Në vizitën tonë të fundit në Tempullin e San-Antonios përpara se të shpërnguleshim, ne qemë në gjendje të takoheshim me Vëllanë Para. Në këtë vizitë të veçantë, të fundit, Vëllai Para e ftoi tërë familjen tonë për darkë.

Jam shumë mirënjohëse që e vura në provë premtimin e Presidentit Olldroid. Familja ime nuk do ta kishte takuar kurrë Vëllanë Para, në qoftë se nuk do ta kishim frekuentuar tempullin. Unë jam një njeri i ndryshuar – jam duke u bërë ajo që Zoti dëshiron që unë të jem. Kur e vendosëm Zotin të parin dhe e frekuentuam tempullin, jeta jonë u bekua në *çdo* mënyrë. ■

Autorja jeton në Jutë, SHBA.

SHËNIM

1. Shih Melvin J. Ballard, në Marion G. Romney, "Welfare Services: The Savior's Program", *Ensign*, nëntor 1980, f. 93.

E lëvizi kokën anash dhe foli me ne, buzëqeshja e tij ende rrezatuese. Na tregoi se si u paralizua pas rënies nga një çati kur ishte në të 30-at. Na tregoi për vështirësinë e tij dhe dëshminë e tij.

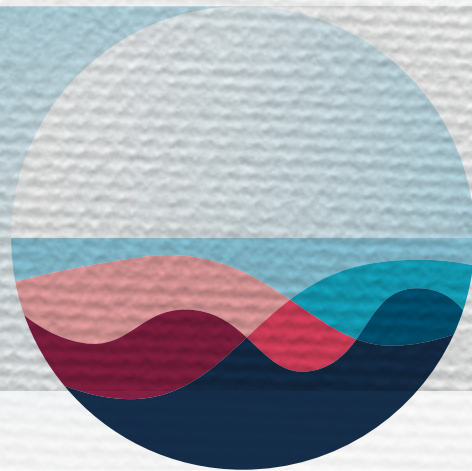
Një vizitë e vetme te Vëllai Para u shndërrua në vite vizitash. Ai u bë një pjesë e veçantë e jetës sonë. Nuk dinim se çfarë të bënim për të – sfidat e tij ishin të stërmëdha. Çka dinim është që ne mund të ishim miqtë e tij. Mund t'i sillnim dhurata të vogla: një fotografi të Shpëtimtarit, një disk me Librin e Mormomit në spanjisht, një fotografi të tempullit, një qese me portokaj të freskët. Mund ta vizitonim, të këndonim këngë të Filllores dhe ta dëgjoni atë. Ç'përvojë e pabesueshme ishte kjo – ju nuk mund t'i jepni një thërri-me Zotit, pa marrë si shkëmbim një bukë të tërë.¹

Ai na mësoi mirënjohjen, e cila e ndryshoi *çdo* pjesë të jetës sonë. Mësuam të kishim mirënjohje për njohurinë tonë për ungjillin; për marrëdhënien tonë me Perëndinë; për njohurinë tonë për planin e Perëndisë; për shtëpinë tonë, makinat, ushqimin dhe veshjet tona; për aftësinë tonë për t'i përdorur trupat tanë; për mundësinë që të bënim mirë për komunitetin tonë; dhe për njerëzit e mirë përreth nesh. Vëllai Para e ndryshoi përkufizimin tonë për fjalët *e vështirë* dhe *sprovë*. Kishim arsye të gëzoheshim për bekimet tona të shumta dhe i përdorëm ato bekime për t'i lartësuar të tjerët.

Të Mësuarit për të Shërbyer

Njëherë, kur Çadi ishte në tempull me një prej miqve tanë, Vëllanë Gonzales, ai e pa sërisht Vëllanë Para

Ju, Rinia DHE Tema e Aktiviteteve të Përbashkëta



*Si mund të na bashkojë tema
e Aktiviteteve të Përbashkëta?*

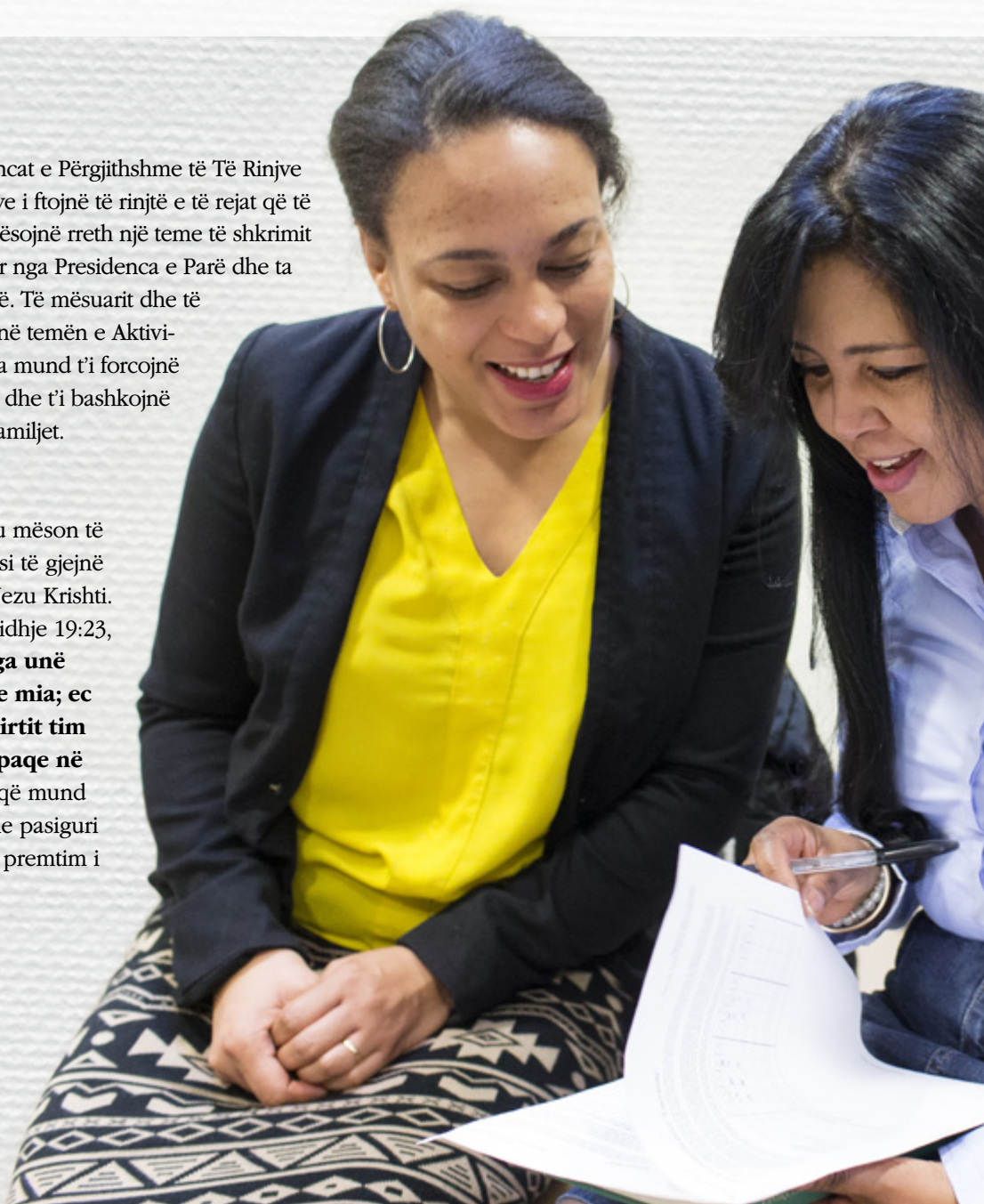
Nga Xhesika Griffith

Revistat e Kishës

Cdo vit, Presidencat e Përgjithshme të Të Rinjve dhe të Të Rejave i ftojnë të rinjtë e të rejat që të studiojnë, të mësojnë rreth një teme të shkrimit të shenjtë të miratuar nga Presidenca e Parë dhe ta vënë në jetë atë temë. Të mësuarit dhe të jetuarit e mësimëve në temën e Aktiviteteve të Përbashkëta mund t'i forcojnë besimin e dëshminë dhe t'i bashkojnë kuorimet, klasat e familjet.

Tema e Vitit 2018

Tema e këtij viti u mëson të rinjve e të rejave se si të gjejnë paqen që vjen nga Jezu Krishti. Te Doktrina e Besëlidhje 19:23, Zoti fton: **“Mëso nga unë dhe dëgjoji fjalët e mia; ec në butësinë e Shpirtit tim dhe ti do të kesh paqe në mua”**. Në një botë që mund të jetë e mbushur me pasiguri e frikë, ky është një premtim i fuqishëm.



Ky shkrim i shenjtë u jep prindërve, udhëheqësve, këshilltarëve dhe mësuesve një mundësi që të japin mësim modele të cilat mund t'i forcojnë të rinjtë e të rejat gjatë kohëve sfiduese.

Si Mund ta Përdor Temën?

Presidencat e Përgjithshme të Të Rejave dhe të Të Rinjve na kanë ftuar që ta mësojmë përmendsh shkrimin e shenjtë, ta studiojmë doktrinën dhe t'i zbatojmë parimet në jetën tonë. Megjithëse këto gjëra mund të bëhen individualisht, bërja e tyre së bashku mund t'i bashkojë e t'i forcojë të rinjtë e të rejat dhe familjet e tyre.

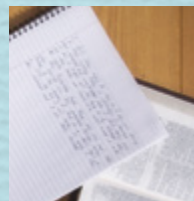
Ekzistojnë shumë mundësi për ta përfshirë temën në jetën e të rinjve e të të rejave tona. Ajo mund të përdoret në mbrëmje familjare, në mësimet në kishë e në seminar, si temë për bisedat e të rinjve e të të rejave në mbledhjen e sakramentit, për t'i pasuruar veprimtaritë hapëse të Aktiviteteve të Përbashkëta dhe për të siguruar përqendrim në veprimtaritë e të rinjve e të të rejave, përfshirë kampet, konferencat e rinisë, veprimtaritë e përbashkëta, Fillimet e Reja dhe takimet shpirtërore.

Disa Ide Veprimtarish

Sa vijojnë janë disa ide për ta përfshirë Temën e Aktiviteteve të Përbashkëta gjatë gjithë vitit. Për më shumë ide, vizitoni youth.lds.org.

“Mëso nga Unë”

Të mësuarit rreth Jezu Krishtit është i rëndësishëm për të gjetur paqe në Të. Ka paqe dhe siguri në njohurinë se si është Ai, në të mësuarit se si jetoj Ai dhe në të kuptuarit e asaj që Ai bën për ne.



Kur ishte 14 vjeç, Presidentin Spenser W. Kimball (1895–1985) e pyetën nëse e kishte lexuar Biblën nga fillimi deri në fund. “Kisha lexuar shumë libra deri në atë kohë, gazeta komike dhe libra të thjeshtë, por zemra ime akuzuese më tha: ‘Ti, Spenser Kimball, ti nuk e ke lexuar kurrë atë libër të shenjtë. Përse?’”¹ Që nga ai çast e tutje, Presidenti Kimball e bëri pikësynim “të ushqeh[ej] me bollëk me fjalët e Krishtit” (2 Nefi 32:3).



- Merreni parasysh që t'u kërkonit të rinjve e të rejave të kenë një fletore shënimesh për studim, që të shënojnë atë që po mësojnë rreth Jezu Krishtit dhe ungjillit të Tij.
- Ju mund t'i ftoni të rinjtë e të rejat që të zotohen për ta pranuar sfidën e Presidentit Rasëll M. Nelson që ta “shenjtërojnë” një pjesë së kohës [së tyre] çdo javë për të studiuar gjithçka që tha dhe bëri Jezusi siç u mbajt shënim në [shkrimet e shenjta]”². Në klasë ose mbrëmje familjare, ju mund t'u kërkonit atyre që të raportojnë mbi atë që po mësojnë, dhe mënyrën se si po e vënë në zbatim në vetë jetën e tyre.

Burimet

- Jakob [Bibla] 1:22; Moisiu 1
- “Krishti i Gjallë: Dëshmia e Apostujve”, *Liahona*, prill 2000, f. 2.
- Rasëll M. Nelson, “Marja e Fuqisë së Jezu Krishtit në Jetën Tonë”, *Liahona*, maj 2017, f. 39–42.
- Dejvid A. Bednar, “Një Karakter si i Krishtit”, *Liahona*, tetor 2017, f. 50–53.

“Dëgjoji Fjalët e Mia”

Dëgjimi i fjalëve të Shpëtimtarit nuk përfshin thjesht të dëgjuarit, por vënien vesh (ose bindjen). Paqe dhe siguri e madhe mund të vijnë nga njohuria se po jetojmë në harmoni me mësimet e Tij.



Kur ishte tetë vjeç, Presidenti Tomas S. Monson vendosi të ndizte një zjarr në një fushë së bashku me shokun e tij, Denin. Kishin vetëm një problem – fusha që ata donin të përdornin, ishte e thatë, me gjemba dhe plot me barëra të këqija. Ndodhi atëherë që President Monsonit të vogël i erdhi një ide: “I thashë Denit: ‘Gjithçka na duhet është që t’u vëmë zjarrin këtyre barërave të këqija. Ne thjesht do të *dëgjim* një sipërfaqe rrethore me barëra të këqija!’ Ai ra dakord me shpejtësi dhe unë vrapova në shtëpizën tonë të verimit për të marrë disa kunj shkrepseje. . . .

. . . Më kujtohet që mendoja se zjarri do të digjej vetëm deri atje ku dëshironim dhe pastaj si me magji do të fikej vetë.

Fërkova një kunj shkrepseje mbi një shkëmb dhe i vura flakën barit të përcëlluar të qershorit.” Ngaqë e kuptuan shpejt se zjarri nuk do të shuhej vetë, djemtë vrapuan për ndihmë dhe flakët u shuan pas disa orë pune.

“Unë dhe Deni mësuam disa mësimet të vështira, por të rëndësishme atë ditë”, tha Presidenti Monson, “më i vlefshmi prej të cilëve ishte rëndësia e bindjes.”³

- Kërkojuni të rinjve e të rejave që të studiojnë bindjen në kapitullin 6 të udhëzuesit *Predikoni Ungjillin Tim*, përfshirë pjesën e bindjes tek aktiviteti i cilësive në fund të kapitullit.
- Bisedoni rreth gjërave që mund të na shpërqendrojnë nga të dëgjuarit e fjalëve të Zotit. Për shembull, ju mund t’i ftoni të rinjtë e të rejtat që t’i zëvendësojnë 10 minuta të kohës përpara ekranit me 10 minuta studimi të shkrimit të shenjtë.
- Shfrytëzoni mundësi të vazhdueshme që t’i pyetni të rinjtë e të rejtat se çfarë do të bëjnë për shkak të asaj që kanë mësuar.

Burimet

- Eksodi 20; Mateu 5:1–12
- “Bindja”, *Predikoni Ungjillin Tim: Një Udhëzues për Shërbimin Misionar* (2005), f. 130.
- Hadley Griggs, “Ten Minutes a Day”, *Liahona*, shtator 2017, f. 58–61.
- Robert D. Hejls, “Nëse Më Doni, Zbatoni Urdhërimet e Mia”, *Liahona*, maj 2014, f. 35–38.



“Ec në Butësinë e Shpirtit Tim”

Të mësuarit dhe të dëgjuarit përshkruajnë atë që nevojitet të bëjmë. Të ecim në butësinë e Shpirtit të Tij është mënyra se si nevojitet ta bëjmë atë.

Të jesh i butë do të thotë “ta durosh lëndimin me durim dhe pa mllef”⁴, diçka që kërkon si forcë ashtu edhe përlësi. Në vitin 1838, Tomas B. Marshi, Presidenti i parë i Kuorumit të Të Dymbëdhjetëve, u largua nga Kisha, pjesërisht për shkak të mllefut të tij se udhëheqësit e Kishës nuk mbajtën anën e bashkëshortes së tij në një grindje mbi qumështin. Në vitet e mëvonshme, ai vajtoi për bekimet që kishte humbur, dhe u kthye në Kishë duke thënë: “Kam dashur shpesh të di se si filloi braktisja [sic] ime dhe kam arritur në përfundimin se duhet të kem humbur Shpirtin e Zotit nga zemra ime. . . .

. . . Ndihesha i inatosur dhe i zemëruar; dhe, duke qenë se Shpirti i Zotit ishte larguar, siç thonë Shkrimet e Shenjta, unë u verbova.”⁵

- Jeta e Shpëtimtarit nuk ishte e lehtë. Gjeneratë shembuj në shkrimet e shenjta për rastet kur Jezusi tregoi butësi përballë sfidave. Diskutoni mbi mënyrën se si mund ta zbatojmë shembullin e Shpëtimtarit në situata që mund t’i ndeshim sot.
- Një mënyrë për t’u bërë i urtë është duke u shërbyer të tjerëve. Merrni në shqyrtim vepra të ndryshme shërbimi që mund të bëjnë të rinjtë individualisht ose si grup.

Burimet

- Titit 3:2–5; Moroni 8:26; Doktrina e Besëlidhje 112:13
- Ulises Soares, “Jini të Bindur dhe të Përvuajtur në Zemër”, *Liahona*, nëntor 2013, f. 9–11.
- Neal A. Maxwell, “Meekness – A Dimension of True Discipleship”, *Ensign*, mars 1983, f. 70–74.



“Ti Do Të Kesh Paqe në Mua”

Fjala paqe mund të nënkuptojë gjëra të ndryshme për njerëz të ndryshëm – shpresë se shërimi është i mundshëm, siguri se ka një rrugëdalje nga kohët e vështira apo bindje të sigurt se jemi në shtegun e duhur.



- Gjeneratë histori rreth mënyrës se si të tjerët kanë gjetur paqe në Krishtin te **Mormon.org/easter** dhe në faqet 60 e 63 të këtij botimi. Si keni gjetur ju paqe?
- Merrni parasysh të shikoni materialin filmik të Pashkës 2017, “Princi i Pagues”, te **Mormon.org/easter**. Ju mund t’i ftoni të rinjtë e të rejtat që ta shpërndajnë materialin filmik në internet bashkë me një dëshmi për mënyrën se si ata kanë gjetur paqe në Krishtin.

Burimet

- Gjoni 14:27; Filipianëve 4:7
- W. Kristofer Uadell, “Një Model për Paqe”, *Liahona*, maj 2016, f. 90–93.
- Kuentin L. Kuk, “Paqja Vetjake: Shpërblimi i Drejtësisë”, *Liahona*, maj 2013, f. 32–36. ■

SHËNIME

1. Spencer W. Kimball, “Read the Scriptures”, *Friend*, dhjetor 1985, brenda kapakut të përparmë; shih edhe “What I Read as a Boy”, *Children’s Friend*, nëntor 1943, f. 508.
2. Rasëll M. Nelson, “Profetët, Udhëheqja dhe Ligji Hyjnor” (takimi shpirtëror mbarëbotëror për të rinjtë në moshë madhore, 8 janar 2017), broadcasts.lds.org.
3. Tomas S. Monson, “Bindja Sjell Bekime”, *Liahona*, maj 2013, f. 89–90.
4. *Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary*, botimi i 11-të, (2003), “meekness”, [merriam-webster.com](https://www.merriam-webster.com).
5. Tomas B. Marsh, në *Journal of Discourses*, 5:206–207; (shih edhe “The Faith and Fall of Thomas Marsh”, në *Revelations in Context: The Stories behind the Sections of the Doctrine and Covenants*, Matthew McBride dhe James Goldberg, red. [2016], f. 57–59).



TË ULEMI NË Këshill

SJELLJA E NJË FUQIE MË
TË MADHE NË MBLEDHJET
E PRIFTËRISË MELKIZEDE-
KE DHE TË SHOQATËS SË
NDIHMËS

Parathënie nga Plaku M. Rasëll Ballard, i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Gjatë shërbesës sime apostolike, e kam theksuar vazhdimisht fuqinë dhe rëndësinë e këshillave, përfshirë këshillat e kunjeve, të lagjeve, organizatave ndihmëse dhe atyre familjarë. Unë besoj që puna nëpërmjet këshillave është mënyra më dobiprurëse për të arritur rezultate të vërteta.

Këtë muaj, ne po vëmë në zbatim disa ndryshime të thjeshta, por të rëndësishme në programin mësimor që e studiojnë anëtarët e kuorumeve të Priftërisë Melkizedeke dhe Shoqatave të Ndihmës kur mblidhen në organizatat e tyre përkatëse çdo të diel. Përveç studimit të fjalëve të profetëve të gjallë nga konferenca më e fundit, ne gjithashtu do të “ule[mi] . . . në këshill” (DeB 107:89) së bashku për

të diskutuar çështje që i hasim dhe nevoja që i kemi.

Teksa mësojmë që të këshillohemi së bashku në mënyrë më dobiprurëse, Perëndia do të na bekojë me një rrjedhje të shtuar të zbulesës e kuptueshmërisë dhe me fuqi më të madhe për ta përmbushur punën e Tij.

Nga Majkëll Magëllbi

Drejtor i Programit Mësimor, Sektori i Priftërisë dhe i Familjes

Përpara se të krijohej kjo botë, Ati Qiellor e përmbushi punën e Tij nëpërmjet këshillave (shih DeB 121:32). Duke filluar me Adamin dhe Evën, njerëzit e Perëndisë e kanë kërkuar këshillën e Tij brenda këshillave. Në fakt, Perëndia iu drejtua vetes së Tij si “Njeri i Këshillës” (Moisiu 7:35). Qysh herët në këtë periudhë të



kujdestarisë ungjillore, Jozef Smithi filloi të rivendoste “urdrin e Këshillave [si] në ditët e lashta”¹. Sot, Kisha qeveriset nga këshilla në çdo nivel.

Në muajt e fundit, udhëheqësit e përgjithshëm të Kishës janë këshilluar së bashku rreth forcimit të mbledhjeve të Priftërisë Melkizedeke dhe Shoqatës së Ndihmës. Rrjedhoja është një program i ri mësimor, i titulluar “Eja, Më Ndiq – Për Priftërinë Melkizedeke dhe Shoqatën e Ndihmës”, i cili e rrit përdorimin e mesazheve të konferencës së përgjithshme dhe e zgjeron fuqinë e këshillimit në kuorumet tona të priftërisë dhe Shoqatat tona të Ndihmës.

“Atje ku ishim, ne kemi bërë shumë gjëra të mira”, tha Plaku Kristofel Golden, i Të Shtatëdhjetëve, i cili ndihmoi në drejtimin e këtij ndryshimi. “Por

Zoti dëshiron që ne të ecim përpara. Do të vijë përparim si rrjedhojë e këtij ndryshimi në studimin e fjalëve të profetëve të gjallë dhe të uljes në këshill.”

Kohët e fundit, Presidenca e Përgjithshme e Shoqatës së Ndihmës dhe anëtarët e Të Shtatëdhjetëve u takuan në këshill për të diskutuar se si këshillimi fton zbulues, shton unitet dhe sjell fuqi. Ata ofrojnë parimet vijuese, duke e ditur se ju do të ndërtoni mbi këto ide teksa zbuloni zgjidhje që janë të drejta për ju, për lagjen ose degën tuaj dhe për kuorumin ose Shoqatën tuaj të Ndihmës.

Fuqi në Qëllim

“Ngaqë jeni mbledhur së bashku . . . dhe keni rënë në ujdi lidhur me këtë gjë e i keni kërkuar Atit në emrin tim, madje kështu ju do të merrni” (DeB 42:3).

Këshillat janë një udhë përmes së cilës ne “kërk[ojmë] bashkërisht vullnetin e Zotit”². Me fjalë të tjera, nuk mjafton që thjesht të japim ide; nëpërmjet këshillimit së bashku, ne ftojmë zbulues me qëllim që të mund të mësojmë se çfarë na dëshiron Zoti të bëjmë në situatën tonë. Do të kemi më shumë sukses në të paturit e një përvojë të tillë zbuluese kur mbajmë mend sa vijon:

1. *Përqendrimi – filloni me një çështje ose nevojë të veçantë, domethënëse.* Përqendrimi te një çështje ose nevojë e vetme e shton aftësinë tonë për të bërë përparim domethënëse. Përqendrimi gjithashtu na ndihmon të shohim përtej simptomave të dukshme (çfarë po ndodh) dhe të kërkojmë kuptueshmëri rreth shkaqeve rrënjësore (përse dhe se si diçka ndikon te njerëzit). Për shembull, ne mund të këshillohemi rreth mënyrës se si t’i japim mendime rinisë sonë

dhe ta lidhim atë me qiellin, në vend që të diskutojmë për kohën që rinia e harxhon duke parë tek ekranet.

2. *Këndvështrimet – formulojeni çështjen ose nevojën si një pyetje.* Një temë e shprehur si pyetje mund të nxjerrë ide doktrinale. Ne mund të pyetim: “Si mund ta diskutojmë situatën në një mënyrë ndihmuese dhe shëruese?” ose “Çfarë doktrine, nëse kuptohet më mirë, do të ndihmonte për ta zgjidhur çështjen?”

3. *Fuqia – kërkon zbulues.* Ndërkohë që këshillat mund të shkëmbejnë mendime për zgjidhjet, qëllimi i këshillit është të zbulojë vullnetin e Perëndisë, jo thjesht të renditë praktikë më të mira ose të thotë: “Kjo ishte mënyra si u bë në lagjen time të mëparshme”. Sikurse dha mësim Plaku Dejvid A. Bednar, i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve, nuk na nevojiten mbledhje; na nevojiten përvoja me zbulues.³ Këshillimi së bashku zbulon zgjidhje të fuqishme që çojnë drejt veprimit.

Fuqi në Pjesëmarrje

“Çaktoni mes jush një mësues dhe mos jini të gjithë zëdhënës në të njëjtën kohë; por njëri duhet të flasë në një kohë dhe të gjithë të dëgjojnë thëniet e tij, që kur të gjithë të kenë folur, të gjithë të jenë lartësuar prej gjithçkaje dhe që cilido të ketë një privilegj të barabartë” (DeB 88:122).

Në këshillat, interesat e individëve dhe të organizatës – lagjes ose degës – ndërthuren në një mënyrë të pashoqe, veçanërisht nëse pjesëmarrësit kuptojnë sa vijon:

1. *Çdo anëtar i këshillit ka një rol jetik.* Anëtarët e këshillit duhet të marrin pjesë aktivisht në këshill, por nuk duhet ta mbizotërojnë atë. Siç dha mësim Pali: “Syri nuk mund t’i thotë

dorës: 'Unë nuk kam nevojë për ty'; dhe po ashtu koka nuk mund t'u thotë këmbëve: 'Unë nuk kam nevojë për ju'. Madje, gjymtyrët e trupit që duken se janë më të dobëta, janë shumë më të nevojshme se të tjerat" (1 Korintasve 12:21–22).

2. *Anëtarët e keshillit përpiqen të shtojnë dritë.* Profeti Jozef Smith dha mësim "se çdo njeri, përpara se të bëjë një kundërshtim ndaj ndonjë çështjeje që sillet përpara një keshilli për t'u marrë në shqyrtim, duhet të jetë i sigurt se ai mund të hedhë dritë mbi temën në vend që të përhapë errësirë, dhe se kundërshtimi i tij të bazohet te drejtësia"⁴.

3. *Anëtarët e keshillit përpiqen të kenë unitet.* Pavarësisht nga këndvështrimet e ndryshme, anëtarët e keshillit bashkohen në përpjekjen për të "marrë] udhëheqjen e Frymës së Shenjtë"⁵. Jozef Smithi njëherë gjatë një keshilli tha se "për të marrë zbulësë dhe bekimet e qiellit, ishte e nevojshme ta kishim mendjen tonë te Perëndia e të ushtronim besim dhe të bëheshim të një zemre e të një mendjeje"⁶.

Fuqi në Planet e Veprimit

"Çdo njeri të mund të veprojë në përputhje me doktrinën dhe parimin që i përshkruan së ardhmes, lidhur me lirinë morale të zgjedhjes që unë i kam dhënë atij" (DeB 101: 78).

Një keshill është i paplotë pa plane për të vepruar sipas zbulësës së marrë. Pjesëmarrësit e keshillave duhet të ftohen të bëjnë zotime të veçanta sipas të cilave do të veprojnë. "Në përfundim të keshillit tuaj, ju nevojitet të keni detyra tëaktuara", tha Motra Xhin B. Bingham, Presidente e Përgjithshme e Shoqatës së Ndihmës. "Puna më e rëndësishme ndodh midis një mbledhjeje dhe tjetrës."

Udhëheqësi/ja e udhërrëfen keshillin drejt mirëkuptimit dhe miratimit të përgjithshëm. Më pas ai ose ajo drejton në caktimin dhe shënimin e detyrave për ndjekjen e mëvonshme të ecurisë. Motra Sheron Iubank, Keshilltare e Parë në Presidencën e Përgjithshme të Shoqatës së Ndihmës, shton: "Fuqia është brenda nesh. Kur e detyrojmë veten për të vepruar, Zoti do t'i shenjtërojë përpjekjet tona (shih DeB 43:9). Dalja vullnetar për të kryer detyra dhe raportimi mbi kryerjen e tyre është thelbi i veprimit besëlidhës."

Roli i Udhëheqësit

"Predikuesi nuk ishte më i mirë nga dëgjuesi, as nuk ishte mësuesi më i mirë nga nxënësi; dhe kështu, ata ishin të gjithë njëllor" (Alma 1:26).

Që t'i përmirësojmë keshillat tanë, ne iu shmangemi koncepteve të botës për udhëheqjen. Në mbretërinë e Zotit, udhëheqësi është "skllav i të gjithëve" (Marku 10:44). Në mënyrë të ngjashme, udhëheqësi/ja i keshillit, qoftë ai një autoritet kryesues apo një mësues, siguron përqendrim, por nuk është pika e përqendrimit. Ai ose ajo bën të mundur që të mos jetë zëri mbizotërues apo të mos marrë asnjë vendim përpara se të dëgjojë nga keshilli.

Udhëheqësi i keshillit luan një rol të rëndësishëm që ta formulojë qëllimin, ta nxitë diskutimin dhe t'i ftojë pjesëmarrësit të bëjnë zotime për të vepruar. Keshilli funksionon më mirë kur udhëheqësi i keshillit dëgjon, udhërrëfen, fton, mbron dhe vlerëson.

1. *Dëgjon.* Udhëheqësi e mirë e dëgjojnë folësin dhe Frymën e Shenjtë. "Unë besoj se dhurata e dallimit vepron më dobishëm", tha Plaku Bednar, "kur dëgjojmë në krahasim me rastin kur flasim."⁷



2. *Udhërrëfen.* Një udhëheqës/e e udhërrëfen bashkëbisedimin, duke lejuar të dalin ide. Siç është e nevojshme, udhëheqësi e rishtrukturon diskutimin ose me dashuri e ridrejton atë.

3. *Fton.* Zoti përhap zbulësë mes anëtarëve të një keshilli. Të ftuarit e çdo njeriu – përfshirë fjalëpakun – që të ofrojë ide, e shton mundësinë që të mësoni vullnetin e Zotit.

4. *Mbron.* Një udhëheqës/e keshilli krijon një mjedis ku idetë jepen në mënyrë të sigurt e të përshtatshme duke treguar kujdes për ata që flasin, dhe duke i mbrojtur prej kritikës e gjykimit. Temat e ndjeshme kërkojnë udhërrëfim të kujdesshëm. Çështjet që janë konfidenciale, mbeten të tilla.

5. *Vlerëson.* Teksa pjesëmarrësit japin mendime dhe ide, një udhëheqës/e e vlerëson pjesëmarrjen duke ofruar mirënjohje dhe duke i lidhur idetë që jepen. Ky vlerësim i



ndihmon pjesëmarrësit të ndihen pjesë e procesit të zbulësës dhe të përpiqen fort për të siguruar që pjesëmarrja e tyre të jetë e dobishme.

Programi i Ri Mësimor, Zotimi i Ri

Me këtë vit të ri dhe program të ri mësimor vjen një e epokë e zotimit të ri. Ne jemi bekuar me ungjillin e rivedosur të Jezu Krishtit. Është përgjegjësia dhe privilegji ynë që ta kërkojmë udhërrëfimin e Tij dhe të bëjmë punën e Tij. Ky hap përpara në mbledhjet tona të së dielës për Priftërinë Melkizedeke dhe Shoqatën e Ndihmës nuk është thjesht që të kemi një mësim rreth punës; përkundrazi ne “ule[m] . . . në këshill” dhe nxitim veprim të drejtë – veprim që do t’i “mbledhë shumë njerëz në Sion me këngë gëzimi të përjetshëm” (DeB 66:11). ■

SHËNIME

1. Joseph Smith, në “Minutes, 17 February 1834”, josephsmithpapers.org.
2. *Manuali 2: Administrimi i Kishës* (2010), 2.4.4.
3. Shih David A. Bednar, “Panel Discussion” (mbledhje e trajnimit mbarëbotëror të udhëheqjes, nëntor 2010), broadcasts.lds.org.
4. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, përzgj. Joseph Fielding Smith (1976), f. 94.
5. *Manuali 2*, 3.3.2.
6. Joseph Smith, në “Minutes, 27–28 December 1832”, f. 3, josephsmithpapers.org.
7. David A. Bednar, “Panel Discussion”.

ÇFARË NDRYSHIMI KA NË MBLEDHJET E PRIFTËRISË MELKIZEDEKE DHE TË SHOQATËS SË NDIHMËS?

Në të dielën e parë të çdo muaji, diskutimet në mbledhjet e Priftërisë Melkizedeke dhe të Shoqatës së Ndihmës udhëhiqen nga një anëtar/e i/e presidencës ose udhëheqës grupi. Këto mbledhje janë këshilla në të cilat ne “udhëzo[jmë] dhe lartëso[jmë]” (DeB 43:8) teksa këshillohemi së bashku rreth çështjeve dhe nevojave. Këto diskutime çojnë drejt veprimit – si individual edhe kolektiv.

Në të dielat e tjera, ne raportojmë dhe ndjekim ecurinë e diskutimit tonë dhe të detyrave të caktuara. Siç nevojitet, ne caktojmë dhe mbajmë shënim detyra të reja. Diskutimet gjatë këtyre mbledhjeve përqendrohen te doktrina e dhënë mësim në mesazhet e konferencës së përgjithshme dhe tema të veçanta, të përzgjedhura nga udhëheqësit e përgjithshëm të Kishës, dhe udhëhiqen nga një anëtar/e i/e presidencës, një udhëheqës grupi apo një mësues i thirrur. Ndjenjat që i kemi në këto diskutime, na frymëzojnë drejt veprimit dhe ndryshimit vetjak.



**Nga Plaku
M. Rasëll Ballard,**
i Kuorumit të
Dymbëdhjetë Apostujve



RËNDËSIA E PËRJETSHME E Familjes

Tempujt janë shumë të rëndësishëm për shenjtoret e ditëve të mëvonshme pasi brenda tyre, çiftet martohen për kohën dhe përjetësinë, jo vetëm derisa vdekja t'i ndajë. Siç e shpalli Kisha në dokumentin “Familja: Një Proklamatë drejtuar Botës” 23 vjet më parë: “Martesa midis një burri dhe një gruaje shugurohet nga Perëndia dhe . . . familja është thelbësore në planin e Krijuesit për destinacionin e përjetshëm të fëmijëve të Tij”¹.

Kjo doktrinë shpjegon qëndrimin tonë të fortë lidhur me familjen. Ne gjithashtu besojmë se duhet t'u drejtohem të gjithë njerëzve me mirëkuptim, dashuri e dhembshuri. Fjalët e mia fillimisht do të përqendrohen tek arsyet doktrino-re pse familjet tradicionale luajnë një rol kaq të rëndësishëm në Kishën tonë. Së dyti, do

të shpjegoj marrëdhënien midis çështjeve të ndjeshme fetare që i rrethojnë familjen dhe lirinë fetare. Së fundi, do të sugjeroj disa parime udhërrëfyese për t'i ndihmuar njerëzit përreth nesh, pavarësisht nga ndonjë keqkuptim apo mosmarrëveshje.

*Në fjalimin e tij të mbajtur gjatë
Kongresit të nëntë Botëror për
Familjet në Solt-Lejke-Siti në Jutë
të SHBA-së, Plaku M. Rasëll
Ballard tha se ata që besojnë në
martesën tradicionale, duhet
të tubojnë të gjithë mbështetjen
që munden, për t'i forcuar e
mbrojtur besimin, familjen
dhe lirinë e tyre.*

Bindjet e Kishës Lidhur me Familjen

Për të dhënë kontekst mbi atë që beson Kisha lidhur me familjen, do të doja të citoj vargje nga një këngë e kënduar shpesh nga fëmijët tanë e quajtur “N’Qiell Jetova”. Kjo këngë përvijon se nga erdhëm, përse jemi këtu dhe ku po shkojmë. Është ajo që shenjtoret e ditëve të mëvonshme e quajnë plani i shpëtimit – një plan i përjetshëm i Atit tonë Qiellor.

*N'qiell jetova shum' koh' më par' është e vërtet'.
Jetova dhe desha njerëz atje. Si dhe ju.*

*Më pas Ati Qiellor një plan të bukur dha
Për tokën, shpëtimin e përjetshëm t'njeriut.*

*Ai tha se i duhej dikush me shum' dashuri,
Jetën të jepte që t'gjith' atje lart të kthehen.*

*Një tjetër ishte që nderin hyjnor kërkoi.
Jezusi tha: "At' mua dërgom', lavdia ty t'qoft'".*

*Jezusi u zgjodh, si Mesia erdhi Ai,
Lig'sin' dhe vdekjen mposhti me anë të emrit të Tij.
Duke m'dhën' shpres' për një jet' të mrekullueshme,
Shtëpi në atë qiell ku Ati po më pret.²*

Me këtë këngë në mendje, më lejoni të shpjegoj disa elemente të rëndësishme të planit të shpëtimit që do të theksojnë pavdekësinë dhe natyrën tonë të përjetshme, si edhe të familjeve tona.

Përpara kësaj jete, ne jetuam me Perëndinë, i cili është Ati ynë Qiellor. Ai është Ati i mirëfilltë i shpirtave tanë dhe ne jemi fëmijët e Tij shpirtërorë. Si rrjedhojë, të gjithë ata që lindin në këtë jetë, janë vëllezër e motra shpirtërore.

"I tërë qëllimi i Perëndisë – vepra e Tij dhe lavdia e Tij – është të bëjë të mundur që secili nga ne t'i gëzojë të gjitha bekimet e Tij." Zgjedhja jonë për t'iu bindur ose jo urdhërimeve të Tij përcakton fatin tonë të përjetshëm. "Jezu [Krishti] është qendra e planit të Perëndisë. Me anë të Shlyerjes së Tij, Jezu Krishti përmbushi qëllimin e Atit të Tij dhe bëri të mundur për secilin nga ne të gëzojë pavdekësinë dhe jetën e përjetshme."³ Lidhjet e martesës dhe të familjes bashkohen nga autoriteti i priftërisë për të duruar përtej varrit, në qoftë se martohemi në tempull "për kohën . . . dhe për gjithë përjetësinë" (DeB 132:7).

Shpresoj që kjo përmbledhje e shkurtër do t'ju ndihmojë të kuptoni se si lidhet tërësisht teologjia jonë me familjen tradicionale. Shoqëria, ligji dhe opinioni publik mund të ndryshojnë, por varianti i shoqërisë për familjen nuk mund dhe nuk do ta zëvendësojë qëllimin dhe planin e Perëndisë për fëmijët e Tij.

Në botën e sotme, ku martesë dhe fëmijët po zhvlerësohen gjithnjë e më shumë, Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme nuk qëndron e vetme në

përcaktimin e familjes tradicionale si njëri prej elementeve më të rëndësishme doktrinoe.

Papa Françesku ka thënë: "Ai [Perëndia] i bëri burrat e gratë që të jenë të lumtur, që ta kalojnë udhëtimin e tyre së bashku me dikë që i plotëson ata, që të jetojnë përvoja të mrekullueshme të dashurisë: të japin e të marrin dashuri dhe ta shohin dashurinë e tyre të japë fryte te fëmijët"⁴.

Kisha Baptiste Jugore shpall: "Martesa është bashkimi i një burri me një grua në një zotim besëlidhës për tërë jetën. . . . Bashkëshorti dhe bashkëshortja kanë vlerë të barabartë përpara Perëndisë, përderisa që të dy janë krijuar simbas shëmbëlltyrës së Perëndisë."⁵

Bindjet tona doktrinoe rreth familjes së përjetshme dhe thëniet nga udhëheqës të tjerë të njohur, të krishterë e bëjnë më të lehtë që të kuptohet përse jemi kaq të vendosur që t'i ushqejmë, mbrojmë e nxitim familjet tradicionale.

Mbështetja Laike për Pikëpamjet Fetare

Ka nga ata që mendojnë se një doktrinë e tillë dhe shpallje të tilla janë zëra fetarë të paarsyeshëm. Megjithatë, Gjykata e Lartë e SHBA-së bëri përpjekje shumë të madhe në qershor të vitit 2015 për të bërë të njohur që njerëz të sinqertë e të arsyeshëm të mund të kenë një opinion të ndryshëm, edhe kur njihet ligjërisht martesë mes së njëjtës gjini:

"Martesa është e shenjtë për ata që jetojnë sipas feve të tyre. . . .

. . . Ka shembuj të patreguar të bukurisë së martesës në tekstet fetare dhe filozofike, të shtrira në kohë, kultura dhe besime fetare, si edhe në art e letërsi në të gjitha format e tyre. Është e drejtë dhe e nevojshme që të themi se këta shembuj u bazuan mbi mirëkuptimin që martesë është një bashkim midis dy njerëzve të gjinisë së kundërt. . . .

. . . Martesa, në pikëpamjen e tyre, nga natyra është një bashkim i gjinive të ndryshme të burrit e të gruas. Kjo pikëpamje është ruajtur prej kohësh – dhe vazhdon të ruhet – ndershmërisht nga njerëz të arsyeshëm e të sinqertë këtu dhe anembanë botës."⁶

Gjykata e Lartë vuri në dukje me saktësi që shumë njerëz të sinqertë e të arsyeshëm në botë vazhdojnë ta pranojnë martesën tradicionale.

Besimi, Familja dhe Liria

Duke e kuptuar që njerëz të arsyeshëm e të sinqertë mund ta shohin martesën si vetëm midis njerëzve të gjinisë



së kundërt, diskutimi publik duhet t'iu bëjë vend pikëpamjeve të tilla dhe liria fetare duhet t'i mbrojë ato. Në të vërtetë, ngaqë bindjet fetare mund ta ndikojnë mënyrën se si besimtarët e shohin pikërisht qëllimin e jetës, pikëpamje të tilla do të përcaktojnë se si ata ndërveprojnë me shoqërinë.

Më vjen ndërmend historia e lajmeve rreth fëmijëve të vegjël, mësuesja e të cilëve u lexoi një histori rreth dy princërve që ranë në dashuri. Mësuesja e paraqiti këtë material pa asnjë paralajmërim ose njoftim. Kur prindërit kërkuan që të lajmëroheshin nëse kjo histori do të lexohej sërish në të ardhmen, shkolla nuk pranoi.⁷

A do të ishin dëmtuar vërtet administratorët e shkollave po t'i lejonin prindërit që t'i largonin fëmijët e tyre kur materiali që po u jepej mësim, ishte në kundërshtim me bindjet e tyre? Vendimi i shkollës duket si një sulm i drejtpërdrejtë ndaj rolit të prindërve në rritjen e fëmijëve të tyre.

Ne jetojmë në një kohë ekstremesh. Shpesh kompromisi duket i vështirë dhe i largët. Ne dëgjojmë histori të njerëzve që janë përpjekur të jenë të vërtetë ndaj standardeve të tyre, [me rezultatin e] vetëm që të akuzohen për fanatizëm ose mungesë tolerance apo të ndëshkohen në një shkallë të paarsyeshme në dukje.

Shumica e pothuaj 200 kombeve të botës, përfshirë Shtetet e Bashkuara, e pranuan të drejtën e prindërve për t'iu dhënë mësim fëmijëve të tyre kur ata e nënshkruan

Marrëveshjen Ndërkombëtare mbi të Drejtat Civile dhe Politike. Neni 18 i këtij traktati shpall: "Palët . . . marrin përsipër të kenë respekt për lirinë e prindërve . . . që të sigurojnë edukimin fetar dhe moral të fëmijëve të tyre në përputhje me vetë bindjet e tyre"⁸.

Kjo mbrojtje ndërkombëtare e të drejtave të njeriut është në përputhje me pozitën e Kishës, e cila shpall në proklamatin për familjen: "Prindërit kanë një detyrë të shenjtë për të rritur fëmijët e tyre me dashuri dhe drejtësi . . . dhe për t'i mësuar ata ta duan e t'i shërbejnë njëri-tjetrit [dhe] të zbatojnë urdhërimet e Perëndisë. . . . Bashkëshortët dhe bashkëshortet, nënat dhe etërit, do të mbahen përgjegjës përpara Perëndisë për plotësimin e këtyre detyrimeve."⁹

Mund të mendojmë se batica është kundër nesh, por ne kemi plot mbështetje që të vazhdojmë t'i ruajmë pikëpamjet tona për martesën tradicionale. Kam vënë në dukje vetëm disa burime. Ekzistojnë shumë më tepër.

Ne duhet të tubojmë të gjithë mbështetjen që mundemi për t'i forcuar e mbrojtur besimet tona fetare, familjet dhe liritë tona. Disa individë aktivisht po përpiqen të na i heqin këto të drejta. Një histori në lajme raportoi që miliona dollarë janë derdhur për t'i shkatërruar mbrojtjet e lirisë fetare në Shtetet e Bashkuara.¹⁰

Për këto lloje kërcënimesh, unë besoj se kolegu im, Plaku Dallin H. Ouks, i Kuorumit të Dymbëdhjetë

Apostujve, e ka shprehur në mënyrën më të mirë: “Edhe kur kërkojmë të jemi të butë dhe ta shmangim grindjen, ne duhet të mos e rrezikojmë apo ta dobësojmë zotimin tonë ndaj të vërtetave që kuptojmë. Ne nuk duhet t'i braktisim pikëpamjet tona ose vlerat tona.”¹¹

Nëse ata që na kundërshtojnë, janë të singertë në zotimin e tyre ndaj vlerave të shumëllojshmërisë e të barazisë, ne duhet të jemi në gjendje të punojmë së bashku për të gjetur mirëkuptim e paqe. Detyrimi me forcë i bindjeve të dikujt mbi dikë tjetër, siç ndodhi me fëmijët që po u lexohej një material në kundërshtim me dëshirat e prindërve të tyre, ia ul vlerën shumëllojshmërisë dhe i shtrembëron peshoret e barazisë. Duke u përfshirë në kompromis dhe duke u dhënë dashuri të gjithë fëmijëve të Perëndisë, të cilët janë vëllezërit e motrat tona, ne mund të krijojmë një tapiceri paqësore, të larmishme të idealeve dhe bindjeve fetare.

Parimet Udhërrëfyese për ta Dashur Njëri-Tjetrin

Tani që e kam përshkruar rëndësinë e martesës tradicionale dhe që ne duhet t'i mbrojmë të drejtat tona, më lejoni të shpjegoj përse duhet të shtrijmë një dorë shoqërimi ndaj atyre me të cilët nuk jemi dakord. Jezu Krishti urdhëroi:

“Duani armiq të tuaj, bekoni ata që ju mallkojnë, u bëni të mirë atyre që ju urrejnë, dhe lutuni për ata që ju keqtrajtojnë dhe ju përndjekin,

për të qenë bij të Atit tuaj, që është në qiej” (Mateu 5:44–45).

Ashtu siç nuk i largojmë dhe nuk duhet t'i largojmë pjesëtarët e familjes me të cilët nuk biem dakord, ne nuk mund dhe nuk duhet t'i largojmë ata që duken ose mendojnë apo veprojnë ndryshe nga ne. Ne e shfaqim natyrën tonë njerëzore më të mirë kur tregojmë dashuri e mirësi ndaj të gjithë fëmijëve të Perëndisë. Ne e shfaqim dishepullimin tonë kur nuk pranojmë zëra të ashpër, kur nuk pranojmë etiketa tallëse dhe kur hyjmë në diskutimin publik duke kërkuar rezultate të drejta nëpërmjet mirëkuptimit dhe respektit të ndërsjellë.

Kohët e fundit, Kisha përkrahu legjislacionin që baraspeshoi shqetësimet e komunitetit LGBT me shqetësimet e atyre që kanë çështje të ndjeshme fetare tradicionale. Legjislacioni i mbron njerëzit LGBT prej pushimit nga puna ose mohimit të strehimit për shkak të orientimit ose



identitetit të tyre seksual. Në të njëjtën kohë, ndërgjegjja fetare dhe e drejta për të ushtruar besime fetare që janë të ngulura thellësisht, mbrohen nga ky legjislacion i fuqishëm.¹²

Asnjë nga palët nuk fitoi gjithçka që dëshironte, por puna jonë me komunitetin LGBT dhe Legjislaturën e Jutës e pakësoi përçarjen në komunitetin tonë pa i vënë në rrezik parimet tona kyçe.¹³ Ne mund ta duam njëri-tjetrin pa i vënë në rrezik ideat hyjnore të vetes sonë. Dhe mund të flasim për ato ideale pa ua ulur vlerën të tjerëve.

Jezu Krishti ishte shembulli më i lartë i dashurisë për të tjerët. Vetëm pak orë përpara se të fillonte procesin e dhimbshëm të pagimit për mëkatet e secilit prej nesh, Ai u takua me Apostujt e Tij për të marrë pjesë në Festën e Pashkës – Darkën e Tij të Fundit – dhe për t'u dhënë atyre udhëzimet e fundit që do t'i jepte në vdekshmëri. Mes mësimëve të Tij është shpallja frymëzuese, jetëndryshuese: “Po ju jap një urdhërim të ri: ta doni njëri-tjetrin; sikurse unë ju kam dashur, ashtu edhe ju ta doni njëri-tjetrin” (Gjoni 13:34).

Ne mund të jemi të veçantë dhe plot pasion rreth përfitimeve nga martesë midis një burri e një gruaje, pa treguar



mungesë respekti ose pa i lënduar ata që mendojnë ndryshe. Pavarësisht nga bindja apo ushtrimi fetar, si vëllezër e motra, ne duhet të përpqemi fort që ta kuptojmë njëri-tjetrin. Mbani mend që më së fundi, të martuar apo beqarë, ne jemi secili një pjesë e pashoqe e planit të madhërisëm të Perëndisë.

Përfundimi

Profeti Jozef Smith dhe vëllai i tij, Hajrëmi, u vranë më 27 qershor 1844 nga një turmë teksa mbaheshin në burgun e shtetit. Pas vrasjes së tyre, përndjekja dhe turmat i kërcënuan se do t'i shkatërronin anëtarët e Kishës ndërkohë që po ngrinin Tempullin e Navusë. Por ata e vazhduan ndërtimin edhe kur e dinin se do t'u duhej ta braktisnin atë. Përpara se të dëboheshin nga turmat, ata e frekuentuan tempullin ditë e natë për të bërë premtime të shenjta që do t'i bashkonin përjetësisht si familje.¹⁴

Gjatë kryerjes së udhëtimit drejt Luginës së Solt-Lejkut, stërgjyshërit në të dyja familjet si të babait edhe të nënës sime paguan një çmim të pamasë në vuajtje dhe fatkeqësi. Familjet pioniere u ndanë nga vdekja dhe pavarësisht nga varrosja e fëmijëve, bashkëshortëve e bashkëshorteve,

prindërve, gjyshërve e gjysheve dhe miqve përgjatë udhëtimit të tyre të shkretuar drejt perëndimit, ata vazhduan të ecnin përpara.

Besimi i tyre në një plan hyjnor, të hartuar nga Prindër Qiellorë që na duan, u dha atyre kurajë përballë sfidave të jashtëzakonshme. Kërkuan një vend ku, pa përndjekje, ata të mund t'i rritnin familjet e tyre që ta donin Perëndinë dhe t'i shërbenin Atij. I falënderoj që na e treguan udhën.

Doktrina dhe teologjia e Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme në mënyrë të mirëfilltë fillon dhe mbaron me familjen. E përsëris atë që e thashë më parë: ne besojmë se jetuam përpara kësaj jete tokësore si pjesëtarë të familjes shpirtërore, paratokësore të Perëndisë; dhe që, si fëmijë të Prindërve Qiellorë, ne duhet të përgatitemi ndërsa jemi në tokë që të kthehemi për të marrë bekimet të cilat u premtohen atyre që i zbatojnë urdhërimet e Perëndisë.

Kjo njohuri do ta përgatitë secilin prej nesh për atë ditë kur të vdesim dhe atëherë sigurisht do ta dimë, me kthimin tonë në praninë e shenjtë të Perëndisë, qëllimin e vërtetë të planit të Tij për ne. Dhe kështu, sikurse vihet në dukje në proklamaten për familjen: “Ne u bëjmë thirrje qytetarëve dhe zyrtarëve të përgjegjshëm të qeverive kudo që janë të nxisin ato masa të krijuara për të ruajtur dhe forcuar familjen si njësi themelore e shoqërisë”¹⁵. ■

Nga një fjalim i mbajtur më 27 tetor 2015.

SHËNIME

1. “Familja: Një Proklamatë drejtuar Botës”, *Liahona*, nëntor 2010, f. 129.
2. “I Lived in Heaven”, *Children’s Songbook*, f. 4.
3. *Predikoni Ungjillin Tim: Një Udhëzues për Shërbimin Misionar* (2005), f. 48.
4. “Pope Francis’s Homily at the Family Synod’s Opening Mass”, *Catholic Herald*, 4 tetor 2015, catholicherald.co.uk.
5. “Basic Beliefs: Family”, Southern Baptists Convention, sbc.net/aboutus/basicbeliefs.asp.
6. *Obergefell et al. v. Hodges*, 576 U.S. (2015), supremecourt.gov.
7. Shih “Teacher, School Sued over Gay Fairy Tale”, NPR, 27 prill 2006, npr.org.
8. “International Covenant on Civil and Political Rights”, Neni 18, United Nations Human Rights, ohchr.org.
9. “Familja: Një Proklamatë drejtuar Botës”, f. 129.
10. Shih Kevin Jones, “LGBT Grant-maker Wants to Win Religious Liberty Fight within Three Years”, Catholic News Agency, 29 korrik 2015, catholicnewsagency.com.
11. Dallin H. Oaks, “Dashuria për të Tjerët dhe të Jetuarit me Ndryshimet”, *Liahona*, nëntor 2014, f. 26.
12. Shih Dennis Romboy, “LDS Church, LGBT Advocates Back Anti-Discrimination, Religious Rights Bill”, *Deseret News*, 4 mars 2015.
13. Shih “Utah Lawmakers Introduce Bill Balancing Religious Freedom and Nondiscrimination Protections”, 4 mars 2015, mormonnewsroom.org.
14. Shih *Church History in the Fulness of Times Student Manual*, bot. i 2-të (Manual i Sistemit Arsimor të Kishës, 2003), f. 302–304.
15. “Familja: Një Proklamatë drejtuar Botës”, f. 129.



Ndërsa jeta u bë sfiduese në vitet e adoleshencës së Amanda Xhirit, ajo u largua nga Kisha duke kërkuar përvoja të reja. Pas disa vitesh, Amanda u ndie bosh. Gjetja e lumturisë filloi me një pyetje të rëndësishme.

KODI BELL, FOTOGRAF

Amanda Xhiri

Kejptaun, Afrika e Jugut

Unë isha joaktive për rreth tetë vite. Gjatë kësaj kohe u përজেবা me miqtë e gabuar. Nëna ime kishte sëmundje të pashërueshme. Unë isha në depresion. Ndieja zbrazëti brenda vetes. Fillova të pyesja veten: "Kur ishte hera e fundit që isha vërtet e lumtur?"

Atëherë mendova për kohën kur isha tek Të Rejat. Kuptova se ishte atëherë [koha] kur unë ndieja lumturi të vërtetë. Vendosa të kthehem në kishë të dielën pasuese. U takova me presidentin e degës dhe fillova udhën time të pendimit.

Pak kohë më pas, u thirra për të punuar me Të Rejat. Kur recituam temën e Të Rejave, unë e kujtova menjëherë. Sot, sa herë që e recitoj temën, unë marr konfirmim se Kisha është vendi ku gjej veten.

GJENI MË SHUMË

Shihni më shumë rreth kërkimit të Amandës për lumturi te liahona.lds.org.

Mësoni më shumë rreth mënyrës se si të gjeni lumturi, nga Presidenti Tomas S. Monson në lds.org/go/11839.

PËRGJIGJE NDAJ LUTJEVE TË NJËRI-TJETRIT

Po mbaroja misionin tim në Misionin e Çikagos Jugore në Illinois, kur mora leje të veçantë për të vizituar një zonë të mëparshme dhe të drekoja me familjen Tremijo. Pata shërbyer në lagjen e tyre një vit të tërë dhe isha afruar shumë me ta.

Gjatë drekës, Vëllai Tremijo më nxiti të tregoja të paktën një mesazh lumturie gjatë udhës sime për në shtëpi. Ai tha se Zoti do të vendoste dikë në fluturimin tim që do t'i duhej ndihma ime. Unë i premtova se do ta ndihmoja.

Nga ajo kohë derisa u largova nga Çikagoja, unë isha gjithashtu duke u lutur që të merrja konfirmim se Zoti do ta pranonte sakrificën time të shërbimit në një mision.

Tri javë më vonë, unë u ngjita në aeroplanin që do të më çonte në shtëpi. Ndërsa po i afrohesha ndenjës,

personi në ndenjësën pranë meje vështroi sipër. “E pamundur!” tha ajo. “Nuk mund ta besoj!”

Mendimi im i parë ishte: “Shkëlqyeshëm, ajo i urren mormonët!” Kur u ula, ajo më tregoi se emri i saj ishte Kelli dhe se ishte një e kthyer së fundi në besim. Ajo shprehu se sa e lumtur ishte që një misionar gjen-dej ulur përbri saj. Kelli më tregoi se personi i fundit ulur përbri saj, që antimormone dhe e pahijshme në mënyrën e shprehjes së mendimit të saj për besimin e sapogjetur të Kellit. Kelli ishte e merakosur dhe kishte pyetje. Ajo ishte lutur për përgjigje dhe ngushëllim.

Unë bëra një lutje në zemrën time dhe dëshmova për të vërtetën e ngjillit dhe për dashurinë e Perëndisë për fëmijët e Tij, përfshi atë. I tregova rreth këshillës që pata marrë nga

Vëllai Tremijo. I thashë se Perëndia e pati përgatitur këtë çast të veçantë posaçërisht për të.

Me lot në sy, Kelli më falënderoi. Ajo tha gjithashtu: “Unë mund ta dalloj se keni qenë një misionar i mirë dhe se Zoti e pranon sakrificën tuaj”. Në atë çast, unë ndieva dashurinë e thellë të Perëndisë për mua. Ishte radha ime që të qaja. Me lot në sy, e falënderova Kellin dhe i tregova se ajo ishte një përgjigje për lutjen time. Unë iu përgjigja edhe disa pyetjeve të tjera të saj dhe shkëmbyem adresat e postës elektronike.

Fluturimi mbaroi dhe u përshëndetëm ndërsa ajo shkoi te fluturimi tjetër i saj. Unë gjithmonë do të jem mirënjohës që Ati Qiellor ishte i gatshëm të na bekonte në një mënyrë të tillë të dhembshur. ■

Levi Kempton, Arizona, SHBA

Ndërsa po i afrohesha ndenjës, personi në ndenjësën pranë meje vështroi sipër. “E pamundur!” tha ajo.



KUJDESI PËR FËMIJËN TIM TË SËMURË DHE THIRRJEN TIME

Kur u thirra të shërbeja si këshilltare në organizatën e Të Rejave të lagjes sime, unë e pranova thirrjen, por isha e shqetësuar rreth asaj se si ta kryeja. Ndihesha e papërgatitur dhe po përballesha me një sprovë.

Foshnja ime, Nikolasi, kishte lindur tre muaj përpara marrjes së kësaj thirrjeje, pas një shtatzënie me rrezikshmëri të lartë. Ai kishte nevojë për përkujdesje të vazhdueshme mjekësore. Pak javë pas lindjes së tij, një njollë e vogël e kuqe u shfaq në qepallën e tij dhe filloi të rritej gradualisht. Pediatri ynë shpjegoi se qe tumor benign dhe do të zhdukej pasi Nikolasi të mbushte një vjeç. Por tumori u rrit me shpejtësi. Ai u përhap në hapësirën e syrit të tij dhe përfundimisht do t'i shkaktonte dëmtim të përhershëm të shikimit nëse nuk do të trajtohej.

Ne morëm vendimin e vështirë për të filluar kimioterapinë. Trupi i brishtë i Nikolasit iu përgjigj negativisht trajtimit. Ai kishte ethe të përditshme, infeksione të vazhdueshme dhe peshë të vogël. Ky proces e bënte të qante shumë. Thirrja ime u bë përherë e më e vështirë për t'u përmbushur në këto kushte. Nuk e dija se si mund t'ia dilja.

Fatmirësisht, bashkëshorti im më mbështeste. Së bashku, ne ndiem se unë duhet të vazhdoja. Presidentja e

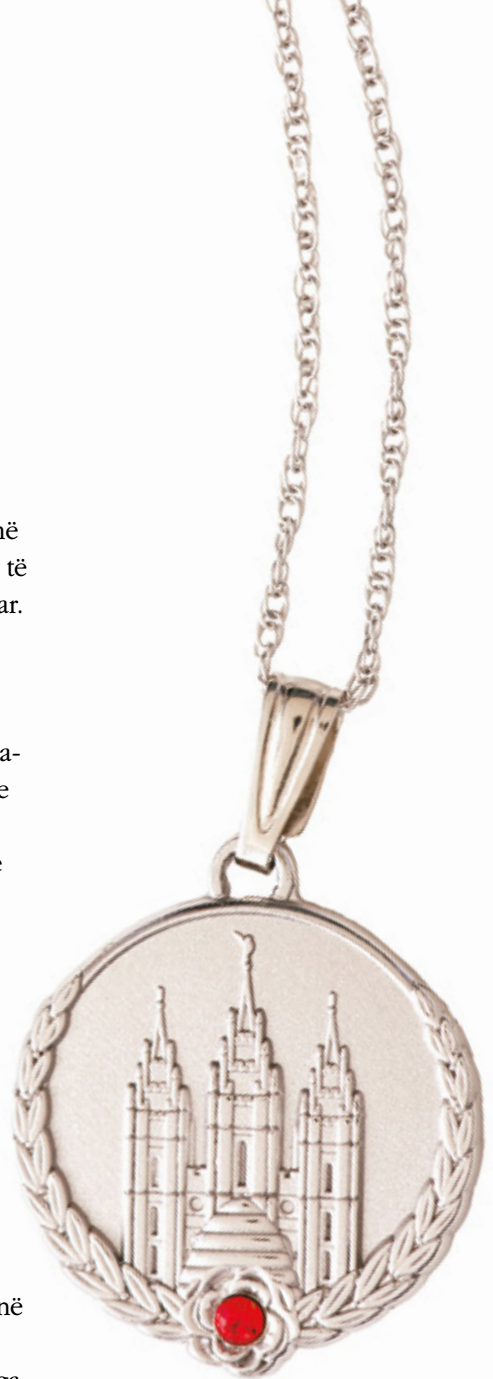
Të Rejave më mbështeste gjithashtu. Ajo ishte një motër besnike dhe e duruar. Ajo më ndihmoi të shihja cilësi që nuk e dija se i kisha, dhe më ndihmoi të gjeja mënyra se si mund të shërbeja, të cilat nuk i kisha menduar.

Të qenit me të rejtat çdo javë më ndihmoi të mos fiksohesha me rutinën e injeksioneve, ekzaminimeve dhe mjekëve. Më ndihmoi t'i përmbahesha harxhimit të kohës më kot me ndjenja keqardhjeje për veten apo me pyetje se përse kjo po i ndodhte engjëllit tim të vogël. Thirrja ime qe një bekim dhe, përpara se ta vija re, Nikolasi po rritej dhe trajtimi kishte përfunduar. Nikolasi u bë një djalë i lumtur dhe i shëndetshëm, i cili ishte plot energji.

Shërbimi ndaj atyre bijave guximtare të Atit tonë Qiellor më ka ndihmuar të mposht ndjenjat e papërshtatshmërisë, të zhvilloj lidhje të përjetshme miqësie, të zbuloj talentet e mia dhe të përmirësohem në përgjegjësitë e mia si nënë dhe grua.

Zoti nuk i heq përherë sprovat nga ne, por unë e di me gjithë zemrën time se Ai është përherë i gatshëm të na ndihmojë që të kemi forcën për t'u përballur me to. ■

Ariele Kiroz Mejer Fisher, Santa-Katarinë, Brazil



Thirrja ime tek Të Rejtat u bë përherë e më e vështirë për t'u përmbushur. Nuk e dija se si mund t'ia dilja.

LUTJA IME MAJË ÇATISË

Një ditë vjeshte me shi, shkova në papafingon time dhe vura re një pikim. Uji pikonte nga fundet e gozhdëve të çatisë ndërmjet dy strukturave të mahive. Vite më parë, i pata bërë shumë riparime shtëpisë sime dhe nuk kisha frikë të provoja projekte të reja. Por, në këtë periudhë, po përballesha me sprova vetjake dhe më mungonte besimi në vetvete. Ndieva se nuk e kisha forcën emocionale për t'u marrë me pikimin, edhe pse e dija se diçka duhej bërë përpara se të vinte dimri.

Pas një ose dy javësh, u ngjita në çatinë time me një thikë pune, një spatul stukimi dhe një pistoletë mbushëse me zift mbulimi. Mendova që thjesht duhej të gjeja burimin e pikimit dhe ta mbuloja atë me ziftin ngjitës. Por nuk ia kisha idenë se ku ishte

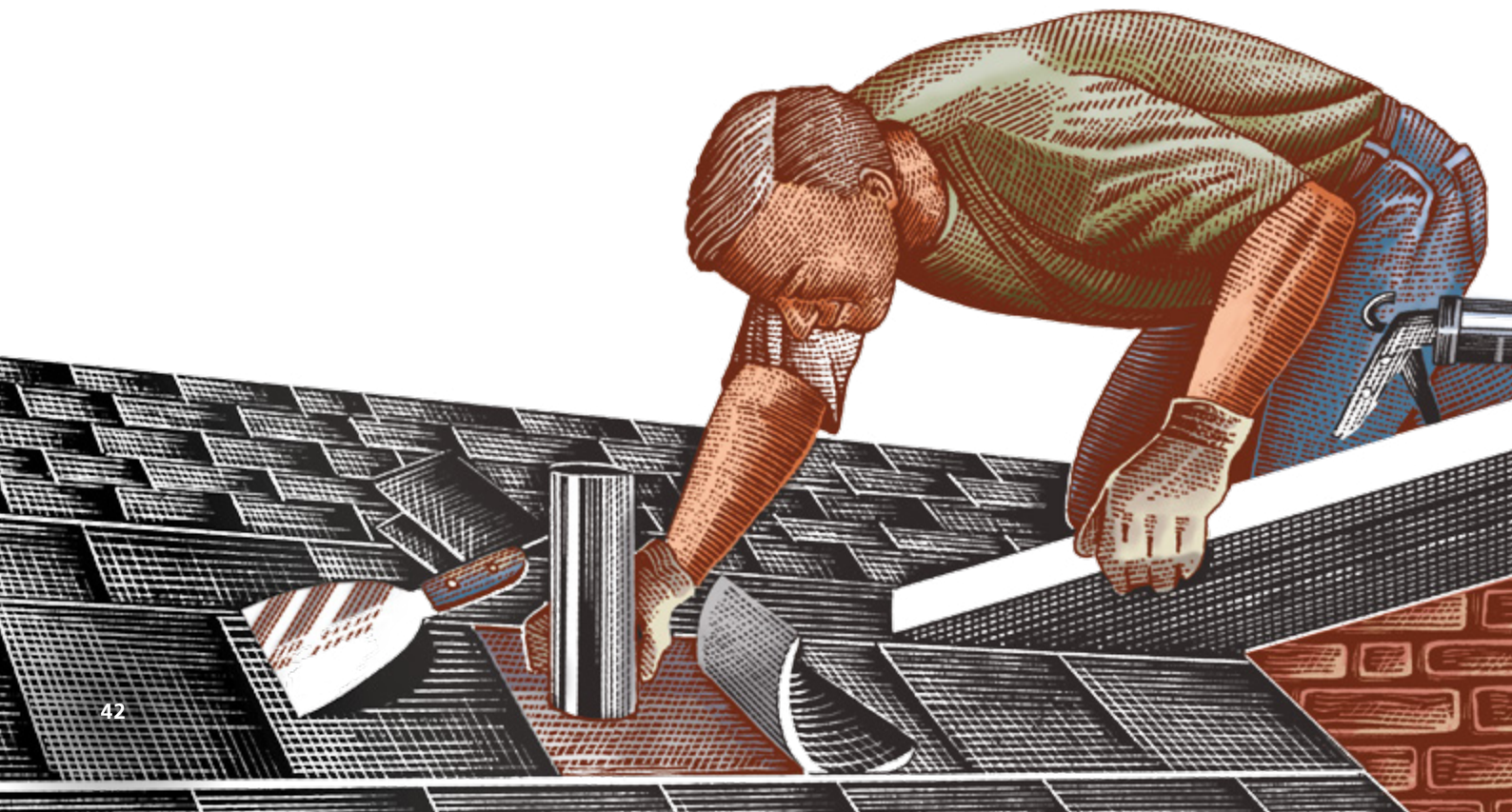
burimi. U ndieva i shkurajuar. Ndala dhe bëra një lutje, duke i kërkuar Zotit që të më drejtonte te vendi i duhur në mënyrë që të mund ta ndreqja pikimin. Prisja që Ai thjesht të ma tregonte vendin. Në vend të kësaj, një fjalë më erdhi në mendje: *kërko*.

Kjo nuk qe përgjigja që doja, por fillova të shikoja rreth e rrotull. Sytë m'u fiksuan te një e çarë. Shkula dy dërrasat e vogla pranë të çarës dhe pashë atë që m'u duk si burimi i pikimit. E hoqa ziftin e vjetër të tharë dhe i hodha një sasi të bollshme zifti të ri. I zëvendësova dërrasat dhe në më pak se një orë e kisha përfunduar punën. Ndjenjat e mia të brengës u lehtësuan dhe u ndieva mirë në vetvete për atë që kisha bërë për ta zgjidhur problemin. Gjatë shiut tjetër, e kontrollova papafingon nëse kishte pikime dhe e gjeta të thatë!

Mendova për Oliver Kaudërin, i cili “nuk e [kishte marrë] mundimin as për të . . . pyetur” (DeB 9:7). Ash-tu si ai, unë kisha pritur nga Zoti që thjesht t'i jepte një përgjigje të shpejtë lutjes sime, pa asnjë përpjekje nga ana ime. Dhe mendova se sa shumë ishin gazmuar ndjenjat e mia kur m'u desh të bëja përpjekjen time vetjake për “ta studi[uar] atë” (DeB 9:8) – për ta kërkuar. Mësova se Zoti nuk do të bëjë gjithçka për ne. Ai do të na ndihmojë e udhëzojë, por pritet nga ne gjithashtu që të bëjmë vetë atë që mundemi, pasi kjo sjell rritje vetjake. ■

Valljënt K. Xhouns, Miçigan, SHBA

Thjesht duhej të gjeja burimin e pikimit, por nuk ia kisha idenë se ku ishte, kështu që ndala dhe bëra një lutje.



A ISHTE KY FUNDI I JETËS SIME?

Unë isha babai i shëndetshëm i dy fëmijëve të këndshëm dhe bashkëshort i një bashkëshorteje të mrekullueshme dhe shumë punëtore. Kisha një punë të mirë me të ardhura të qëndrueshme. Jeta dukej të ishte e përkryer, por gjendja ime u përkeqësua shumë kur u diagnostikova me kancer nazofaringal, një lloj i rrallë kanceri në kokë dhe qafë.

Unë po shërbeja si këshilltar i peshkopit në atë kohë dhe ne po bënim turneun tonë vjetor të basketbollit në kishë kur fillova të ndihem shumë keq. Shkova te mjeku dhe, pas shumë analizave laboratorike, ai më njoftoi se isha me kancer nazofaringal në fazën e 4-t. Isha i shqetësuar dhe i trembur. Pyesja veten nëse ky ishte fundi i jetës sime dhe çfarë do të ndodhte me familjen time nëse vdisja. E vetmja gjë ku mund të mbështetesha vërtet për udhërrëfim dhe

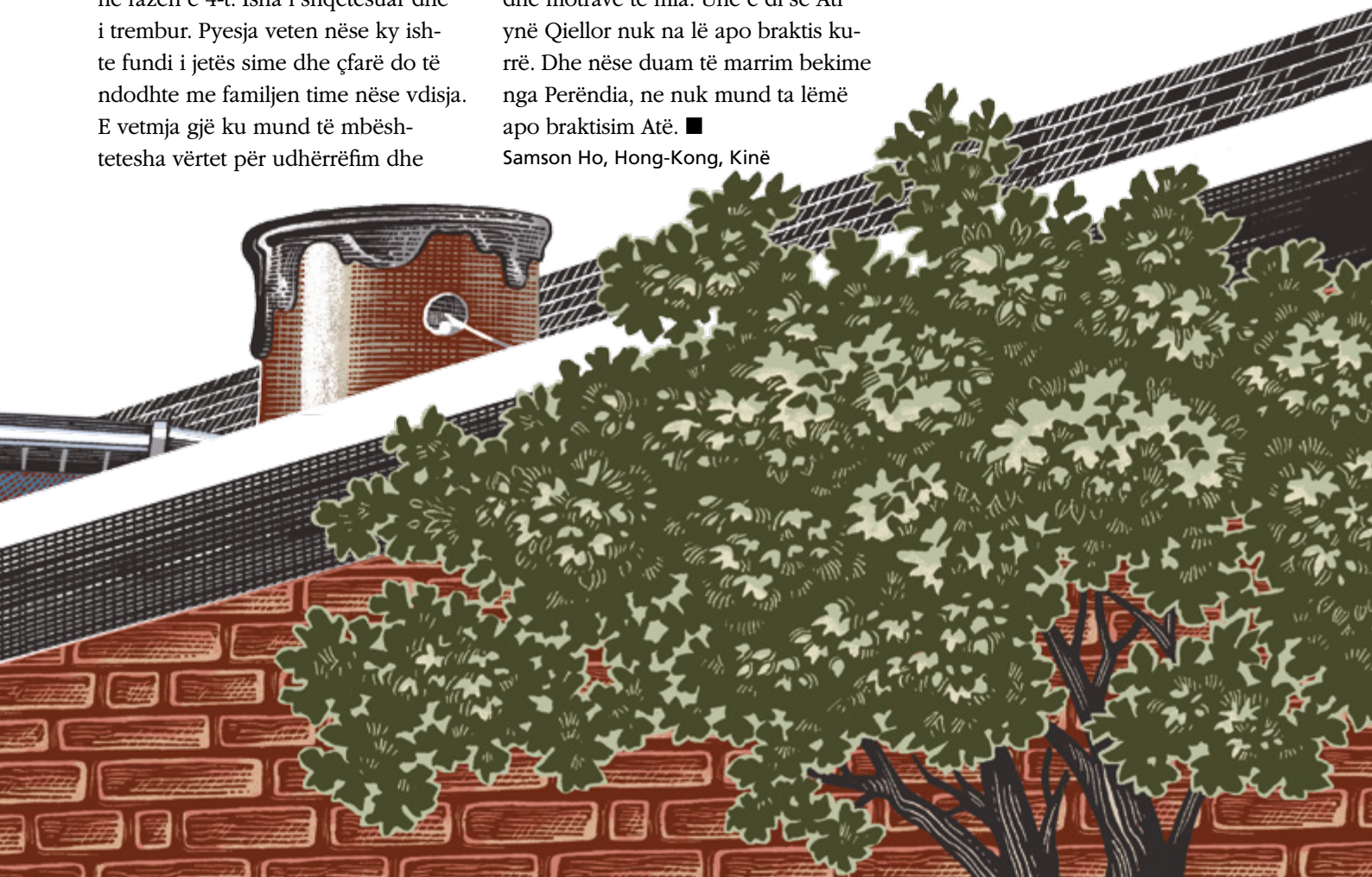
ngushëllim ishte lutja ndaj Atit Qiellor.

Pas tri ditësh lutjeje të vazhdueshme, ndjeva sikur një zë i butë pëshpëriti: “Mos ki frikë”.

Që nga ai çast, frika nga vdekja nuk ishte më në mendjen time. Gjërat ende ishin të vështira për mua. Kishte raste kur nuk mund të gëlltitja asnjë ushqim dhe isha tepër i sëmurë për të fjetur, por nuk u dorëzova kurrë apo të largohesha nga Perëndia – dhe Ai më ka ndihmuar.

Gjendja ime shëndetësore është në përmirësim nga kanceri prej më shumë se 18 vitesh. Nuk e di sa do të më lejojë Perëndia të jetoj, por jam i gëzuar që mund t’u shërbej ende vëllezërve dhe motrave të mia. Unë e di se Ati ynë Qiellor nuk na lë apo braktis kurrë. Dhe nëse duam të marrim bekime nga Perëndia, ne nuk mund ta lëmë apo braktisim Atë. ■

Samson Ho, Hong-Kong, Kinë



Në Shtëpi më Herët nga sa e Kisha në Plan

Nga Destini Jarbro

Të dy prindërit e mi shërbyen në mision. Që në moshë të re, i dëgjoja historitë e tyre të misionit dhe ëndërroja për ditën kur do të mund t'i shërbeja Zotit si një misionarë kohëplotë.

Përgatitja për misionin tim ishte një nga kohët më të çmuara të jetës sime. Isha më pranë Zotit se kurrë më parë. E mora thirrjen time të misionit për në Misionin e Budapestit në Hungari dhe hyra në Qendrën e Trajnimit të Misionarëve (QTM), e vendosur për t'ia dhënë gjithë qenien time Atit tim Qiellor.

Të qenët në QTM ishte një përvojë jashtëzakonisht shpirtërore për mua. Teksa u afrova më pranë Zotit, u luta çiltërsisht se isha e gatshme të bëja çdo gjë që Ai kërkonte, dhe premtova se do t'i doja hungarezët me gjithë zemrën time.

Nga fundi i përvojës sime në QTM, unë u sëmura. Pas një periudhe të shkurtër në shtëpi që të shërohesha,

m'u dha mundësia që ta vazhdoja misionin tim në Hungari. Më caktuan me një trajnuese të mrekullueshme, Motrën Sanshaj Nestor, e cila më mësoi se si t'i dalloja mëshirat e dhembshura dhe mrekullitë e përditshme të Zotit.

Pas disa muajsh, u sëmura sërish. Megjithëse unë dhe motra Nestor vazhduam të bënim më të mirën që mundeshim, m'u desh të kthehesha sërish në shtëpi.

Mendoja se e kisha zhgënjyer Zotin ngaqë nuk kisha shërbyer një mision “të plotë”. Isha e bindur se kishte ende hungarezë që “duhej t'i kisha” mësuar unë nëse nuk do të isha sëmurur. Pyesja veten se mos nuk kisha mjaft besim për t'u shërbyer ngaqë, në fund të fundit, Zoti i mbron misionarët e Tij. Nuk e kisha menduar *kurrë* se sakrificat ime për Zotin nuk do të ishte që të jepja një vit e gjysmë të jetës sime, por përkundrazi që të sakrifikoja llojin e misionit që mezi e kisha pritur.

Ka shumë mënyra që të vazhdojmë t'i shërbejmë Zotit dhe të gjejmë domethënie pas kthimit herët në shtëpi nga një mision.

Kërkimi Im për Domethënie në Shtëpi

Teksa zbrita nga avioni për të ardhur në shtëpi, nuk mund të mos mendoja se kisha lënë prapa në fushën e misionit punën më të rëndësishme të jetës sime. Kërkoi kohë, por mësova se kishte punë në shtëpi që gjithashtu do t'i sillte domethënie jetës sime.



Pavarësisht nga arsyeja juaj për t'u kthyer nga misioni juaj më herët nga ç'e kishit pritur, vendosni sot që ta bëni këtë përvojë një hap *drejt* përparimit tuaj, jo një hap prapa. U ktheva në shtëpi për arsye mjekësore, por të tjerët kthehen në shtëpi për një mori arsyesh, përfshirë shkeljen. Si rrjedhojë, disa nga idetë më poshtë mund të mos gjejnë zbatim për situatën tuaj. Lutjuni Zotit që të gjeni mënyra për t'i shërbyer Atij nga shtëpia. Për shembull, nëse u kthyet në shtëpi për shkelje dhe nuk jeni ende i/e denjë për ta frekuentuar tempullin, ju ende mund të gjeni domethënie ndërsa ecni rregullisht në rrethinat e tempullit dhe zotoheni se një ditë do të ktheheni në shtëpinë e Tij të shenjtë.

Përveç leximit të shkrimeve të mia të shenjta, lutjes dhe frekuentimit të kishës, secili nga hapat vijues në udhëtimin tim ishte jetik për shërimin tim.

1. Mbatja e Lidhjeve

Hapi im i parë për të gjetur domethënie në jetën time ishte të mbaja lidhje me shenjtorët dhe misionarët në Hungari. Për një kohë të gjatë, unë mezi prisja ditët e përgatitjes kur do të merrja postë elektronike nga Motra Nestor dhe shoqet e mia të QTM-së. Duhet ta pranoj, nganjëherë nuk ishte e lehtë të lexoja rreth misi-oneve të shoqeve të mia apo të flisja me hungarezët, për të cilët më kishte marrë malli kaq shumë. Por, ndërsa tani e hedh vështrimin prapa, kuptoj

se ishte vendimtare për shërimin tim që të dëgjoja rreth mrekullive që po ndodhnin atje.

2. Indeksimi nëpërmjet Internetit

Vëllai im i vogël, i nxitur butësisht nga nëna ime e mençur, më bindi të filloja indeksimin. Fillimisht bëra grupe emrash për t'ia bërë qejfin atij, por një ditë në ekranin tim u shfaq një regjistër me emra hungarezë. Shpirti më përfshiu të gjithën dhe më mësoi se isha ende në gjendje të ndihmoja për të sjellë shpirtra hungarezë te Krishti – thjesht në anën *tjetër* të velit.

3. Vendosja e Synimeve

Pas misionit, të gjitha synimet e mia para misionit dukeshin të paarrtshme me gjendjen time të re shëndetësore. Por me kalimin e kohës kuptova se kishte synime që mund t'i arrija ndërkohë që rrija shtrirë. Synime të tilla si leximin e librit *Jesus the Christ [Jezusi, Krishti]* i quajta “synime horizontale” dhe punoja me to çdo ditë.

4. Kthimi në Shkollë

Një nga synimet e mia para misionit ishte që të diplomohesha në kolegji. Ndërsa ndjekja e orëve mësimore do të ishte e vështirë me sëmundjen time dhe takimet e vazhdueshme me mjekun, babi më nxiti të merrja pjesë në orë mësimore nëpërmjet internetit nga Studimi i Pavarur në Universitetin “Brigam Jang”. Ky jo vetëm që ishte një synim horizontal i arritshëm, por gjithashtu kuptova se ndoshta unë isha në gjendje të arrija më shumë prej synimeve të mia para misionit nga ç'e kisha menduar të mundshme më parë.

5. Shërbimi i një Misioni nëpërmjet Internetit

Një ditë në kishë, një motër erdhi drejt mamit tim dhe i tha: “A e di se Destini mund të shërbejë një mision indeksimi nëpërmjet internetit?” Kjo pyetje e papritur ishte një përgjigje për lutjet e mia. Unë munda t'i shërbej Zotit për nëntë muaj si një misionare indeksimi me shërbim mbështetës në Kishë. Ky ishte një mision që *mund* ta bëja!*

6. Dhënia Mësim në Klasën e Përgatitjes për Mision

Teksa u përmirësova në kontrollin e gjendjes sime shëndetësore, fillova të studioj në një kolegji shtetëror ndërsa kryeja misionin tim nëpërmjet internetit. M'u kërkua që të jepja mësim në klasën e përgatitjes për mision në një institut aty pranë. Mësimdhënia më ndihmoi të kuptoja se ngazëllimi im për punën misionare nuk ishte venitur dhe që, edhe misioni im i shkurtër, më kishte dhënë shumë përvojë që mund të ishte e vlefshme për studentët e mi.

7. Puna Vullnetare në QTM

Pasi ndoqa me sukses një semestër në kolegjin pranë shtëpisë sime, u shpërngula në Jutë të SHBA-së për të ndjekur UBJ-në. Në fillim, nuk mund të ecja pranë QTM-së në Provo pa përjetuar një lumë emocionesh kontraktore. Por fillova të bëja punë vullnetare çdo javë në QTM dhe zbulova se ishte shëruese të takoja misionarët e mrekullueshëm që po dërgoheshin në Hungarinë time të dashur.

8. Kryerja e Punës në Tempull

Një motër hungareze, Editi, e cila kishte përgatitur pothuaj 150 000 emra për në tempull, më kërkoi që t'i çoja disa nga emrat e saj në tempull. Ishte e gëzueshme të bëja ordinancat shpëtuese për këta hungarezë!

Shërimi Gradual Përmes Punës së Tij

Të shërbeja në një mision ishte ëndrra më e rëndësishme e jetës sime dhe, kuptueshëm, ndjeva një humbje kur erdha në shtëpi më herët nga sa e kisha menduar. Për njëfarë kohe, pata



vështirësi të flisja rreth misionit tim. Më duhej të përballesha me ndjenjat e mia të dështimit. M'u desh të mësoja që ta gjykoja vlerën e misionit tim nëpërmjet dëshirës sime për të shërbyer përkundrejt kohëzgjatjes së tij. Megjithatë nuk e kuptova këtë në atë kohë, secili prej këtyre hapave për domethënie në jetën time solli gjithashtu shërim.

Për vite të tëra isha në ankth se kthimi në Hungari do të ishte i vështirë për mua emocionalisht. Kur më në fund udhëtova për atje, që në ditën e dytë e kuptova se jo vetëm që nuk po ndieja ndonjë dhembje, por që gjithashtu po ndieja një gëzim të jashtëzakonshëm që isha kthyer. Atëherë e kuptova se Ati Qiellor më kishte dhënë mundësinë që ta përjetoja fuqinë shëruese të Shlyerjes së Shpëtimtarit. Tani e di se, nëpërmjet Shlyerjes së Jezu Krishtit, të gjitha gjërat do të rregullohen në fund. ■

Autorja jeton në Arizonë, SHBA.

*Shumë misionarë të kthyer herët vazhdojnë të shërbejnë si misionarë të rinj në moshë me shërbim në Kishë. Takohuni me peshkopin ose presidentin tuaj të degës për më shumë informacion.



NJË OFERTË E PRANUESHME

“Kur i jap një urdhërim ndonjërit prej bijve të njerëzve për të bërë një punë në emrin tim dhe ata bij të njerëzve punojnë me gjithë fuqinë e tyre dhe me gjithçka kanë për ta kryer atë punë dhe nuk e pushojnë zellin e tyre, dhe armiqtë e tyre vijnë mbi ta dhe i pengojnë nga kryerja e asaj pune, vini re, mua nuk më duhet më ta kërkoj atë punë nga duart e atyre bijve [dhe bijave] të njerëzve, por t’i pranoj ofertat e tyre.”

– Doktrina e Besëlidhje 124:49

KËSHILLA PËR PRINDËRIT

Sa vijon është një listë gjërash për t’u marrë parasysh:

- Jepini kohë misionarit/es tuaj/suaj që të pikëllohet e të shërohet.
- Thuajini shpesh misionarit/es tuaj/suaj se sa shumë e doni atë.
- Nxiteni të takohet rregullisht me presidentin e kunjit dhe peshkopin tuaj.
- Pyeteni misionarin/en tuaj se sa shumë do që të tjerët të dinë rreth arsyes përse ai ose ajo është në shtëpi.
- Bëjuani të ditur të tjerëve se misionari/ja juaj është në shtëpi dhe se ju jeni të lumtur ta shihni atë sërish.
- Jepini kohë misionarit/es tuaj/suaj që të bisedojë me ju rreth misionit, duke ju treguar si përvojat e mrekullueshme edhe ato të vështirat.
- Nxiteni misionarin/en tuaj të lutet rreth asaj që duhet të bëjë më pas në jetë dhe pastaj mbështeteni atë në vendimin e tij apo të saj për t’u kthyer në mision.

BURIME TË SHËRBESES

Udhëheqësit mund të gjejnë kuptueshmëri dhe mënyra për t’i ndihmuar misionarët e kthyer herët, në internet në faqen ministering.lds.org.

KËSHILLA PËR ANËTARËT E LAGJES

Mund të jetë e vështirë të dini se çfarë të thoni kur misionarët kthehen në shtëpi më herët nga sa pritej. Ju mund ta ndihmoni rikthimin e tyre në jetën në shtëpi duke i mirëpritur në shtëpi, duke u shprehur dashurinë tuaj dhe duke i falënderuar që shërbyen në mision.

Ju mund të mos e dini përse ai/ajo misionar/e është në shtëpi dhe arsyeja mund të jetë shumë e ndryshme nga ajo që prisni. Kini parasysh se procesi i tyre shërues është midis tyre dhe Zotit dhe se atyre iu nevojitet vetëm të dinë për përkrahjen tuaj.

Do të ishte mirë që misionarët t’i tregojnë përvojat e tyre nga misioni në një mjedis të sigurt. Kuptojeni se atyre mund t’iu nevojitet pak kohë përpara se të mund të flasin për misionet e tyre. Nëse doni që një misionar/e të tregojë një histori në klasë, telefonojini më parë për ta pyetur nëse ai/ajo do të ndihej rehat për ta treguar atë.

Si ju Ndhmon Instituti që ta Mësoni Ungjillin

**Tri mënyra
sipas të cilave
mund të përfi-
toni më shumë
nga orët tuaja
mësimore të
institutit
të fesë.**

Nga Po Nien (Felipe) Çou
Seminare dhe Institute

Në shumë mënyra bota sot është më sfiduese sesa ishte . . . vite më parë”, tha Plaku M. Rasëll Ballard, i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve. “Të rinjtë dhe të rejtat tona kanë shumë më tepër shpërqendrim që ua shkëputin vëmendjen gjatë përgatitjeve të tyre si për një mision, ashtu edhe për një jetë të ardhshme të lumtur.” Tani më

shumë se kurrë, ne duhet të mësojmë “si t’i dëgjoj[m]ë dhe t’u përgjigje[m]i pëshpëritjeve të Shpirtit të Shenjtë”¹.

Për t’ju ndihmuar të jeni më në harmoni shpirtërisht, Kisha ka siguruar institutet e fesë. Instituti mund t’ju japë “përvoja vetjake domethënëse me fjalën e Perëndisë”².

Kur ndiqni institutin, mund të zgjidhni mes orëve të shumta mësimore. Mësuesit që i kuptojnë nevojat dhe pyetjet e të rinjve në moshë madhore, do t’ju ndihmojnë të mësoni nga shkrimet e shenjtja dhe mësimet e profetëve të ditëve të mëvonshme.

Një ndryshim i kohëve të fundit në institut ju jep tani mundësinë të përdorni 1) ditarët e studimit të kursit, 2) pyetjet e kursit dhe 3) projekte vetjake për të mësuarit që ta ngrini të mësuarin tuaj dhe ta forconi besimin tuaj në Jezu Krisht. Këto tri mundësi studimi do t’ju ndihmojnë ta personalizoni studimin tuaj të ungjillit dhe ta mësoni vetë se si punon Shpirti me ju.

Ditarët e Studimit të Kursit

Plaku Riçard G. Skot (1928–2015), i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve, e rekomandoi shkrimin e mbresave shpirtërore në një ditar: “Shkruajini në një vend të sigurt gjërat e rëndësishme që mësoni nga Shpirti. Ju do të zbuloni se, ndërsa shkruani përshtypje të çmueshme, shpesh do të vijnë më shumë të tilla.”³

Studentët përdorin një ditar (qoftë në letër ose në programin Gospel Library [Biblioteka e Ungjillit]) në klasë dhe në shtëpi për të hedhur mbresat teksa i studiojnë shkrimet e shenjtja. Xhejmi Denc, një studente e institutit në Filipine, e ka parë dobinë e mbajtjes së një ditari studimi: “Nuk mund t’i lë pa shkruar fragmentet dhe mesazhet nga shkrimet e shenjtja ose bisedat e profetëve sepse kjo ma zgjeron nxënien e ungjillit”.

Studentëve të institutit të vëllait Seiçi Takahashi në Nagoja, Japoni, u pëlqen mbajtja e ditarit sepse u lejon që “procesi i mësimit të rrjedhë



natyrshëm” dhe i ndihmon studentët të vijnë në klasë më të përgatitur për të mësuar e për të marrë pjesë.

Taizia Bartolomeu nga Italia jugore thotë: “Ngaqë i hodha në letër ato që mësova, jam në gjendje t’i kujtoj më mirë konceptet kur më nevojiten”. Shojja e saj e klasës, Maria-Tereza Santoro, shton: “Ditari im është diçka që mund ta shikoj për të kujtuar një koncept të caktuar shpirtëror ose zbulësë vetjake”.

Pyetjet e Kursit

Pyetjet e dhëna në fillim të kursit u japin studentëve tema për t’i përsiatuar dhe studiuar gjatë gjithë kursit. Në fund, studentët ia dorëzojnë mësuesit/es përgjigjet e tyre vetjake të udhërrëfyera nga Shpirti.

Ilaria Belomo, një studente në Italinë jugore, shpjegon: “Pyetjet më bënë të reflektoj mbi jetën time dhe mbi faktin që ajo që studioj për institutin, më ndihmon ta njoh më mirë Jezun Krishtin”.

Xhinseop Xheongu, një student i institutit në Kore, thotë: “Pyetjet më ndihmuan të mendoj thellësisht për ato që mësova, dhe që t’i shqyrtoja ato. Ishte një kohë e rëndësishme për t’i shqyrtuar, peshuar në mendje dhe për t’i përvetësuar ato që mësova.”

Rritja shpirtërore e studentëve bëhet e dukshme në përgjigjet e tyre. Motra Seonsim Kang, një mësuese e institutit e kunjit në Kore, thotë: “Ishte një përvojë e shkëlqyer për mua t’i lexoja e t’i mësoja dëshmitë dhe mendimet e studentëve”.

Projektet Vetjake për të Mësuarit

Shumë studentë të institutit zgjedhin me lutje të bëjnë një projekt dome-thënës. Në bazë të interesave të tyre, studentët përqark botës kanë krijuar vepra arti, muzikë, materiale filmike dhe publike në mediat shoqërore të

lidhura me ungjillin. Këto projekte i ftojnë studentët të veprojnë sipas gjërave që kanë mësuar në klasë. Për shembull, një student zgjodhi të pikturonte një portret të Shpëtimtarit për të shoqëruar kursin “Jezu Krishti dhe Ungjilli i Përvetësues”.

Një student, që ndiqte një kurs “Familja e Përvetësues”, krijoi një projekt për tempullin dhe historinë familjare që “e pati pikën kulmore në një udhëtim për në tempull me gjyshen time dhe familjarë të ngushtë në të cilin ne përfunduam së bashku mbi 40 vulosje në tempull që qenë përgatitur gjatë gjithë semestrit. Kjo e afroi më shumë familjen tonë.”

Sikurse e vë në dukje Senia Avila Organis, një studente instituti në Bikol, Filipine, puna me një projekt vetjak të të mësuarit “siguron përshtatshmëri”, duke u dhënë studentëve lirinë për ta mësuar fjalën e Perëndisë dhe ndier Shpirtin duke përdorur talentet e tyre vetjake.

Rezultate më të Larta

Përdorimi i këtyre qasjeve të të mësuarit mund ta përmirësojë studimin tuaj të ungjillit dhe ta thellojë dëshminë tuaj. Duke u zhytur më thellë në studimin e ungjillit nëpërmjet kurseve të institutit, mund ta kuptoni më mirë se si ta vini në zbatim fjalën e Perëndisë në vetë jetën tuaj dhe si t’ua bekoni jetën të tjerëve. ■

SHËNIME

1. M. Rasëll Ballard, “Brezi më i Mirë i Të Rinjve në Moshë Madhore”, *Liahona*, maj 2015, f. 67.
2. “Teaching with Power”, lds.org/si/objective/elevate-learning/teaching-with-power.
3. Richard G. Scott, “To Acquire Knowledge and the Strength to Use It Wisely”, *Liahona*, gusht 2002, f. 12.





TEMA E AKTIVITETEVE TË
PËRBASHKËTA PËR 2018-ËN

PAQE NË KRISHT



Boni L. Oskarson, Presidente (në qendër); Karol F. Mek-Konki, Këshilltare e Parë (majtas); Nill F. Mariot, Këshilltare e Dytë (djathtas)



Stiven W. Ouen, President (në qendër); Daglas D. Holms, Këshilltar i Parë (majtas); M. Xhozef Brof, Këshilltar i Dytë (djathtas)

*Pavarësisht nga rrethanat tuaja,
ju gjithmonë mund të gjeni paqe te Jezu Krishti.*

Nga Presidencat e Përgjithshme të Të Rejave dhe të Të Rinjve

Në një botë të mbushur me trazirë, ideale në konkurrim, tundime dhe filozofi pë-shtjelluese, gjetja e paqes nuk është gjithmonë e lehtë. Por premtimi i Shpëtimtarit që gjendet te Doktrina e Besëlidhje 19:23 (tema e Aktivite-ve të Përbashkëta për vitin 2018), jep një shteg të sigurt drejt paqes: “Mëso nga unë dhe dëgjoji fjalët e mia; ec në butësinë e Shpirtit tim dhe ti do të kesh paqe në mua”.

Si Presidenca të Përgjithshme të Të Rejave dhe të Të Rinjve, ne dëshmojmë se kjo është e vërtetë. Ne e kemi parë atë në vetë jetën tonë dhe, nëse ju e ndiqni këtë model, Perëndia do ta plotësojë premtimin e Tij për paqe në jetën tuaj gjithashtu.

Shumë prej jush mund të ndihen në ankth dhe të shqetësuar për atë që do t’u sjellë e ardhmja. Shumë prej jush e vrasin mendjen për pamjen e tyre, aftësitë e tyre, potencialin e tyre. Por, pavarësisht nga ajo me të cilën po përballeni, ju mund të gjeni paqe. Kjo nuk do të thotë se të gjitha ato pyetje ose shqetësime do të shuhen, por ju mund të ndieni sigurinë e qetë se gjërat do të rregullohen. Më e rëndësishmja, ju mund të ndieni dashurinë e Jezu Krishtit për ju personalisht dhe kjo sjell paqe të madhe.

Le të bisedojmë rreth secilit prej elementeve të këtij vargu.

MËSO NGA UNË

Të arrini ta njihni Atin Qiellor dhe Jezu Krishtin është një pjesë

e domosdoshme e udhëtimit tuaj në jetë. Zoti tha: “Dhe kjo është jeta e përjetshme, të të njohin ty, të vetmin Perëndi të vërtetë, dhe Jezu Krishtin që ti ke dërguar” (Gjoni 17:3). Teksa arrini ta njihni më mirë Krishtin, ju mund ta kuptoni se sa i mirë, i mençur, i sjellshëm dhe i dashur është Ai. Besimi juaj tek Ai do të rritet dhe ju do të keni një dëshirë më të madhe për ta ndjekur Atë dhe Atin Qiellor.

DËGJOJI FJALËT E MIA

Jezu Krishti na flet nëpërmjet shkrimeve të shenjta, profetëve të gjallë dhe Frymës së Shenjtë. Ne duhet të ushqehemi me bollëk me këto fjalë, të përsiatim për to dhe t’i vëmë në zbatim ato në jetën tonë. Në studimin tuaj të fjalëve të Shpëtimtarit, përqendrohuni te Libri i Mormonit sepse ai është “më i sakti nga ndonjë libër mbi tokë dhe gurthemeli i besimit tonë”, dha mësim Jozef Smithi, “dhe se një njeri do t’i afrohet më shumë Perëndisë duke iu bindur porositë të tij, se nga ndonjë libër tjetër”¹. Ftesa e fuqishme për ne e Presidentit Tomas S. Monson në konferencën e përgjithshme të prillit 2017, që ta lexojmë Librin e Mormonit çdo ditë, do të na ndihmojë t’i dëgjojmë dhe t’i kuptojmë fjalët e Krishtit.²

EC NË BUTËSINË E SHPIRTIT TIM

Të dëgjuarit e fjalëve të Shpëtimtarit fillon të na ndryshojë vetëm kur jemi të gatshëm t’iu

bindemi atyre. Kjo kërkon shpirtbutësi nga ana jonë. Kjo kërkon të heqim dorë nga udha jonë vetjake dhe të ecim në udhën e Tij. Nganjëherë ne mendojmë se udha jonë është më e mirë. Por, kur jemi shpirtbutë dhe e ndjekim Atë kudo që Ai të na udhëheqë, ne gjithmonë do të jemi në shtegun më të mirë.

TI DO TË KESH PAQE NË MUA

Ky është premtimi i madhërishtëm: nëse ju do t’i bëni këto tri gjëra – të mësoni, të dëgjoni dhe të ecni me Shpëtimtarin – do të keni paqe në jetën tuaj. Do të keni sigurinë se Perëndia është përkrah jush dhe se Ai do të kujdeset për ju, pavarësisht çfarëdo frike, pasigurie apo dobësie që mund të keni. Ju mund të keni vetëbesim – jo vetëm në veten tuaj por gjithashtu te Jezu Krishti dhe te dashuria e fuqia e Tij.

Ne e ftojmë të gjithë rininë e Kishës që ta mësojë përmendsh këtë varg. Përdoreni atë si një udhërrëfyes në jetën tuaj. Kur mjegullat e errësirës t’ju sillen rrotull dhe të duken dërmuese, ju do të jeni në gjendje ta sillni në mendje këtë varg, ta ndiqni modelin e tij dhe të kapeni fort te themeli i qëndrueshëm dhe i sigurt i Jezu Krishtit. ■

SHËNIME

1. *Mësimet e Presidentëve të Kishës: Jozef Smith* (2009), f. 67.
2. Shih Tomas S. Monson, “Fuqia e Librit të Mormonit”, *Liahona*, maj 2017, f. 86.



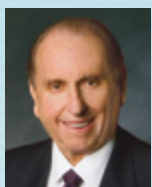
PAQE NË KRISHT

MËSO NGA UNË DHE DËGJOJI FJALËT E MIA;
EC NË BUTËSINË E SHPIRTIT TIM
DHE TI DO TË KESH PAQE NË MUA.

DOKTRINA E BESËLIDHJE 19:23

Doktrina e Besëlidhje 19:23

Zoti i zbuloi Jozef Smithit disa çelësa për të marrë paqe në Jezu Krishtin.



1 MËSO NGA UNË

“Ne e dimë se ky ‘mësues i ardhur nga Perëndia’ [Gjoni 3:2] ishte më tepër sesa thjesht një mësues. Ai që na mësoi ta duam Zotin, Perëndinë tonë, me të gjithë zemrën, gjithë shpirtin, gjithë forcën dhe gjithë mendjen tonë e që ta duam të afërmin tonë porsì vetveten, është Kryemësuesi dhe Shembulli i jetës së përsosur. . . .

Kur ne i përgjigjemi ftesës së dhembshur të Zotit: ‘Mësoni nga unë’, ne bëhemi marrës të fuqisë hyjnore të Tij.”

President Thomas S. Monson, “Learn of Me”, *Liahona*, mars 2016, f. 4, 6.

2 BUTËSI

Të qenit zemërbutë përfshin të qenit “i duruar në vuajtje” (Udhëzuesi për Shkrimet e Shenjta, “Zemërbutë, Zemërbutësi”, [f. 213], scriptures.lds.org). Nëse i durojmë me zemërbutësi sprovat tona pa e mbajtur mëri Perëndinë, jo vetëm që do të kthehemi në besim, por Ai gjithashtu do të na shërojë (shih DeB 112:13).

3 EC

Mësimi dhe dëgjimi janë të nevojshëm që ta ndjekim me të vërtetë Jezu Krishtin. Por ata vetë nuk janë të mjaftueshëm. Ne duhet gjithashtu që të ecim, apo të veprojmë, në përputhje me atë që mësojmë e dëgjojmë.

“Është gjithmonë koha e duhur për të ecur në udhën e Tij. Asnjëherë nuk është tepër vonë” (Presidenti Diter F. Uhtdorf, Këshilltar i Dytë në Presidencën e Parë, “Udha e Dishepullit”, *Liahona*, maj 2009, f. 78).

23 Mëso nga unë dhe dëgjoji fjalët e mia; “ec në ^bbutësinë e Shpirtit tim dhe ti do të kesh ‘paqe në mua.

5 4

4 SHPIRTI IM

Zemërbutësia sjell “vizitimi[n] e Frymës së Shenjtë” (Moroni 8:26) dhe është “fryti i Frymës” (shih Galatasve 5:22–23).



5 PAQE NË MUA

“Paqja nuk gjendet duke arritur pasuri, fuqi ose famë të madhe. Paqja nuk gjendet duke kërkuar kënaqësinë, zbavitjen apo çlodhjen. Asnjëra nuk mundet, edhe atëherë kur arrihet me bollëk, të krijojë një lumturi ose paqe të qëndrueshme.

. . . Shpëtimtari . . . është burimi dhe autori i paqes. Ai është ‘Princ i paqes’ (Isaia 9:5).”

Plaku Kuentin L. Kuk, i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve, “Paqja Vetjake: Shpërblimi i Drejtësisë”, *Liahona*, maj 2013, f. 34.

6 DËGJOJI FJALËT E MIA

Dëgjimi është i rëndësishëm në zhvillimin e besimit te Jezu Krishti. “Besimi, pra, vjen nga dëgjimi, dhe dëgjimi vjen nga fjala e Perëndisë” (Romakëve 10:17).

“Fëmijët e Perëndisë duhet të mësojnë të dëgjojnë, pastaj të dëgjojnë që të mësojnë nga Zoti” (President Russell M. Nelson, President of the Quorum of the Twelve Apostles, “Listen to Learn”, *Ensign*, maj 1991, f. 24).

PAQE GJEJM' NË KRISHT

Plot mendim ♩ = 72

Fjalët dhe muzika nga
Nik Day

5

1. Pa - qe gjejm' në Krisht, Kur më-sojm' prej Tij. Da - shu - rin' e
2. Pa - qe gjejm' në Krisht, Kur e - cim me Të Në rru - gët e

5

(luajni herën e dytë notat më të vogla)

8

Tij t'ndi-ejm', Se më - ka - tet mba-jti. D'gjo - ji fjal't e Tij. Bë - ji t'ken' ku-
Ga - li - les' Për n'Je - ru - sa - lem. Ze - mrat i shë-rojm'. Syt' me lot i

8

11

ptim. Po ta njo - him ne siç është, Pa - qe gjejm' në Krisht. A - i jep
fshijm'. Kur je - tojm' si Ai je - toi, Pa - qe gjejm' në Krisht.

11

14

shpres', Kur nuk shpre-sojm'. A - i jep forc', Kur s'mund të va-

14

zhdojm'. A - i jep stre - him Në t'je - tës stu - hi. Kur pa - qe n'tok' më

17 B^b E^b A^b B^b C m⁷

20 To Coda 1. 2.

s'ka, Pa - qe gjejm' në Krisht. Krisht.

20 A^b B^b E^b A^b E^b

23 A^b B^b E^b A^b B^b E^b A^b B^b

28 D.S. al Coda 31 CODA

A - i jep Krisht. Kur pa - qe n'tok' më

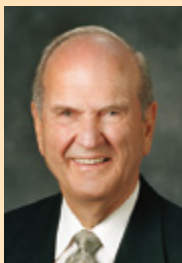
28 C m E^b A^b B^b E^b 31 C m E^b

32 s'ka, Pa - qe gjejm' në Krisht.

32 A^b B^b E^b A^b C m A^b B^b A^b E^b

© 2017 nga Intellectual Reserve, Inc. I rezervohen të gjitha të drejtat.
 Kjo këngë mund të kopjohet për t'u përdorur me raste në shtëpi ose në kishë, jo për tregti.
 Ky shënim duhet të shfaqet në çdo kopje që bëhet.





Nga Presidenti Rasëll M. Nelson,

President i Kuorumit të
Dymbëdhjetë Apostujve

Studiojini FJALËT E SHPËTIMTARIT

Jo vetëm që kam një dëshmi më të madhe për Zotin dhe Shpëtimtarin, Jezu Krishtin, por unë gjithashtu kam një ripohim të bindjes sime absolute se sistemi që pati Jozef Smithi për përkthimin e Librit të Mormonit, ishte një dhuratë nga Perëndia.

Gjatë takimit shpirtëror mbarëbotëror për të rinjtë në moshë madhore në janar të vitit 2017, unë i sfidova ata që ta rritnin dëshminë e tyre për Shpëtimtarin duke gjetur kohë çdo ditë për:

- Të studiuar gjithçka që tha dhe bëri Jezusi siç shënohet në Dhiatën e Vjetër.
- T'i studiuar ligjet e Tij siç shënohen në Dhiatën e Re.
- Ta studiuar doktrinën e Tij siç shënohet në Librin e Mormonit.
- T'i studiuar fjalët e Tij siç shënohen te Doktrina e Besëlidhjet.

U premtova atyre që po më dëgjonin, se, nëse do të vazhdonin të mësonin gjithçka që mundeshin rreth Jezu Krishtit, dashuria e tyre për Të dhe për ligjet e Perëndisë do të rritej përtej asaj që mund ta përfytyronin tashmë.

Ajo që nuk përmenda gjatë këtij fjalimi, ishte se unë e dija që ky premtim ishte i vërtetë ngaqë isha vetë në mes të përfundimit të pikërisht kësaj detyre për herë të parë.

Më 1 dhjetor 2016, mora një komplet të ri të shkrimeve të shenjta dhe vijova që të filloja të njëjtën detyrë të cilën më vonë do t'ua parashtroja të rinjve në moshë madhore në janar. Kur e përfundova detyrën gjashtë javë më vonë, unë kisha parë dhe shënuar më shumë se 2 200 citime nga të katër librat e shkrimit të shenjtë.¹

Për mua, të isha në gjendje ta përfundoja këtë detyrë ishte thjesht drithëruese!



Pas gjashtë javësh studimi, Presidenti Nelson e përfundoi detyrën e tij.

*“Shumë prej 93 viteve të
jetës sime ia kam kushtuar të
mësuarit rreth Shpëtimtarit,
por janë të rralla rastet kur
kam mundur të mësoj aq sa
mësova gjatë kësaj periudhe
studimi gjashtëjavore.”*

Ju mund ta shikoni ose lexoni [bisedën] e Presidentit Nelson në takimin shpirtëror në janar 2017 duke klikuar te “worldwide devotional [takim shpirtëror mbarëbotëror]” në [lds.org/broadcasts](https://www.lds.org/broadcasts).

Diçka që e gjeta veçanërisht kuptimplote, ishte se Shpëtimtari po na tregonte për Vetën e Tij nëpërmjet këtyre periudhave të ndryshme kohore – Dhiatës së Vjetër, Dhiatës së Re, periudhës së Rivendosjes dhe kohës sonë. Në të gjithë librat e shkrimit të shenjtë, historia është e njëjtë dhe Tregimtari është i njëjtë.

Shumë prej 93 viteve të jetës sime ia kam kushtuar të mësuarit rreth Shpëtimtarit, por janë të rralla rastet kur kam mundur të mësoj aq sa mësova gjatë kësaj periudhe studimi gjashtëjavore. Në fakt, mësova kaq shumë rreth Tij nga ky studim sa që po planifikoj të tregoj për shumë prej tij në fjalime të tjera të ardhshme që po i përgatis tashmë.²

Kur e nisa këtë detyrë, nuk prisja që ky studim do të më ndihmonte të merrja një dëshmi të re të natyrës hyjnore të punës së Jozef Smithit – por më ndihmoi! Zbulesat e shënuara nga Jozef Smithi dhe idetë e gjendura në Bibël janë mrekullisht në përputhje. Ishte kaq frymëzuese për mua ta shikoja këtë në studimin tim.

Jozef Smithi ndoshta nuk do të kishte pasur kohë të bënte lidhje dhe referenca-kryq me Biblën me shpejtësinë e madhe me të cilën po e përkthente Librin e Mormonit – por është e gjitha këtu!

Pra, jo vetëm që tani kam një dëshmi më të madhe për Zotin dhe Shpëtimtarin tonë, Jezu Krishtin, por unë kam gjithashtu një ripohim të bindjes sime absolute se sistemi që pati Jozef Smithi për përkthimin e Librit të Mormonit, ishte një dhuratë nga Perëndia.

Tani, e kuptoj që disa prej jush ka gjasa të mendojnë me vete se ndoshta mund të mos kenë kohë për ta përfunduar një detyrë si kjo.

E di se si ndiheni. E mendova edhe vetë të njëjtën gjë – se nuk ka asnjë mundësi që unë të kem kohë ta bëj të gjithë këtë. Më duhej t’i kujtoja vetes se një koment i tillë nuk është një koment që nxit besim. Një koment që nxit besim, do të ishte: “E di që nuk kam kohë për këtë, por do të gjej kohë për të. Dhe do ta përmbush me atë kohë që kam.”

Secili prej nesh që e pranon këtë sfidë, do ta përfundojë brenda afateve të veta kohore. Për mua, shumë prej këtij gëzimi erdhi ngaqë e mbarova të gjithën në vetëm gjashtë javë. Ky studim i fuqishëm për një periudhë kohore relativisht të shkurtër më lejoi ta vlerësoja natyrën plotësuese të mësimave që gjenden në Dhiatën e Vjetër, Librin e Mormonit, Dhiatën e Re dhe Doktrinën e Besëlidhjet.

Atyre prej jush që mendoni se nuk keni kohë, nëse do të bëni një sakrificë, ju do të shpërbleheni mirë dhe do të jeni shumë, shumë mirënjohës për ndryshimin e këndvështrimit, njohurinë e shtuar dhe thellësinë e përmirësuar të kthimit tuaj në besim. E di që kjo është e vërtetë, ngaqë i kam parë të njëjtat shpërblime në vetë jetën time.

Siç e përmenda në një takim shpirtëror, në një kohë të ardhme, ju do të paraqiteni përpara Shpëtimtarit. Do të jeni aq të tronditur që do të jeni në praninë e Tij të shenjtë, sa do të përloteni. Zor se do të gjieni dot fjalë për ta falënderuar Atë që pagoi për mëkatet tuaja, që ju fali për ndonjë sjellje të vrazhdë ndaj të tjerëve, që ju shëroi nga lëndimet dhe padrejtësitë e kësaj jete.

Do ta falënderoni Atë që ju forcoi për të bërë të pamundurën, që i ktheu dobësitë tuaja në forcë dhe që e bëri të mundur për ju të jetoni me Të dhe me familjen tuaj përgjithmonë. Identiteti i Tij, Shlyerja e Tij dhe tiparet e Tij do të bëhen vetjake dhe të vërteta për ju.

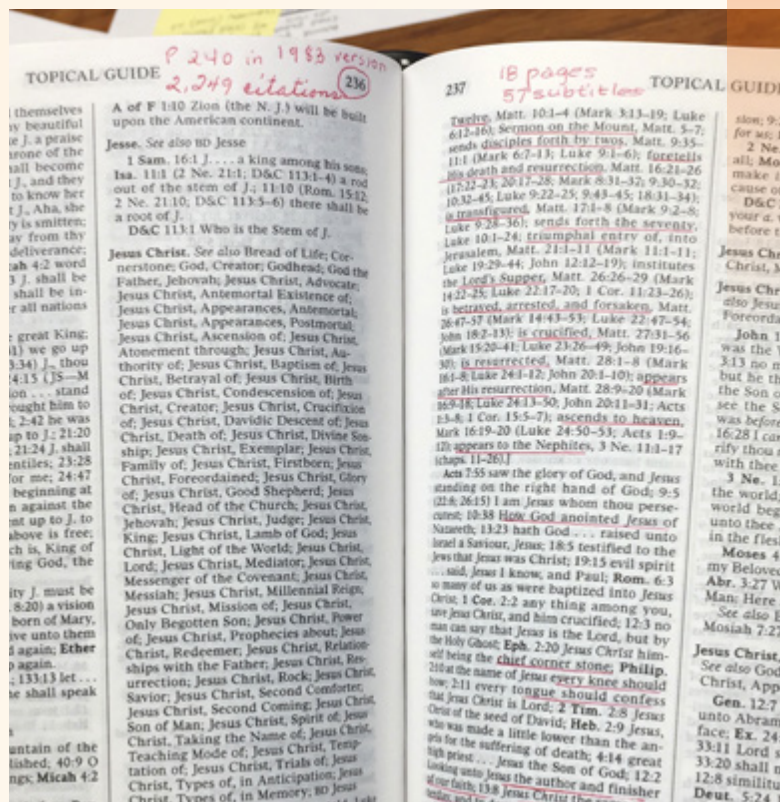
Por nuk ju duhet të prisni deri atëherë. Zgjidhni tani të jeni një nga dishepujt e Tij të vërtetë. Jini dikush që vërtet e do Atë, që vërtet dëshiron të shërbejë e të udhëheqë siç bëri Ai. Ju premtoj se, nëse do t'i studioni fjalët e Tij, aftësia juaj për të qenë më shumë si Ai do të shtohet. E di që kjo është e vërtetë. ■

Nga një artikull në lds.org/blog.

SHËNIME

1. Ashtu siç sugjeroi Presidenti Nelson në takimin e tij shpirtëror, ju mund të drejtoheni tek Udhëzuesi për Shkrimet e Shenjta nën temën "Jezu Krishti".
2. Shih bisedën e Presidentit Nelson në konferencën e përgjithshme të prillit 2017, "Marrja e Fuqisë së Jezu Krishtit në Jetën Tonë".

"Atyre prej jush që mendoni se nuk keni kohë, nëse do të bëni një sakrificë, ju do të shpërbleheni mirë."



Presidenti Nelson studioi më shumë se 2 200 shkrime të shenjta rreth Jezu Krishtit dhe mësimave të Tij.

Për Uillin, zgjedhja për të mos luajtur futboll të dielave mund të thoshte të zgjidhte të mos luan- te me një nga skuadrat më të mira.





FUTBOLL, TË DIELA

DHE RËNIE SHPIRTËRORE
ME BARK NË UJË

Nga Sharlot Larkabal

Revistat e Kishës

Kur isha fëmijë, miqtë e mi dhe unë luanim lojën e quajtur “Kërce ose Zhytu”. Në thelb, gjithçka keni nevojë është një pishinë apo liqen i thellë dhe diçka nga ku mund të hidheni, si një trampolinë. Për të luajtur, ju hidheni nga trampolina. Në të njëjtën kohë, dikush thërret “kërce”, që do të thotë se duhet të futni së pari këmbët në ujë, ose “zhytu”, që do të thotë se duhet të futni së pari duart në ujë, në një zhytje.

Kur përpiqeni të reagoni në ajër, zakonisht përfundoni duke i lëvizur gjymtyrët në të gjitha drejtimet ose duke bërë një rënie shumë të dhimbshme me bark.

Jeta nuk ka pse të jetë një lojë “Kërce ose Zhytu”. Ju mund të merrni plot vendime shumë më herët dhe të shmangni plot rënie shpirtërore me bark. Profeti i Dhiatës së Vjetër, Jozueu, nuk tha: “Zgjidhni pikërisht para se të jetë tepër vonë”. Ai tha: “Zgjidhni sot kujt doni t’i shërbeni” (Jozueut 24:15; theksi-mi i shtuar).

Uill U., 14 vjeç, nga San-Franciskoja në Kaliforni të SHBA-së, ndoshta nuk bën shumë rënie shpirtërore me bark ngaqë ai beson në bërjen e zgjedhjeve përpara minutës së fundit.

“Nëse e zgjidhni që ta bëni apo mos ta bëni diçka përpara madje se ajo të shfaqet, kjo i bën gjërat shumë më të lehta”, thotë ai. “Le të themi se shkuat në një mbrëmje dhe dikush ju ofroi një pije. Nëse do të duhej të zgjidhni në atë çast për ta marrë apo jo, mund të tundoheni për ta marrë. Por, nëse e keni vendosur shumë kohë më parë të thoni jo, nëse dikush do t’ju ofronte ndonjë-herë pije, ju do të ndiheni shumë më i sigurt në vetvete. Ju madje nuk do të keni kohë të tundoheni. Ju do të thoni jo sepse e keni vendosur tashmë këtë shumë kohë më parë.”



Tema e vitit 2018 e Aktiviteteve të Përbashkëta thotë: “Mëso nga unë dhe dëgjoji fjalët e mia; ec në butësinë e Shpirtit tim dhe ti do të kesh paqe në mua” (DeB 19:23). Për Uillin, paqe do të thotë të ndihet i sigurt ndërsa zgjedh të drejtën dhe të mos shqetësohet për komentet negative nga të tjerët. Ajo paqe vjen tek Uilli nga marrja e vendimit për të dëgjuar – dhe për t’iu bindur – fjalëve të Jezu Krishtit qysh përpara.

“Ndonjëherë fëmijët më ngacmojnë për çka bëj apo nuk bëj, por në fakt kjo nuk më shqetëson vërtet pasi e kam vendosur shumë kohë përpara që unë kështu do të jetoj”, thotë ai.

Një gjë që Uilli dhe familja e tij e vendosën shumë kohë përpara, ishte që ta mbanin të shenjtë ditën e Shabatit. Kjo u bë pak e vështirë kur Uillin e ftuan të bashkohej me një skuadër futbolli elitare. Por, si Nefi, familja e tij beson se “Zoti nuk u jep urdhërime fëmijëve të njerëzve pa përgatitur një udhë për ta, që ata të mund të plotësojnë gjënë, që ai i urdhëron” (1 Nefi 3:7).

Për Uillin, futbolli është thjesht thujse mbi gjithçka. Siç thotë nëna e tij: “Ai ha, pi, fle dhe vetëm e do, e do futbollin. Ai është pasioni i tij dhe ai është shumë i talentuar.”

Kështu, kur e ftuan të merrte pjesë në një nga skuadrat e nivelit më të lartë në zonë, Uilli u ngazëllua. I vetmi problem: skuadra i luante të dielave shumë nga ndeshjet e saj. Shumë skuadra nuk do ta praninin lojtarin që do mungonte çdo ndeshje të së dielës. Zgjedhja për të mos luajtur të dielave mund të nënkuptonte humbje vendi në skuadër.

Por Uilli e pati marrë atë vendim shumë kohë më parë. Ai do ta mbante të shenjtë ditën e Shabatit.

Uilli dhe familja e tij u lutën së bashku dhe i treguan Atit Qiellor për dëshirën e tyre për t’i mbajtur urdhërimet e Tij dhe kërkuan ndihmën e Tij. Atëherë Uilli dhe nëna e tij biseduan me trajnerët e skuadrës rreth besimeve të tyre. Për befasinë e tyre, trajnerët e donin Uillin në skuadër edhe nëse nuk do të luante të dielave!

“Unë e di se, kur nderoj Shabatin, unë bekohehem”, thotë Uilli. “Unë mund të mos luaj aq ndeshje sa të tjerët, por unë kam parë bekime, si ndeshje të së dielës që befas ndryshojnë për një ditë tjetër. Unë mendoj gjithashtu se luaj më mirë ngaqë kam një ditë pushim.”

Dhe shkon më mirë. Uilli shpejt mësoi se një nga shokët e tij të skuadrës ishte gjithashtu anëtar i Kishës. Pas disa muajsh së luajturi së bashku, djali tjetër ndoqi shembullin e Uillit dhe edhe ai pushoi së luajturi të dielën.

Nëse ndieni se nuk po merrni bekimet e bindjes, kjo mund të jetë ngaqë nuk mund t’i shihni të gjitha çka Ati Qiellor ka rezervuar për ju. Të vendosësh të dëgjosh fjalët e Krishtit dhe t’i shërbesh Zotit është gjithnjë vendimi i drejtë, ndaj bëjeni tani!

“Unë ju lutem që, pikërisht këtu, pikërisht tani, të merrni një vendim për të mos u shmangur nga shtegu që do të na çojë tek qëllimi ynë: jeta e përfjetshme me Atin tonë në Qiell”, tha Presidenti Tomas S. Monson (“Tre Parimet e Zgjedhjes”, *Liahona*, nëntor 2010, f. 68).

Mos e bëni jetën tuaj një lojë “Kërce ose Zhytu”. Mos rrezikoni të bini shpirtërisht me bark a me çdo mënyrë tjetër. Vendosni pikërisht tani të ndiqni Jezu Krishtin dhe të gëzoni paqen që Ai sjell në jetën tuaj. ■



FQINJI IM I ÇUDITSHËM

Nga Samanta Best

Disa vite më parë isha e brengosur ngaqë ndieja që nuk kisha askënd me të cilin të flisja. Familja ime ishte larg dhe nuk kisha miq, ndaj nuk mund të gjeja arsye për të jetuar më tej.

Jetoja me emtën dhe dajën tim dhe e vetmja gjë, që më thanë të mos e bëja, ishte që të mos i flisja fqinjit. Ata pretendonin që ai ishte i çuditshëm dhe ata krijuan histori rreth tij për të më trembur.

Gjithsesi, një të shtunë, ai dhe dy vajza adoleshente të moshës sime më kërkuan ndihmë për ndërtimin e një gardhi. Unë rashë dakord dhe fillova të punoj.

Pasi vëreja këto vajza, kuptova se ato ishin të këndshme, ndaj fillova të flas me to, gjë që çoi në një bisedë rreth Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Unë kisha aq shumë pyetje, të cilave ato iu përgjigjeshin. U bëra kureshtarë. Fqinji më ftoi të shkoja në kishë me të ditën tjetër për të parë nëse do të më pëlqente. Isha në një pikë të ulët të jetës sime, kështu mendova se nuk kisha ç'të humbisja.

Duke ecur përmes atyre dyerve mëngjesin vijues, ndjeva një paqe të brendshme të menjëhershme që nuk e kuptoja, por e dija se kjo ishte kisha ku duhej të isha. U njoha me misionarët atë mëngjes dhe pashë se si ata *e dinin* që Kisha ishte e vërtetë.

Fillova të dëgjoj mësimet e ndryshme nga misionaret. Nuk mund t'i kisha kërkuar Atit Qiellor një kohë më të mirë për të më dërguar ato dy misionare të dashura, përkujdesëse dhe shpirtërore. Me ndihmën e tyre unë fitova njohurinë që kishin rreth ungjillit.

Pasi i dëgjova të tregonin se si njohuria mbi Atin Qiellor i ndihmonte ato në sprova, ndjeva se duhej të lutesha që të shihja nëse ajo që patën thënë, ishte e vërtetë. Pas lutjes, pata një ndjenjë të fortë lumturie, paqeje dhe qetësie brenda vetes. Unë e dija se pata marrë një përgjigje atë natë nëpërmjet Frymës së Shenjtë.

Duke pasur këtë njohuri, dëshmia ime është rritur me shpejtësi. Qysh kur iu bashkova Kishës në vitin 2013, kam parë pa dyshim bekimet që më ka dhënë njohuria mbi Atin tonë Qiellor. Jam mirënjohëse për ato misionare dhe ftesën që fqinji im më bëri të vij te Krishti. ■

Autorja jeton në Viktorië, Australi.

Isha në një pikë të ulët të jetës sime, por shkuarja në kishë me fqinjin tim e ndryshoi gjithçka.



UNË E VË NË PUNË BESIMIN TIM

Ndeshja e pingpongut me mikun tim Erfri u ndërpre nga tri trokitje në derën e tij të përparme. Unë dëgjova një zë të panjohur me një theks të huaj të Hiligajnonit, dialekti ynë vendas.

Erfri rendi drejt derës, me sa duket i priste. “Eja!” më tha. “Dua t’i takosh miqtë e mi!”

Ata kishin veshur këmisha të bardha e kravata dhe kishin ardhur t’i jepnin mësim vëllait më të vogël të Erfrit për ta përgatitur për pagëzim. U fola anglisht dhe atyre u bëri përshtypje aq sa më

kërkuan nëse do të përktheja gjatë diskutimit të tyre me vëllanë e Erfrit.

Unë mendova se roli im do të ishte thjesht i një përkthyesi pasiv. Por u bëra pjesëmarrës aktiv teksa fjalët e tyre hodhën rrënjë në zemrën time. Pata një ndjenjë të pashpjegueshme, një ndjesi lumturie që zgjat, të cilën nuk e pata përjetuar kurrë më parë.

Pas asaj përvoje, u kërkova misionarëve që t’i jepnin mësim familjes sime. Por, kur ata erdhën, prindërit e mi vendosën pa lëkundje që mormonët të mos kishin kurrë vend në familjen tonë.

Unë doja të pagëzohesha, prandaj e vura në punë besimin tim. Agjëroja dhe lutesha. U përpoqa të jem shembull për ta.

Dy vite më pas, nëpërmjet vetë-besimit tim të thjeshtë dhe mbështetjes së dashur të Atit Qiellor, zemra e babait tim më në fund u zbut dhe ai e nënshkroi pëlqimin për pagëzimin tim. Unë jam i lumtur të them se dëshmia ime për ungjillin e rivendosur është zotërimi im më i çmuar. ■

Arnel M., Negros Oksidental, Filipine

NGA FILLORJA TEK TË REJAT

Unë e kam pasur gjithmonë të vështirë të përshtatem në situata të reja. Kjo është arsyeja pse isha e shqetësuar që të lija Filloren dhe të filloja tek Të Rejat. Në fillim programi ishte i çuditshëm për mua. Tek Të Rejat mjedisi ishte tërësisht i ndryshëm – pa kohë për këngë, pa kohë për ndarje mendimesh. Ne gjithashtu kishim Aktivitet të Përbashkët gjatë javës.

Unë thjesht doja të përshtatesha dhe të ndihesha rehat, ndaj provova me programin e ri. U luta shumë e fillova të përshtatem në rutinën e re dhe të lidhem me të rejat e tjera.

Ndërsa kalonin javët, fillova të kuptoj përse isha në programin e Të Rejave. Po mësoja më shumë rreth ungjillit, po i përdorja më shumë mundësitë që të bëja diçka të mirë çdo javë dhe mundesha të shkoja në tempull e të ndieja Shpirtin e Zotit në shtëpinë e Tij.

Tani jam shumë mirënjohëse për Të Rejat. Jam e lumtur që i dhashë një mundësi këtij ndryshimi dhe që Ati im Qiellor më ndihmoi për këtë. ■

Betani W., Florida, SHBA

NJË SHPIRT I PASTËR: MË I RËNDËSISHËM SESA NJË GARË

Në klasën e tetë unë isha në një klub leximi. Çdo muaj ne takoheshim për të diskutuar një libër dhe në fund të vitit kishim një garë për të parë se cila skuadër dinte më shumë rreth secilit libër. Një rregull që e respektonim gjithmonë, ishte të lexonim vetëm libra të pastër.

Një muaj, kur fillova të lexoja librin e radhës, ndjeva se nuk ishte i pastër. Por duhej ta lexoja nëse doja që skuadra ime ta fitonte garën. Unë nuk mund t'i zhgënjeja. Disa kapituj më tej, libri u bë edhe më i keq. Përfundimisht e lashë. E dija se nuk mund ta lexoja – pastërtia ime shpirtërore ishte më e vlefshme sesa fitimi i një gare.

Por isha shumë e shqetësuar që t'ia thosha skuadrës sime. Një natë përpara takimit të klubit tonë, iu luta me zjarr Atit Qiellor që të më ndihmonte të kisha kurajë të përballesha me ta.

Të nesërmen isha vërtet e shqetësuar. U ula me skuadrën time. Sapo filloi mbledhja, unë doja t'i shpjegoja secilit se nuk mund ta lexoja librin. Por përpara meje, udhëheqësja u ngrit dhe kërkoi falje. Ajo shpjegoi se nuk e pati lexuar librin përpara se ta fuste në listën tonë të librave dhe nuk e dinte ç'kishte brenda. Ajo tha se do ta hiqte nga lista. Kur arrita në shtëpi, unë falënderova Atin Qiellor.

Unë e di se, kur i mbajmë fort standardet, Zoti vëzhgon mbi ne. Ai nuk i zgjidh gjithmonë gjërat sikurse Ai bëri për mua, por Ai gjithmonë do të na japë kurajën të marrim vendime të mira. ■

Eshli A., Jutë, SHBA



ËSHTË RADHA JUAJ

Liahona i mirëpret përvojën dhe pikëpamjet tuaja për të jetuarin e ungjillit. Dërgojeni historinë tuaj te liahona.lds.org (klikoni "Submit an Article" ["Dërgoni një Artikull"]).

Shpërndarja e Ushqimeve të Lehta dhe Buzëqeshjeve

**Ne jemi
Semi dhe
Anastasia**

dhe përpiqemi që
TA LËMË TË SHNDRITË
DRITËN TONË
duke ndarë me
të tjerë!



1

Si Mund të Ndhimojmë?

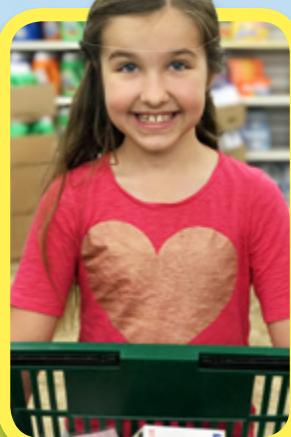
Atje ku jetojmë, në Florida, SHBA, ne shohim plot njerëz që janë të pastrehë. Ne vrisnim mendjen se si mund t'i ndihmonim. Jezusi ushqeui njerëz që ishin të uritur, dhe çdo njeri ka nevojë të ushqehet! Kështu vendosëm të bënim komplete ushqimesh të lehta për raste të ngutshme.



2

Blerja e Furnizimeve

Miku ynë Xhoa na ndihmoi të blinim furnizime te dyqani njëdollarësh.



3

Bërja e Kompleteve

Ne futëm shufra drithërash, shkopinj buke me djathë dhe ushqime të tjera të lehta e të shijshme në kompletet tona. Semi madje e provoi një!



Mrekulli!

4

Shpërndarja e kompleteve tona na bëri të buzëqeshim. Disa njerëz thanë: "Faleminderit!" dhe "Mrekulli!"



5

Plot Komplete të Tjera

Nëna jonë e vendosi projektin në internet dhe dega e të rinjve në moshë madhore beqarë mësoi rreth tij. Ata bënë 100

komplete të tjera ushqimesh të lehta për strehën tonë vendore të të pastrehëve. Strehë i përdori ato për të ftuar njerëz të regjistroheshin në një program në ndihmë të tyre për të marrë shtëpi. Kjo na bëri vërtet të lumtur!

SI MUND TË SHNDRITËSH TI?

- Zgjidh një projekt shërbimi që dëshiron ta bësh me familjen tënde.
- Jep një ofertë agjërimit në zarfin tënd të së dhjetës. Paratë e tua do të shkojnë për të ndihmuar dikë në nevojë.

NA DËRGO NJË YLL!



Si e lë ti dritën tënde të shndritë, ashtu siç na kërkoi Jezusi të bënim? Na dërgo një yll me historinë tënde, fotografi dhe lejen e prindit. Shih faqen 71 për më shumë informacion.

Nga Murlen Uatkins

Bazuar në një ngjarje të vërtetë

*“Shkrimet e shenjta dua t’lexoj dhe, kur e bëj, çdo her’,
ndiej Shpirtin t’filloj t’rritet n’zemrën time – një dëshmi
që jan’ të vërtetë”* (Children’s Songbook, f. 109).

Luçia fshiu një lot. Ajo nuk donte që ta shihnin fëmijët
e tjerë. Ajo e la terrenin e shkollës dhe nxitoi drejt
shtëpisë.

Luçia jetonte në një ishull të vogël e të bukur. Ajo
ishte e vetmja anëtare e Kishës në shkollë. Gjithë të
tjerët shkonin në të njëjtën kishë. Ata e ngacmonin
Luçien dhe nuk do të luanin me të ngaqë ajo ishte
ndryshe.

Ai nuk ishte i vetmi problem. Ndonjëherë mësuesit e
shpërfillnin Luçien kur ajo ngrinte dorën.

“Por sot ishte më e keqja!” mendoi Luçia. Ajo shkëlmoi

një gur në rrugë. Gjatë orëve të mësimit, mësuesja lexoi
disa vargje të Biblës që Luçia nuk i kuptoi. Ato linin të
kuptohej sikur Ati Qiellor, Jezusi dhe Fryma e Shenjtë
ishin i njëjti person. Atëherë mësuesja tha se ishin *disa*
kisha që nuk besonin në atë që jepte mësim Bibla. Ajo pa
drejtpërdrejt te Luçia. Të gjithë në klasë qeshën.

Luçia u hutua. A nuk ishin Ati Qiellor, Jezu Krishti dhe
Fryma e Shenjtë të veçantë? Çfarë po ndodhte?

Befas ajo pati një mendim të lumtur. Ajo mund të
pyeste misionarët! Ata vinin në fshatin e Luçies çdo ditë.
“Ata do ta dinë si të ndihmojnë!” mendoi ajo.

Kur shkoi në shtëpi, Luçia pa Motrën Braun dhe Mot-
rën Ruiz. Ato po ndihmonin të çonin ujë me pompë në
një rezervuar në çati.

Luçia e bëri pyetjen e saj menjëherë. “Përse thotë Bib-
la se Ati Qiellor dhe Jezusi janë i njëjti person?”

Një PËRSGJIGJE për



Motra Braun buzëqeshi. “Kjo është një pyetje e mirë. Pas drekës le të shohim disa shkrime të shenjta për ndihmë.”

Luçia zor se shijoi ndonjë pjesë nga çomleku i shijshëm *ropa vjeja* që kishte përgatitur Mama. Gjithçka që ajo donte ishte përgjigja!

Më në fund dreka mbaroi. Luçia dhe misionaret hapën shkrimet e shenjta. Ato lexuan rreth vegimit të Jozef Smithit. Pastaj ato lexuan rreth pagëzimit të Jezusit. Të dy shkrimet e shenjta tregonin se Ati Qiellor, Jezusi dhe Fryma e Shenjtë ishin të veçantë.

“Atëherë pse ato e shkrimet tjera të shenjta thonë se janë një gjë?” pyeti Luçia.

Motra Braun filloi të ndërrojë faqet. “Le të lexojmë te Gjoni 17. Këtu është ku Jezusi iu lut Atit Qiellor rreth Apostujve të Tij.”

Ato lexuan të gjitha me radhë. Në shkrimet e shenjta, Jezusi u lut që Apostujt e Tij “të jenë një” sikurse Ai dhe Ati Qiellor janë një. Luçia numëroi tri herë të ndryshme që Ai e tha atë.

“Apostujt nuk mund të bëhen të gjithë i njëjti person”, tha motra Ruiz. “Por ata *mund* të bëheshin një në mënyrën se si besonin dhe vepronin. Kjo është mënyra se si Ati Qiellor, Jezu Krishti dhe Fryma e Shenjtë janë një.”

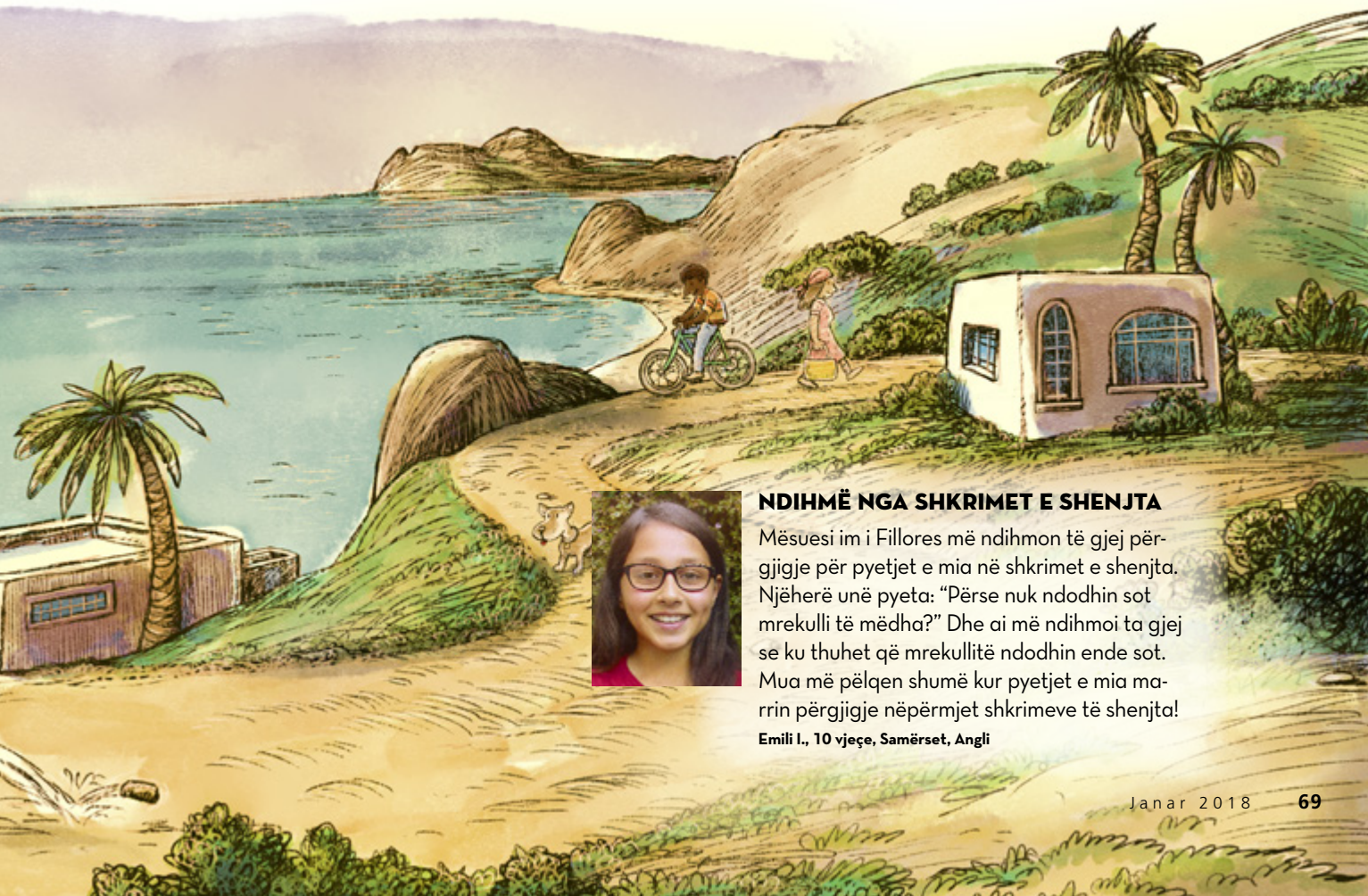
Luçia filloi të ndiente ngrohtësi brenda saj. Ajo e dinte se ishte Fryma e Shenjtë. Ai po i tregonte asaj se ajo që tha Motra Ruiz, ishte e vërtetë.

Ati Qiellor dhe Jezusi nuk ishin i njëjti person. Por Ata ishin njësoj në atë çka Ata thanë dhe bënë. Dhe Luçia e dinte se Ata të dy e donin atë. ■

Autorja jeton në Kaliforni të SHBA-së.

LUÇIEN

Luçia ishte e hutuar nga ato që tha mësuesja e saj. Kush mund ta ndihmonte?



NDIHMË NGA SHKRIMET E SHENJTA

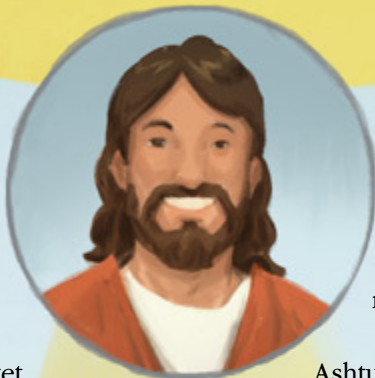
Mësuesi im i Fillorës më ndihmon të gjej përgjigje për pyetjet e mia në shkrimet e shenjta. Njëherë unë pyeta: “Përse nuk ndodhin sot mrekulli të mëdha?” Dhe ai më ndihmoi ta gjej se ku thuhet që mrekullitë ndodhin ende sot. Mua më pëlqen shumë kur pyetjet e mia marrin përgjigje nëpërmjet shkrimeve të shenjta!

Emili I., 10 vjeçe, Samërsët, Angli



Nga Presidenti
Tomas S. Monson

Le të SHINDRITË Drita Juaj



Secili prej nesh erdhi në tokë me **Dritën** e Krishtit. Është në dorën tonë që ta mbajmë **dritën** tonë duke ndriçuar fort që të tjerët ta shohin e ta ndjekin. Një nga mënyrat më të mira se si mund ta mbajmë besimin që na nevojitet, është t'i studiojmë shkrimet e shenjta dhe të lutemi.

Teksa e mbani flakën e dëshmisë suaj duke ndriçuar fort, ju do të bëheni një **dritë sinjalizuese** drejtësie që të shihet nga të gjithë. Shpëtimtari tha: “Ashtu le të shndritë **drita** juaj para njerëzve, që të shohin veprat tuaja të mira dhe ta lëvdojnë Atin tuaj që është në qiej” (Mateu 5:16).

Mundësitë tona për të shndritur janë të pakufishme. Ato na rrethojnë çdo ditë. Kur e ndjekim

shembullin e Shpëtimtarit, ne do të jemi një **dritë** në jetën e njerëzve përreth – qofshin ata pjesëtarët e vetë familjes sonë, miqtë tanë, apo krejtësisht të panjohur. Ne mund të jemi një **dritë** për botën.

Ashtu si vënia në punë e një çelësi **drite** në një dhomë të errët do ta mbushë dhomën me **dritë**, të qenit një shembull drejtësie mund të ndihmojë për ta **ndriçuar** një botë gjithnjë e më të errët.

Miqtë e mi, ne mund të jemi, ashtu siç tha Apostulli Pal: “Një shembull për besimtarët” (1 Timoteut 4:12).

Ne mundet gjithmonë të na njohin si ndjekës të Krishtit dhe të bëhemi “si **pishtarë** në botë” (Filipianëve 2:15). ■



Nga “Be a Light to the World”
(takim shpirtëror në Universitetin “Brigam Jang”, 1 nëntor 2011), speeches.byu.edu.

NA DËRGO YLLIN TËND!

Si e lë t'i dritën tënde
të shndritë, ashtu siç na
kërkoi Jezusi të bënim? A jep
një shembull të mirë, i shërben fqinjët
tënd dhe a e jep dëshminë tënde? Tregoji revistës *Liahona* rreth
kësaj duke na dërguar historinë tënde dhe një yll!

1. Vizatoje në një letër tjetër konturin e këtij ylli dhe shkruaj në ç'mënyrë po shndrit fort duke qenë një shembull i mirë ose duke i ndihmuar të tjerët.
2. Prite yllin dhe bëj një fotografi të tij. Ose thuaji dikujt të të bëjë një fotografi duke e mbajtur lart yllin tënd!
3. Me ndihmën e prindit tënd, dorëzoje nëpërmjet adresës liahona.lds.org (klikoni te "Submit an Article" ["Dorëzo një Artikull"]).



3 Nefi 17:7, 9

3 Nefi 17:21

Gjoni 8:10-11

YJET E SHKRIMEVE TË SHENJTA

Ngjyrose një yll teksta e lexon çdo shkrim të shenjtë rreth shembullit të Jezu Krishtit.

3 Nefi 11:13-15

Gjoni 11:33-44

Marku 10:46-52

Lukasi dhe 'i Forti'

Lukasi u ndie shumë mirë rreth asaj që tha . . . gjersa pa pamjen e fytyrës së Pedros.

Nga Erik B. Mërdok

Revistat e Kishës

Bazuar në një ngjarje të vërtetë

"Le t'flasim fjal' t'mira njëri-tjetrit n'shtëpi ose ku të jemi"
(Himne, nr. 148).

"O h, jo! Ja ku po vjen Pedroja!"

Kushdo në shkollë e dinte se Pedroja ishte një mujshar [i forti]. Ai ishte trupmadh dhe ai ishte zemërlig. Ai i shante fëmijët e tjerë, u merrte drekën dhe i ndiqte përreth oborrit të shkollës. Askush nuk donte të ishte pranë tij.

Pedroja po kalonte pranë Lukasit dhe mikut të tij, Arturit. Ai i quajti ata "humbës" dhe e shtyu Arturin.

Lukasi ishte lodhur me Pedron që ishte aq zemërlig. Madje pa e menduar, i bërtiti: "Mjaft Pedro!"

Lukasi nuk mund ta besonte. Ai thjesht u mbrojt nga më 'i forti' i shkollës!

Pedroja shkoi me zemërim te Lukasi dhe e mbërtheu nga këmisha. "Çfarë the?" Zemra e Lukasit rrihte aq shpejt sa dukej se do t'i dilte nga kraharoni! "Po të bëj një paralajmërim", tha Pedroja. "Por më mirë ki kujdes!" Ai e shtyu Lukasit dhe u largua.

Pas kësaj, Lukasi bëri më të mirën që ta shmangte, por Pedroja gjithnjë e gjente. Ai e mbajti Lukasit larg shilarësve, e shtynte në lojën me top, i vinte pengesë në mensë dhe gjithnjë thoshte gjëra të ulëta.

Një ditë Lukasi dhe Arturi po luanin me topin e Arturit. Pedroja kërcëu nga prapa një peme dhe ua rrëmbeu.

"Të lutem na i kthe", tha Arturi.

"Kush më detyron mua?" Pedroja e shtyu Lukasit te një pemë dhe qeshi.

Lukasi ndjeu stomakun t'i mblidhej lëmsh. Ishte aq i zemëruar! "A e di çfarë, Pedro?" tha Lukasi. "Ti je fëmija më i poshtër që njoh! Askush nuk të do.

Kushdo dëshiron që të largoheshe për gjithmonë!"

Pedroja ndaloi së qeshuri. Lukasi u ndie shumë mirë rreth asaj që tha . . . gjersa pa pamjen e fytyrës së Pedros. A ishte ai gati për të qarë? Pedroja shpejt pa poshtë dhe u largua.

Lukasi menjëherë u ndie shumë keq. Gjatë pjesës tjetër të ditës, edhe pse u përpoq fort, Lukasi nuk e



largonte dot ndjesinë e tmerrshme. Atë natë, ai rrotullohej në krevat. Ai vazhdonte të mendonte sa i dëshpëruar dukej Pedroja.

“Si mund të ndihej keq Pedroja?” mendonte Lukasi. “Atij nuk i bëhet vonë nëse është i lig me fëmijët e tjerë. Unë duhej të thosha diçka, apo jo?” Sa më shumë që Lukasi mendonte rreth saj, aq më shumë kuptonte se ishte *e drejtë* të mbronte veten dhe mikun e vet. Por ai e kishte *gabim* që tha ato gjëra të ulëta.

Lukasi u gjunjëzua te krevati i tij dhe i kërkoi Atit Qiellor që ta falte. Ai i tregoi Atit Qiellor se nuk donte

t’i lëndonte kurrë përsëri ndjenjat e ndokujt. Ai donte të ishte i këndshëm. Kur Lukasi tha “amen”, ai e dinte se çfarë duhej të bënte.

Pas drekës ditën tjetër, Lukasi e gjeti Pedron vetëm të mbështetur në një mur. Lukasi ishte i shqetësuar. Çfarë do të bënte Pedroja? Lukasi mori frymë thellë dhe iu afrua.

“Ëëm, më vjen keq për çka ndodhi dje.”

Pedroja pa i befasuar. “Ty të vjen keq?”

“Po. Të thashë disa gjëra vërtet të ulëta dhe nuk duhej. Më vjen keq.”

Pedroja vështroi poshtë te këpucët e veta. “Në rregull.”

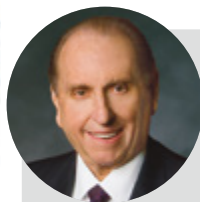
Zilja ra. Lukasi u nis të kthehej në klasë. Ai u ndie shumë më mirë. Por kishte edhe një gjë që donte të thoshte. U kthye mbrapsht. “Ne mund të luajmë futboll nesër në pushim po të duash.”

Një buzëqeshje e lehtë përshkoi fytyrën e Pedros. “Më duket mirë.”

Pas kësaj, gjërat shkuan më mirë me Pedron. Ai sillej përsëri si ‘i fortë’ ndonjëherë, por nuk ishte aq i lig. Ai madje luante herë-herë me Lukasin në pushim. Dhe në të vërtetë ishte zbavitëse! Në mbarim të vitit shkollor, Pedroja i tha Lukasit se do të largohej. Atëherë ai tha diçka që vërtet e befasoi Lukasin.

“Faleminderit që ishe miku im”, tha Pedroja. “Edhe kur unë nuk isha i këndshëm.”

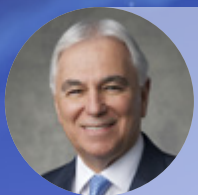
Ndjenja e ngrohtë në zemrën e Lukasit i tregoi atij se të jesh i sjellshëm është gjithnjë zgjedhja e drejtë. ■



GJITHMONË THONI FJALË TË SJELLSHME

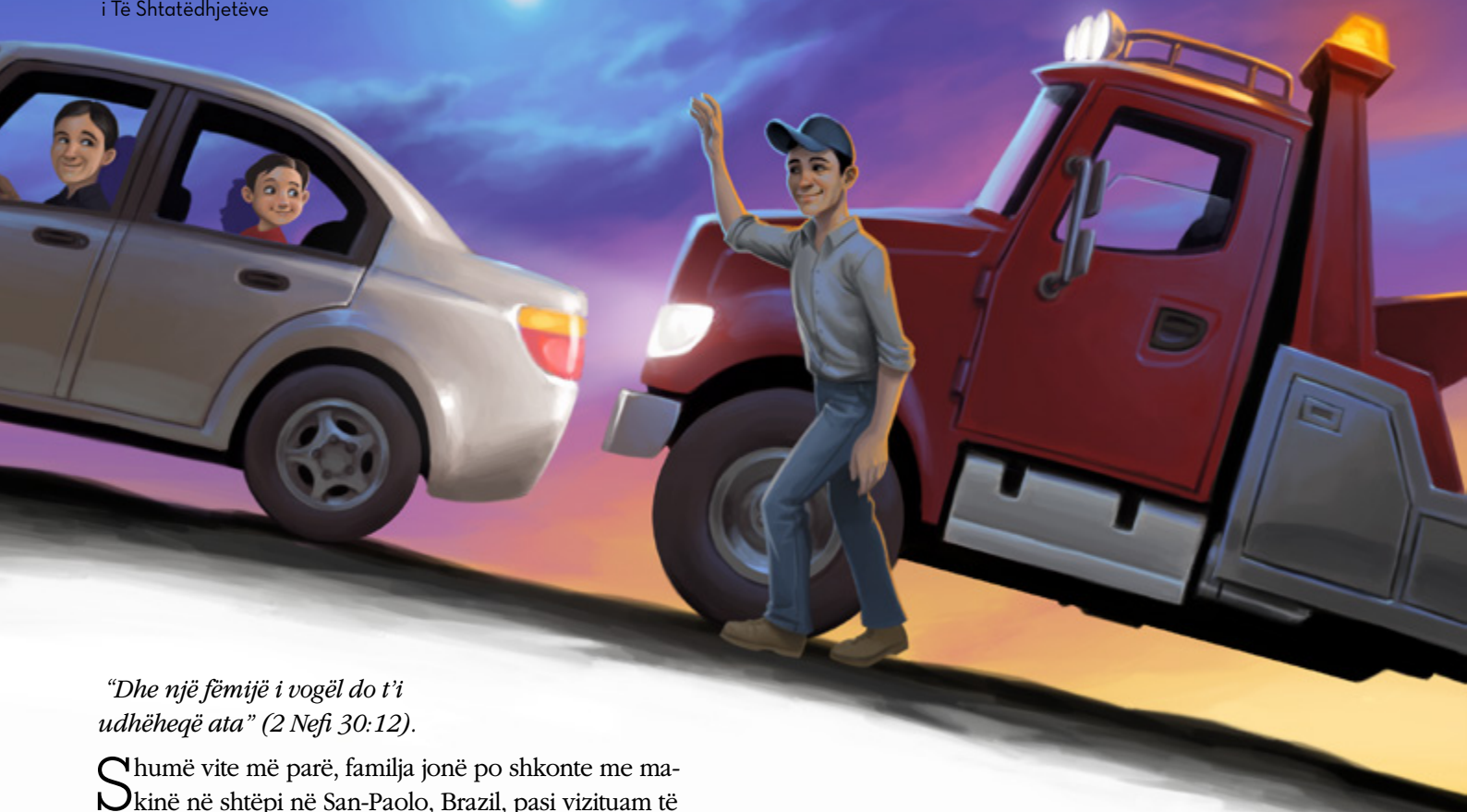
“Përdorni fjalën që të ngrini e lartësoni ata që janë rreth jush.”

President Thomas S. Monson, “The Lighthouse of the Lord”, *Ensign*, nëntor 1990, f. 97.



Nga Plaku
Klaudio R. M. Kosta,
i Të Shtatëdhjetëve

Moroni dhe Mekaniku



*“Dhe një fëmijë i vogël do t’i
udhëheqë ata” (2 Nefi 30:12).*

Shumë vite më parë, familja jonë po shkonte me makinë në shtëpi në San-Paolo, Brazil, pasi vizituam të afërmit. Pikërisht ndërsa po ngjiteshim në një rrugë të pjerrët, makina jonë u prish.

Ne u përpoqëm për disa minuta ta ndiznim përsëri makinën. Por nuk u ndez. Kaluan makinë pas makine. Asnjë nuk ndaloi të ndihmonte.

Më në fund i thashë familjes sime se duhej të luteshim. Biri im gjashtëvjeçar, Moroni, tha: “Mos u mërzit, babi. Unë u luta tashmë.”

“Për çfarë u lute?” e pyeta.

“Tu luta Atit Qiellor që personi i *duhur* të kalojë këtu pranë për të na ndihmuar”, tha ai.

Shpejt dy drita të shkëlqyera u shfaqën pas makinës sonë. Ishte një kamion rimorkiues. Shoferi ishte mekanik.

“Jeni me shumë fat”, tha ai. “Unë e mbarova punën për sot dhe po kthehesha në shtëpi.”

Ai e rregulloi makinën tonë. Pastaj na ndoqi për t’u siguruar që të shkonim të sigurt në shtëpi.

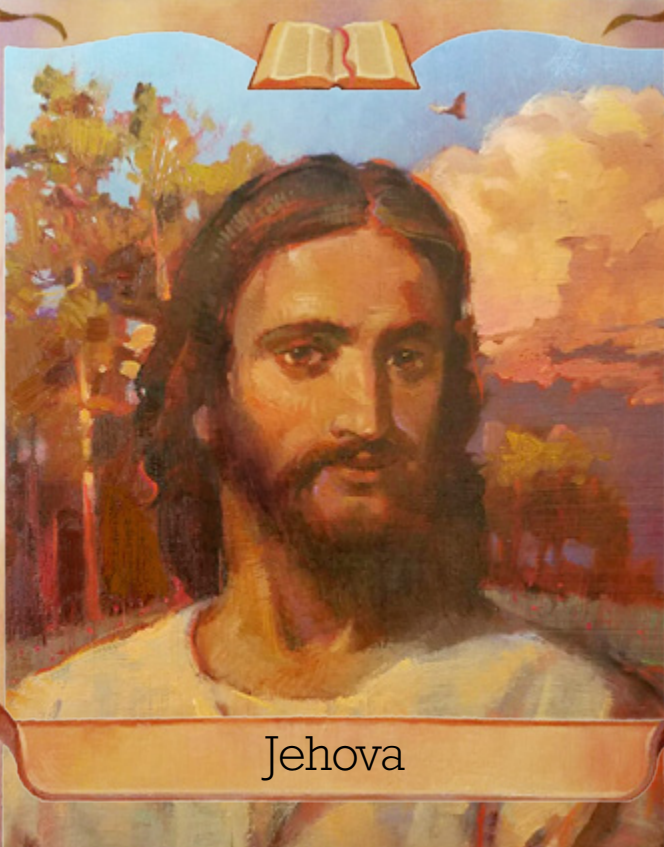
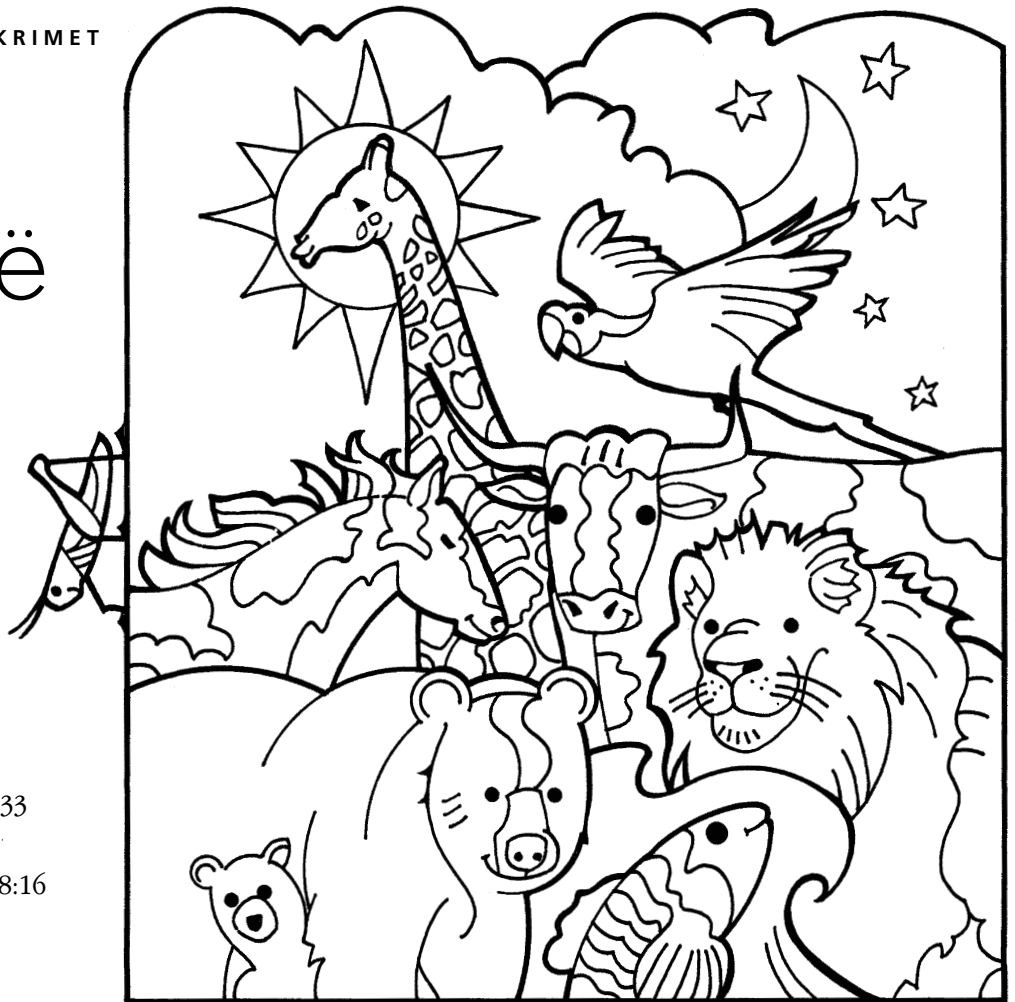
E pyeta Moronin nëse e dinte sa e veçantë ishte kjo përvojë. “Sigurisht”, u përgjigj ai. “Ati Qiellor e dëgjoi lutjen time. Prandaj tani unë kam dëshminë time! Mua nuk më duhet ta marr më hua nga ty, babi.” Zemra ime u prek nga shembulli besnik i Moronit.

Moroni është rritur tani, por unë ende e kujtoj shembullin e tij të mirë kur ai ishte i vogël. Edhe si fëmijë, ju mund të jeni shembull për familjen dhe miqtë tuaj. ■

Plani i Perëndisë për Mua

Pasi të lexosh një pjesë në
shkrimet e shenjta, ngjyrose një
nga kafshët në vizatim!

1. Abraham 3:24–28
2. Moisiu 2:1–13
3. Moisiu 2:14–25
4. Moisiu 2:26–31
5. Abraham 5:1–7
6. Hebrenjve 5:8–9; Alma 12:33
7. Moisiu 1:39
8. Psalmeve 82:6; Romakëve 8:16



Jehova

Jehova ishte emri i Jezusit përpara se të krijohet toka. Ai është fëmija më i madh i Atit Qiellor dhe vëllai ynë më i madh. Ai e ndihmoi Atin Qiellor të krijonte tokën dhe bimët dhe kafshët. Dhe Ai erdhi në tokë që të na ndihmojë të kthehemi tek Ati Qiellor.

- ☐ Lexoje dhe mësoje përmendsh vargun Isaia 26:4.
- ☐ Shihi kapitujt 1 dhe 2 të Dhiatës së Vjetër në scripturestories.lds.org.
- ☐ Shkruaj ose vizato në ditarin tënd rreth një kohe kur shfaq dashuri për krijimet e Atit Qiellor dhe të Jehovas.
- ☐ Unë do të kujdesem për krijimet e Perëndisë duke ...

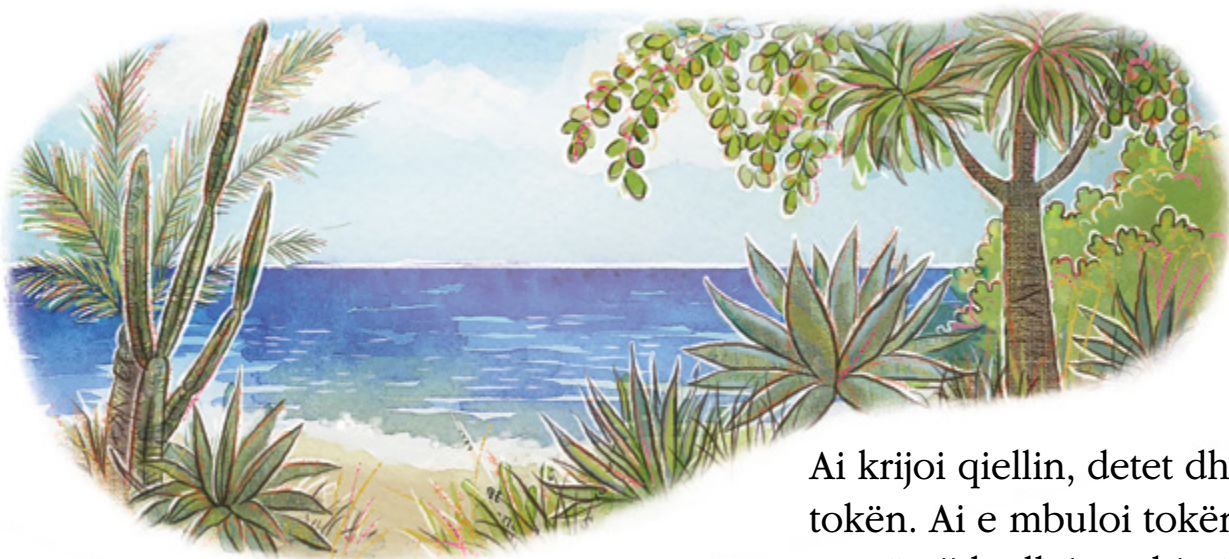
Krijimi

Nga Kim Ueb Raid

Shumë kohë përpara se
të mund të mbaj mend,
Perëndia krijoi një vend
të mrekullueshëm ku
unë të jetoj.



Kur Ai filloi të bënte tokën, Ai e ndau ditën nga nata. Ai bëri diellin, hënën dhe yjet, që unë të kisha gjithmonë dritë për të më treguar udhën.



Ai krijoi qiellin, detet dhe tokën. Ai e mbuloi tokën me të gjitha llojet e bimëve.

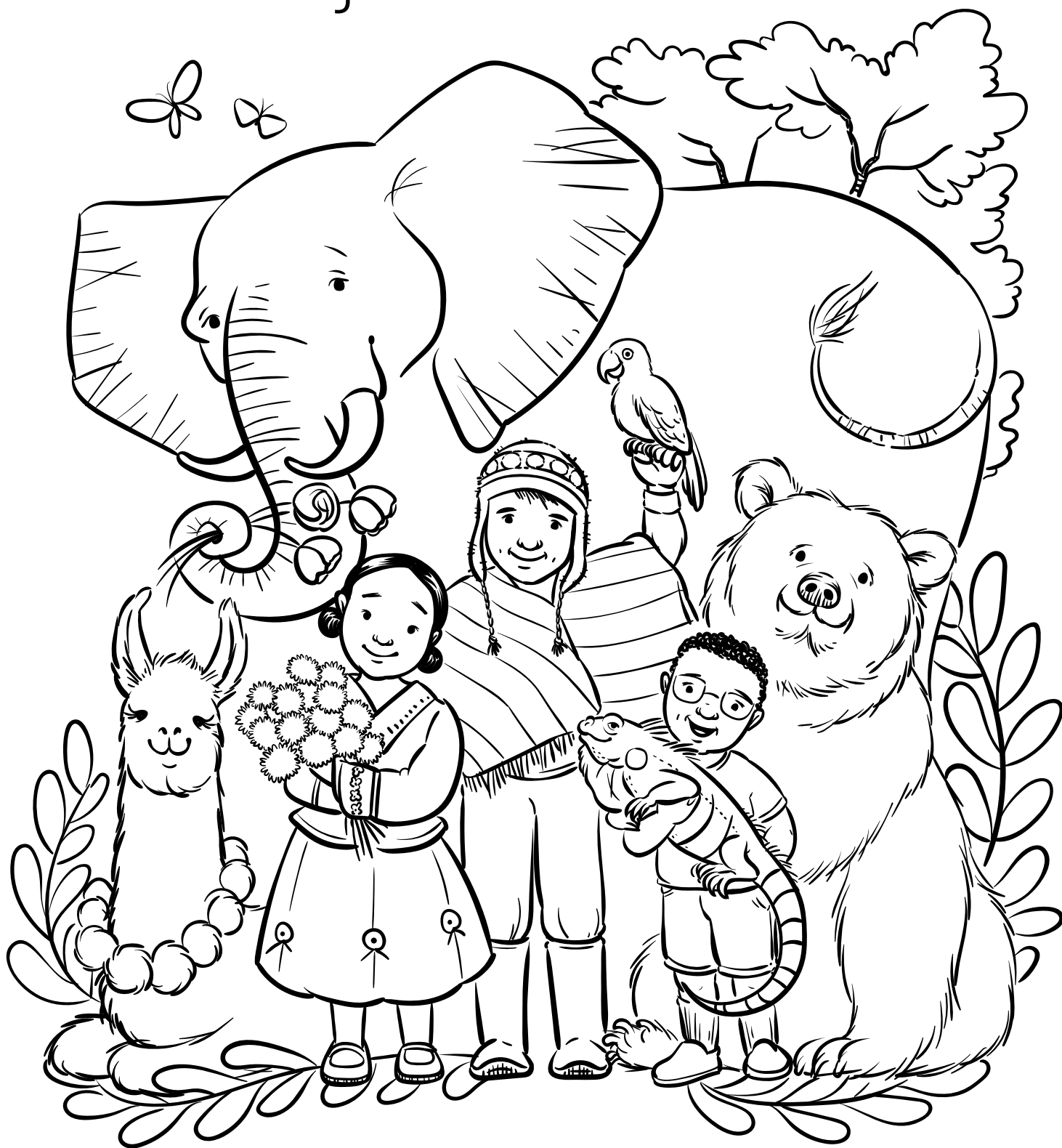


Ai krijoi zogj që të fluturojnë në qiell, peshq që të notojnë në dete dhe kafshë që të jetojnë në tokë.



Kurdoherë që shoh krijimet e Perëndisë, unë ndiej nderim dhe dashuri për Të. Unë jam mirënjohës që Ai e bëri këtë tokë për mua. ■

Unë Jam Pjesë e Një Bote të Bukur





**Nga Presidenti
N. Eldon Tanner
(1898–1982)**

Këshilltar i Parë në
Presidencën e Parë

QËLLIMI I KRIJIMIT

Secili prej nesh mund ta bëjë shtëpinë e vet një parajsë mbi tokë.

Le të marrim parasysh . . . qëllimin e krijimit të tokës. Shkrimet e shenjta e bëjnë të qartë se qëllimi ishte që . . . të sigurohej një vend për bijtë dhe bijat e Perëndisë që të jetojnë në vdekshmëri dhe ta provonin veten të denjë, nëpërmjet mbajtjes së urdhërimeve, për t'u kthyer në prani të Perëndisë nga ku erdhën.

Në vijim të krijimit të tokës, “Perëndia tha: ‘Ta bëjmë njeriun sipas shëmbëlltyrës sonë’. . .

Kështu Perëndia krijoi njeriun sipas shëmbëlltyrës së vet, sipas shëmbëlltyrës së Perëndisë; Ai krijoi mashkullin e femrën.

Dhe Perëndia i bekoj; dhe Perëndia u tha atyre: “Të jeni të frytshëm dhe shumëzohuni, mbushni tokën e nënshtrojeni” (Zanafilla 1:26–28).

Kur Perëndia krijoi gruan dhe ia solli atë burrit, Ai tha:

“Për këtë arsye njeriu do të braktisë



babanë dhe nënën e tij dhe do të bashkohet me gruan e tij, dhe do të jenë një mish i vetëm” (Zanafilla 2:24).

Po, martesë është e shuguruar nga Perëndia dhe në vijim të asaj përmendjeje të parë të burrit e gruas, ne gjejmë shkrime të shenjta që përsëriten si provë që burrat dhe gratë u bënë bashkëshortë dhe bashkëshorte në ceremoni martesore. . . . Ne nuk jemi këtu vetëm që të “ha[më], pi[më] dhe dëfreh[emi]” (2 Nefi 28:7). . . .

Është e rëndësishme për ne që të kuptojmë, siç mund të mësojmë nga shkrimet e shenjta, se Perëndia është i përjetshëm, se krijimet e Tij janë të

përjetshme dhe se të vërtetat e Tij janë të përjetshme. Prandaj, kur Ai ia dha Evën Adamit në martesë, ai bashkim do të ishte i përjetshëm. . . .

. . . Kur prindërit kuptojnë qëllimin e ekzistencës së tyre, se ata janë me të vërtetë pasardhësit shpirtërorë të Atit të tyre në Qiell dhe se ata kanë një përgjegjësi për t'u dhënë trupa të vdekshëm të tjerëve, atëherë ata gëzojnë në mrekullinë e lindjes, ndërsa e kuptojnë që janë partnerë me Perëndinë në krijimin e secilit fëmijë që vjen në atë shtëpi. . . .

E di se, nëpërmjet ungjillit të Jezu Krishtit dhe nëpërmjet mbajtjes së urdhërimeve të Perëndisë dhe besëlidhjeve që bëjmë me Të, secili prej nesh mund ta bëjë shtëpinë e vet një parajsë mbi tokë, ndërsa e përgatitim veten dhe fëmijët tanë për t'u kthyer tek Ati ynë Qiellor. ■

Nga “Celestial Marriages and Eternal Families”, Ensign, maj 1980, f. 15–18. Drejtshkrimi dhe pikësimi të standardizuar.



**DASHURIA E PAÇMUAR,
NGA KEITH MALLETT**

Plani i madh për lumturinë i Perëndisë përfshin mundësinë për secilin prej nesh, si fëmijët e Tij shpirtërorë, që të vijmë në tokë për të marrë një trup të vdeqshëm dhe për të jetuar në një njësi familjare ku marrëdhëniet mund të lulëzojnë në unitet dhe dashuri. Brenda shtëpive tona në tokë, ne mund ta përgatitim veten dhe fëmijët tanë për t'u kthyer tek Ati ynë Qiellor. (Shih Zanafilla 1-2; Mosia 18:21; Alma 42.)

Gjithashtu në Këtë Botim

PËR TË RINJTË NË MOSHË MADHORE

Në Shtëpi më Herët nga sa e Kisha në Plan

f. 44



Nëse ju jeni kthyer në shtëpi nga misioni juaj më parë se ç'pritej, këtu keni tetë mënyra për të vazhduar shërbimin dhe përparimin.

PËR RININË

TEMA E AKTIVITETEVE TË PËRBASHKËTA PËR 2018-ËN

Ju gjithmonë mund të gjeni paqe në Krisht. Studiojeni Temën e Aktiviteteve të Përbashkëta të këtij viti për të zbuluar se si.

PAQE
NË KRISHT

f. 50

PËR FËMIJËT



Le të Shndritë Drita Juaj

Këtë vit, na tregoni edhe neve mënyrën se si po e lini dritën tuaj të shndritë!

f. 70



ALBANIAN

KISHA E
Jezu Krishtit
E SHENJTORËVE TË
DITËVE TË MËVONSHME